

Úřední věstník

C 177

Evropské unie

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

2. července 2010

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2010/C 177/01	Konsolidované znění jednacího řádu Soudního dvora ze dne 19. července 1991	3
2010/C 177/02	Konsolidované znění jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991	39
2010/C 177/03	Konsolidované znění jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 25. července 2007	71

CS

Cena:
4 EUR

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDNÍHO DVORA

(2010/C 177/01)

Toto znění zahrnuje:

Jednací řád Soudního dvora Evropských společenství ze dne 19. června 1991 (Úř. věst. L 176, 4.7.1991, s. 7, a Úř. věst. L 383, 29.12.1992 s. 177 – opravy) a změny vyplývající z následujících aktů:

1. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 21. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 61).
2. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 11. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 1 a Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72 – opravy).
3. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 16. května 2000 (Úř. věst. L 122, 24.5.2000, s. 43).
4. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 28. listopadu 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 1).
5. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 3. dubna 2001 (Úř. věst. L 119, 27.4.2001, s. 1).
6. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 17. září 2002 (Úř. věst. L 272, 10.10.2002, s. 24, a Úř. věst. L 281, 19.10.2002, s. 24 – opravy).
7. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 8. dubna 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 17).
8. Pozměněné rozhodnutí ze dne 10. června 2003 o svátcích připojené k jednacímu řádu (Úř. věst. L 172, 10.7.2003, s. 12).
9. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 19. dubna 2004 (Úř. věst. L 132, 29.04.2004, s. 2).
10. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 107).
11. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 12. července 2005 (Úř. věst. L 203, 4.8.2005, s. 19).

12. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 18. října 2005 (Úř. věst. L 288, 29.10.2005, s. 51).
13. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 18. prosince 2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 44, a Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 108 a 109 – opravy).
14. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 15. ledna 2008 (Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 39).
15. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 23. června 2008 (Úř. věst. L 200, 29.7.2008, s. 20).
16. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 8. července 2008 (Úř. věst. L 200, 29.7.2008, s. 18).
17. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 13. ledna 2009 (Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 8).
18. Změny jednacího řádu Soudního dvora ze dne 23. března 2010 (Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s. 12).

Toto znění není právně závazné a neobsahuje preambuli.

KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDNÍHO DVORA

ze dne 19. června 1991 ⁽¹⁾

OBSAH

	<i>strana</i>
Úvodní ustanovení (Článek 1)	5
Hlava I – Organizace Soudního dvora	5
Kapitola 1 – Soudci a generální advokáti (Články 2 až 6)	5
Kapitola 2 – Předseda Soudního dvora a zřizování senátů (Články 7 až 11)	6
Kapitola 2a – Soudní kolegia (Články 11a až 11e)	7
Kapitola 3 – Soudní kancelář	8
Oddíl 1 – Vedoucí soudní kanceláře a jeho náměstci (Články 12 až 19)	8
Oddíl 2 – Obslužné útvary Soudního dvora (Články 20 až 23)	9
Kapitola 4 – Pomocní zpravodajové (Článek 24)	9
Kapitola 5 – Činnost Soudního dvora (Články 25 až 28)	9
Kapitola 6 – Jazykový režim (Články 29 až 31)	11
Kapitola 7 – Práva a povinnosti zmocněnců, poradců a advokátů (Články 32 až 36)	12
Hlava II – Řízení	13
Kapitola 1 – Písemná část řízení (Články 37 až 43)	13
Kapitola 1a – Předběžná zpráva a přidělování věcí kolegiím (Články 44 a 44a)	15
Kapitola 2 – Důkazní a přípravná opatření	15
Oddíl 1 – Provádění důkazů (Články 45 a 46)	15
Oddíl 2 – Předvolání a výslech svědků a znalců (Články 47 až 53)	16
Oddíl 3 – Ukončení dokazování (Článek 54)	17
Oddíl 4 – Přípravná opatření (Článek 54a)	18
Kapitola 3 – Ústní část řízení (Články 55 až 62)	18

⁽¹⁾ 1 Úř. věst L 176, 4.7.1991, s. 7, s opravou v Úř. věst. L 383, 29.12.1992, s. 117, se změnami ze dne 21. února 1995 zveřejněnými v Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 61, ze dne 11. března 1997 zveřejněnými v Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 1, s opravou v Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72, ze dne 16. května 2000 zveřejněnými v Úř. věst. L 122, 24.5.2000, s. 43, a ze dne 28. listopadu 2000 zveřejněnými v Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 1, ze dne 3. dubna 2001 zveřejněnými v Úř. věst. L 119, 27.4.2001, s. 1, ze dne 17. září 2002 zveřejněnými v Úř. věst. L 272, 10.10.2002, s. 24, s opravou v Úř. věst. L 281, 19.10.2002, s. 24, ze dne 8. dubna 2003 zveřejněnými v Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 17, a pokud jde o přílohu k jednacímu řádu rozhodnutí Soudního dvora ze dne 10. června 2003 zveřejněné v Úř. věst. L 172, 10.7.2003, s. 12, ze dne 19. dubna 2004 zveřejněnými v Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 2, ze dne 20. dubna 2004 zveřejněnými v Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 107, ze dne 12. července 2005, zveřejněnými v Úř. věst. L 203, 4.8.2005, s. 19, ze dne 18. října 2005, zveřejněnými v Úř. věst. L 288, 29.10.2005, s. 51, ze dne 18. prosince 2006, zveřejněnými v Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 44, s opravou v Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 108 a 109, ze dne 15. ledna 2008, zveřejněnými v Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 39, ze dne 23. června 2008 (Úř. věst. L 200, 29.7.2008, s. 20), ze dne 8. července 2008, zveřejněnými v Úř. věst. L 200, 29.7.2008, s. 18, ze dne 13. ledna 2009 (Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 8), a ze dne 23. března 2010 (Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s. 12).

	<i>strana</i>
Kapitola 3a – Zrychlená řízení (Článek 62a)	18
Kapitola 4 – Rozsudky (Články 63 až 68)	19
Kapitola 5 – Náklady řízení (Články 69 až 75)	20
Kapitola 6 – Bezplatná právní pomoc (Článek 76)	21
Kapitola 7 – Zpětvzetí návrhu (Články 77 až 78)	21
Kapitola 8 – Doručování (Článek 79)	21
Kapitola 9 – Lhůty (Článek 80 až 82)	22
Kapitola 10 – Přerušení řízení (Článek 82a)	22
Hlava III – Zvláštní druhy řízení	23
Kapitola 1 – Odklad provádění nebo nuceného výkonu a jiná předběžná opatření (Články 83 až 90) ..	23
Kapitola 2 – Námitky a překážky v průběhu řízení (Články 91 a 92)	24
Kapitola 3 – Vstup vedlejšího účastníka do řízení (Článek 93)	24
Kapitola 4 – Rozsudek pro zmeškání a odpor (Článek 94)	25
Kapitola 5 – (Články 95 a 96 zrušeny)	26
Kapitola 6 – Mimořádné opravné prostředky	26
Oddíl 1 – Námitka třetí osoby (Článek 97)	26
Oddíl 2 – Obnova řízení (Články 98 až 100)	26
Kapitola 7 – Opravné prostředky proti rozhodnutím rozhodčího výboru (Článek 101)	26
Kapitola 8 – Výklad rozsudků (Článek 102)	27
Kapitola 9 – Řízení o předběžné otázce a jiná řízení ve věci výkladu (Články 103 až 104b)	27
Kapitola 10 – Zvláštní řízení podle článků 103 až 105 Smlouvy o ESAE (Články 105 a 106)	29
Kapitola 11 – Posudky (Články 107 a 108) (Článek 109 zrušen)	30
Kapitola 12 – (Článek 109a zrušen)	30
Kapitola 13 – Řešení sporů podle Článku 35 Smlouvy o EU, ve znění platném před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost (Článek 109b)	30
Hlava IV – Kasační opravný prostředek proti rozhodnutím Tribunálu (Články 110 až 123) ...	31
Hlava IVa – O přezkumu rozhodnutí Tribunálu (Články 123a až 123e)	33
Hlava V – Řízení upravená Dohodou o EHP (Články 123f a 123g)	34
Závěrečná ustanovení (Články 124 až 127)	34
<i>Příloha</i> – Rozhodnutí o svátcích	36

ÚVODNÍ USTANOVENÍ**Článek 1**

V tomto jednacím řádu:

- jsou ustanovení Smlouvy o Evropské unii označena číslem článku a zkratkou „SEU“,
- jsou ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie označena číslem dotčeného článku uvedené Smlouvy a zkratkou „SFEU“,
- jsou ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii označena číslem článku a zkratkou „SESAE“,
- je Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie označován jako „statut“,
- je Dohoda o Evropském hospodářském prostoru označována jako „Dohoda o EHP“.

Pro účely tohoto řádu:

- se „orgány“ rozumějí orgány Unie a instituce nebo jiné subjekty, které jsou založeny Smlouvami nebo aktem přijatým k jejich provedení a které mohou být účastníky řízení před Soudním dvorem,
- se „Kontrolním úřadem ESVO“ rozumí kontrolní úřad uvedený v Dohodě o EHP.

HLAVA I**ORGANIZACE SOUDNÍHO DVORA****Kapitola 1****Článek 4****SOUDCI A GENERÁLNÍ ADVOKÁTI****Článek 2**

Má-li Soudní dvůr rozhodnout, zda soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, vyzve předseda dotyčného soudce, aby se dostavil na neveřejné zasedání konané v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře a vyjádřil se k tomu.

Funkční období soudce začíná dnem stanoveným ve jmenovací listině. Nestanoví-li jmenovací listina takový den, začíná toto období dnem vystavení listiny.

Článek 5**Článek 3**

Ustanovení článků 2, 3 a 4 se vztahují i na generální advokáty.

1. Než se ujme své funkce, skládá soudce na prvním veřejném zasedání Soudního dvora, kterého se po svém jmenování účastní, tuto přísahu:

Článek 6

„Přisahám, že budu svoji funkci vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí; přisahám, že budu zachovávat tajnost porad Soudního dvora.“

Pořadí soudců a generálních advokátů se nerozdílně stanoví podle délky výkonu funkce.

Při stejné délce této doby určuje pořadí věk.

2. Bezprostředně po složení přísahy podepíše soudce prohlášení, kterým se slavnostně zavazuje během své funkce, jakož i po jejím ukončení, zachovávat povinnosti vyplývající ze své funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod po tomto ukončení funkce.

Odstupujícím soudcům a generálním advokátům, kteří jsou opětovně jmenováni, se zachovává jejich předchozí pořadí.

Kapitola 2

PŘEDSEDA SOUDNÍHO DVORA A ZŘIZOVÁNÍ SENÁTŮ

Článek 7

1. Bezprostředně po částečné obměně uvedené v článku 253 SFEU volí soudci ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let.

2. Uvolní-li se funkce předsedy Soudního dvora před řádným uplynutím funkčního období, zvolí Soudní dvůr nástupce pro zbývající část tohoto funkčního období.

3. Volba uvedená v tomto článku se provádí tajným hlasováním. Zvolen je soudce, který získá hlasy více než poloviny soudců Soudního dvora. Nezíská-li žádný soudce tuto většinu, konají se další kola volby až do jejího dosažení.

Článek 8

Předseda řídí soudní činnost a správu Soudního dvora; předsedá jeho zasedáním a poradám na neveřejných zasedáních.

Článek 9

1. Soudní dvůr zřizuje senáty složené z pěti a tří soudců v souladu s článkem 16 statutu a rozhoduje o přidělení soudců k nim.

Soudní dvůr určí senát nebo senáty složené z pěti soudců, které jsou po dobu jednoho roku pověřeny projednáváním věcí uvedených v článku 104b.

Přidělení soudců k senátům a určení senátu nebo senátů pověřených projednáváním věcí uvedených v článku 104b se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Jakmile byl ve věci podán návrh na zahájení řízení, určí předseda Soudního dvora soudce zpravodaje.

Ve věcech uvedených v článku 104b je soudce zpravodaj vybrán ze soudců senátu určeného v souladu s odstavcem 1 na návrh předsedy tohoto senátu. Rozhodne-li senát, že věc nebude projednána v naléhavém řízení, může předseda Soudního dvora věc přidělit soudci zpravodaji, který je přidělen k jinému senátu.

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně soudce zpravodaje učiní předseda Soudního dvora nezbytná opatření.

3. Ve věcech přidělených soudnímu kolegiu v souladu s čl. 44 odst. 3 výraz „Soudní dvůr“ v tomto řádu označuje toto kolegium.

4. Ve věcech přidělených senátu složenému z pěti nebo tří soudců vykonává pravomoci předsedy Soudního dvora předseda senátu.

Článek 10

1. Soudci volí neprodleně po zvolení předsedy Soudního dvora na dobu tří let předsedy senátů složených z pěti soudců.

Soudci volí na dobu jednoho roku předsedy senátů složených ze tří soudců.

Soudní dvůr jmenuje na dobu jednoho roku prvního generálního advokáta.

Použijí se ustanovení čl. 7 odst. 2 a 3.

Výsledky voleb a jmenování podle tohoto odstavce se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. První generální advokát rozhodne o přidělení věci některému generálnímu advokátovi neprodleně poté, kdy předseda Soudního dvora určí soudce zpravodaje. První generální advokát učiní nezbytná opatření v případě nepřítomnosti nebo překážky na straně generálního advokáta.

Článek 11

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Soudního dvora nebo v případě, že funkce předsedy Soudního dvora není obsazena, zajišťuje předsednictví jeden z předsedů senátů složených z pěti soudců, podle pořadí stanoveného v článku 6.

V případě nepřítomnosti nebo překážky současně na straně předsedy Soudního dvora a předsedů senátů složených z pěti soudců nebo jsou-li jejich funkce současně neobsazeny, zajišťuje předsednictví jeden z předsedů senátů složených ze tří soudců, podle pořadí stanoveného v článku 6.

V případě nepřítomnosti nebo překážky současně na straně předsedy Soudního dvora a všech předsedů senátů nebo jsou-li jejich funkce současně neobsazeny, zajišťuje předsednictví některý z ostatních soudců podle pořadí stanoveného v článku 6.

Kapitola 2a

SOUDNÍ KOLEGIA

Článek 11a

Soudní dvůr zasedá v těchto kolegiích:

- plénu složeném ze všech soudců,
- velkém senátu složeném z třinácti soudců podle článku 11b,
- senátech složených z pěti nebo tří soudců podle článku 11c.

Článek 11b

1. Pro všechny věci se velký senát skládá z předsedy Soudního dvora, předsedů senátů složených z pěti soudců, soudce zpravodaje a ze soudců v počtu potřebném k dosažení celkového počtu třináct. Posledně uvedení soudci jsou určeni podle seznamu uvedeného v odstavci 2 a podle pořadí v něm. Výchozím bodem na seznamu je pro každou věc přidělenou velkému senátu jméno soudce následujícího ihned po posledním soudci určeném na základě seznamu pro věc přidělenou v předcházejícím případě tomuto soudnímu kolegiu.

2. Po volbě předsedy Soudního dvora a předsedů senátů složených z pěti soudců se sestaví seznam ostatních soudců pro účely sestavení velkého senátu. Tento seznam se střídavě řídí pořadím stanoveným podle článku 6 a pořadím opačným: prvním soudcem na tomto seznamu je první soudce podle pořadí stanoveného ve zmíněném článku, druhým soudcem na seznamu je poslední podle uvedeného pořadí, třetím soudcem je druhý podle uvedeného pořadí, čtvrtým soudcem je předposlední podle uvedeného pořadí a tak dále.

Tento seznam se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Ve věcech, které jsou od začátku roku, ve kterém dochází k částečné obměně soudců a až do doby, nežli k této obměně dojde, přiděleny velkému senátu, zasedají rovněž dva náhradní soudci. Náhradními soudci jsou dva soudci, kteří jsou na seznamu uvedeném v odstavci 2 uvedeni ihned po posledním soudci určeném pro složení velkého senátu v dané věci.

Náhradní soudci nahrazují podle pořadí seznamu uvedeného v odstavci 2 soudce, kteří se případně nemohou rozhodování ve věci účastnit.

Článek 11c

1. Pro všechny věci se senáty složené z pěti soudců a ze tří soudců skládají z předsedy senátu, soudce zpravodaje a soudců

v počtu potřebném k dosažení požadovaného počtu soudců. Posledně uvedení soudci jsou určeni podle seznamů uvedených v odstavci 2 a podle pořadí v nich. Výchozím bodem na těchto seznamech je pro každou věc přidělenou senátu jméno soudce následujícího ihned po posledním soudci určeném na základě seznamu pro věc přidělenou v předcházejícím případě dotčenému senátu.

2. Pro sestavení senátů složených z pěti soudců se po zvolení předsedů těchto senátů sestaví seznamy všech soudců přidělených k dotyčnému senátu, kromě jeho předsedy. Tyto seznamy se sestavují stejným způsobem jako seznam uvedený v čl. 11b odst. 2.

Pro sestavení senátů složených ze tří soudců se po zvolení předsedů těchto senátů sestaví seznamy všech soudců přidělených k dotyčnému senátu, kromě jeho předsedy. Tyto seznamy se sestavují podle pořadí stanoveného v článku 6.

Seznamy uvedené v tomto odstavci se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11d

1. Jestliže Soudní dvůr usoudí, že několik věcí má být rozhodováno společně stejným kolegiem, je jeho složení takové, jaké bylo stanoveno pro věc, v níž se Soudní dvůr předběžnou zprávou zabýval nejdříve.

2. Pokud senát, kterému byla věc přidělena, vrátí věc na základě čl. 44 odst. 4 Soudnímu dvoru s tím, aby byla přidělena kolegiu složenému z většího počtu soudců, zahrnuje toto kolegium členy senátu, který věc vrátil.

Článek 11e

V případě překážky na straně člena kolegia nahradí takového člena soudce určený podle pořadí odpovídajícího seznamům uvedeným v čl. 11b odst. 2 nebo čl. 11c odst. 2.

V případě překážky na straně předsedy Soudního dvora je funkce předsedy velkého senátu vykonávána podle ustanovení článku 11.

V případě překážky na straně předsedy senátu složeného z pěti soudců vykonává funkci předsedy senátu některý předseda senátu složeného ze tří soudců, určený případně podle pořadí stanoveného v článku 6, nebo, jestliže předseda senátu složeného ze tří soudců není členem dotyčného kolegia, jeden z ostatních

soudců podle pořadí stanoveného v článku 6.

V případě překážky na straně předsedy senátu složeného ze tří soudců vykonává funkci předsedy senátu soudce tohoto kolegia určený podle pořadí stanoveného v článku 6.

Kapitola 3

SOUDNÍ KANCELÁŘ

Oddíl 1 – Vedoucí soudní kanceláře a jeho náměstci

Článek 12

1. Soudní dvůr jmenuje vedoucího soudní kanceláře.

Dva týdny před stanoveným datem jmenování informuje předseda členy Soudního dvora o došlých žádostech uchazečů.

2. Žádost uchazeče musí obsahovat přesné údaje o věku, státní příslušnosti, stupni ukončeného vysokoškolského vzdělání, jazykových znalostech, současném, jakož i předchozích zaměstnáních, popřípadě o zkušenostech kandidáta v oblastech soudní a mezinárodní.

3. Jmenování probíhá podle postupu stanoveného v čl. 7 odst. 3.

4. Vedoucí soudní kanceláře je jmenován na dobu šesti let. Může být jmenován opětovně.

5. Na vedoucího soudní kanceláře se vztahují ustanovení článku 3.

6. Vedoucí soudní kanceláře může být zbaven funkce pouze tehdy, přestane-li splňovat požadované podmínky nebo plnit povinnosti vyplývající ze své funkce; Soudní dvůr rozhodne poté, kdy poskytl vedoucímu soudní kanceláře možnost vyjádřit se.

7. Uvolní-li se funkce vedoucího soudní kanceláře před řádným uplynutím funkčního období, jmenuje Soudní dvůr nového vedoucího soudní kanceláře na dobu šesti let.

Článek 13

Soudní dvůr může s použitím postupu pro jmenování vedoucího soudní kanceláře jmenovat jednoho nebo více jeho náměstků, kteří vedoucímu soudní kanceláře vypomáhají a zastupují jej

v mezích stanovených v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 15.

Článek 14

Jsou-li vedoucí soudní kanceláře a jeho náměstci nepřítomni nebo je-li dána překážka na jejich straně, nebo jsou-li jejich funkce neobsazeny, určí předseda Soudního dvora úředníky nebo zaměstnance, aby dočasně vykonávali činnost vedoucího soudní kanceláře.

Článek 15

Soudní dvůr schvaluje na návrh svého předsedy pokyny pro vedoucího soudní kanceláře.

Článek 16

1. Soudní kancelář vede v rámci odpovědnosti vedoucího soudní kanceláře rejstřík, do kterého se postupně zapisují všechna podání a přílohy k nim v pořadí, v jakém došly.

2. Poznámku o zápisu do rejstříku vyznačí vedoucí soudní kanceláře na prvopisu a na žádost účastníků řízení i na stejnopisech, které mu k tomu účelu předložili.

3. Zápisy do rejstříku a poznámky uvedené v předchozím odstavci se považují za veřejné listiny.

4. Pravidla pro vedení rejstříku jsou stanovena v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 15.

5. Každý, kdo na tom má zájem, může nahlédnout do rejstříku v soudní kanceláři a po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře, stanoveného Soudním dvorem na návrh vedoucího soudní kanceláře, z něj obdržet opisy nebo výpisy.

Každý účastník řízení také může po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře obdržet opisy podání, jakož i ověřené opisy rozsudků a usnesení.

6. Oznámení o každém návrhu na zahájení řízení se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením data jeho zápisu do rejstříku, jména (názvu) a bydliště (sídla) účastníků řízení, předmětu sporu a návrhového žádání s uvedením důvodů a hlavních argumentů na jejich podporu.

7. Nejsou-li Rada nebo Evropská komise účastníky řízení, zašle jim Soudní dvůr stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi s výjimkou jejich příloh, aby měl dotýčný orgán možnost posoudit, zda je namítána nepoužitelnost některého jeho právního aktu ve smyslu článku 277 SFEU. Stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi jsou stejným způsobem zaslány Evropskému parlamentu, tak aby mohl posoudit, zda je ve smyslu článku 277 SFEU namítána nepoužitelnost právního aktu vydaného společně uvedeným orgánem a Radou.

Článek 17

1. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za přijímání, předávání a úschovu všech písemností, jakož i za doručování stanovené tímto řádem.

2. Vedoucí soudní kanceláře je nápomocen Soudnímu dvoru, jeho předsedovi, předsedům senátů, jakož i soudcům při provádění veškerých úředních úkonů.

Článek 18

Vedoucí soudní kanceláře uchovává pečeti. Je odpovědný za archiv a dbá na zveřejňování publikací Soudního dvora.

Článek 19

S výhradou ustanovení článků 4 a 27 se vedoucí soudní kanceláře účastní všech zasedání Soudního dvora a senátů.

Oddíl 2 – Obslužné útvary Soudního dvora

Článek 20

1. Úředníci a ostatní zaměstnanci Soudního dvora jsou jmenováni v souladu se služebním řádem.

2. Úředníci skládají před svým nástupem do funkce před předsedou za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře tuto přísahu:

„Přisahám, že funkce, které mi byly svěřeny Soudním dvorem Evropské unie, budu vykonávat čestně a podle svého nejlepšího svědomí a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti.“

Článek 21

Soudní dvůr na návrh vedoucího soudní kanceláře ustavuje nebo mění organizační strukturu svých obslužných útvarů.

Článek 22

Soudní dvůr zřizuje útvar poskytující překladatelské a tlumočnické služby složený z odborníků, kteří mají odpovídající právní vzdělání a důkladnou znalost několika úředních jazyků Soudního dvora.

Článek 23

Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za správu Soudního dvora, jeho finanční řízení a účetnictví; pomáhá mu při tom řídící úředník.

Kapitola 4

POMOCNÍ ZPRAVODAJOVÉ

Článek 24

1. Soudní dvůr navrhne v souladu s článkem 13 statutu jmenování pomocných zpravodajů, považuje-li to pro posouzení ve věcech jemu předložených za nezbytné.

2. Pomocní zpravodajové jsou zejména nápomocni předsedovi v řízení o předběžném opatření a soudcům zpravodajům při plnění jejich úkolů.

3. Při výkonu své funkce podléhají pomocní zpravodajové podle okolností buď předsedovi Soudního dvora, předsedovi senátu, nebo soudci zpravodajovi.

4. Před svým nástupem do funkce skládají pomocní zpravodajové před Soudním dvorem přísahu uvedenou v článku 3.

Kapitola 5

ČINNOST SOUDNÍHO DVORA

Článek 25

1. Den a hodinu zasedání velkého senátu a pléna stanoví předseda.

2. Den a hodinu zasedání senátů složených z pěti a tří soudců stanoví předseda příslušného senátu.

3. Soudní dvůr může konat jednotlivá zasedání jinde než v místě svého sídla.

Článek 26

1. Je-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců počet soudců sudý, neúčastní se porady soudce, který je ve smyslu článku 6 nejkratší dobu ve funkci, pokud ovšem není soudcem zpravodajem. V takovém případě se porady neúčastní soudce, který soudci zpravodají v uvedeném pořadí bezprostředně předchází.

2. Zjistí-li se po svolání velkého senátu nebo pléna, že nebylo dosaženo počtu soudců potřebného pro jejich usnášenischopnost podle čl. 17 třetího nebo čtvrtého pododstavce statutu, odročí předseda zasedání do doby, než je takového počtu dosaženo.

3. Nebylo-li v některém senátu složeném z pěti nebo tří soudců dosaženo počtu soudců potřebného pro jeho usnášenischopnost podle čl. 17 druhého pododstavce statutu, a není-li možné nahradit podle článku 11e soudce, na jejichž straně je dána překážka, oznámí to předseda uvedeného senátu předsedovi Soudního dvora, který určí jiného soudce, aby byl senát doplněn.

Článek 27

1. Porady Soudního dvora se konají na neveřejném zasedání.

2. Porad se účastní pouze soudci, kteří byli přítomni ústní části řízení, popřípadě příslušný pomocný zpravodaj.

3. Každý soudce, který se účastní porady, vyjádří svůj názor a důvody na jeho podporu.

4. Kterýkoli soudce může požádat, aby před hlasováním byla jakákoliv otázka položena v jím zvoleném jazyce a byla písemně sdělena Soudnímu dvoru.

5. Závěry, na nichž se většina soudců po závěrečné rozpravě shodla, jsou pro rozhodnutí Soudního dvora určující. Soudci hlasují v opačném pořadí, než je pořadí stanovené v článku 6.

6. V případě rozdílných názorů na předmět, znění a pořadí otázek nebo na výklad hlasování rozhodne o těchto otázkách Soudní dvůr.

7. Generální advokáti se účastní porad Soudního dvora o správních záležitostech a hlasují. Přítomen je i vedoucí soudní kanceláře, nerozhodne-li Soudní dvůr jinak.

8. Zasedá-li Soudní dvůr v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře, pověří Soudní dvůr soudce na nejnižším místě pořadí podle článku 6, aby, je-li to třeba, sepsal protokol, který podepisují předseda a uvedený soudce.

Článek 28

1. S výhradou zvláštního rozhodnutí Soudního dvora se soudní prázdniny stanovují takto:

— od 18. prosince do 10. ledna,

— od neděle před Velikonocemi do druhé neděle po Velikonocích,

— od 15. července do 15. září.

Předsednictví Soudního dvora je v průběhu soudních prázdnin zajišťováno v místě sídla Soudního dvora buď předsedou, který je ve spojení s vedoucím soudní kanceláře, nebo některým předsedou senátu nebo jiným soudcem, kterého předseda pověří zastupováním.

2. Předseda Soudního dvora může v naléhavém případě svolat soudce a generální advokáty i v průběhu soudních prázdnin.

3. Soudní dvůr dodržuje úřední svátky místa, v němž sídlí.

4. Soudní dvůr může v odůvodněných případech poskytnout kterémukoli soudci a generálnímu advokátovi dovolenou.

Kapitola 6

JAZYKOVÝ REŽIM

Článek 29

1. Jednacími jazyky jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, irština, italština, litevština, lotyštiny, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.

2. Jednací jazyk volí žalobce s výhradou následujících ustanovení:

- a) směřuje-li žaloba proti členskému státu nebo fyzické či právnické osobě některého členského státu, je jednacím jazykem úřední jazyk uvedeného státu; má-li takový stát více úředních jazyků, může žalobce zvolit ten z nich, jenž mu vyhovuje;
- b) na základě společné žádosti účastníků řízení lze povolit, aby byl zcela nebo částečně používán některý jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
- c) na žádost účastníka řízení a po vyslechnutí druhého účastníka řízení a generálního advokáta lze odchýlně od ustanovení písmen a) a b) povolit, aby byl zcela nebo částečně používán jako jednací jazyk jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku; takovou žádost nemůže podat žádný orgán Evropské unie.

V případech uvedených v článku 103 je jednacím jazykem jazyk vnitrostátního soudu, který požádá Soudní dvůr o rozhodnutí. Na základě náležitě odůvodněné žádosti jednoho z účastníků původního řízení a po vyslechnutí druhého účastníka původního řízení a generálního advokáta lze pro ústní část řízení povolit, aby byl používán jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

O výše uvedených žádostech může rozhodnout předseda; předseda může a, pokud chce žádosti vyhovět i bez souhlasu všech účastníků řízení, musí předat žádost k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

3. Jednací jazyk se používá zejména ve spisech a řečech účastníků řízení včetně všech přiložených písemností a dokumentů, jakož i v protokolech a rozhodnutích Soudního dvora.

Veškeré písemnosti a dokumenty, které jsou vyhotoveny v jiném jazyce, musí být opatřeny překladem do jednacího jazyka.

Jsou-li písemnosti nebo dokumenty obsáhlé, může se překlad omezit na výňatky. Soudní dvůr však může kdykoliv z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat předložení rozsáhlejšího nebo úplného překladu.

Odchylně od předchozích ustanovení je členský stát oprávněn používat vlastní úřední jazyk, vstoupí-li jako vedlejší účastník do řízení před Soudním dvorem nebo účastní-li se některého z řízení o předběžné otázce uvedených v článku 103. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

Státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO, lze povolit, aby používaly jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacího jazyka, vstoupí-li jako vedlejší účastníci do řízení před Soudním dvorem nebo účastní-li se některého z řízení o předběžné otázce uvedených v článku 23 statutu. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

Třetím státům, které se účastní řízení o předběžné otázce v souladu s čl. 23 čtvrtým pododstavcem statutu, lze povolit, aby používaly jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacího jazyka. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

4. Prohlásí-li svědek nebo znalec, že není schopen dostatečně se vyjadřovat v jednom z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku, Soudní dvůr mu povolí, aby svůj projev přednesl v jiném jazyce. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacího jazyka.

5. Předseda Soudního dvora a předsedové senátů při vedení jednání, soudce zpravodaj v předběžné zprávě a zprávě k jednání, soudci a generální advokáti při kladení otázek a generální advokáti ve svých stanoviscích mohou používat jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacího jazyka. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacího jazyka.

Článek 30

1. Vedoucí soudní kanceláře dbá na to, aby na žádost kteréhokoli soudce, generálního advokáta nebo účastníka řízení bylo vše, co bylo řečeno či napsáno v průběhu řízení před Soudním dvorem, přeloženo do jazyků, které si tito žadatelé zvolí z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1.

2. Publikace Soudního dvora se vydávají v jazycích uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1.

Článek 31

Znění dokumentů vyhotovených v jednacím jazyce nebo případně v jiném jazyce povoleném podle článku 29 je rozhodné.

Kapitola 7

PRÁVA A POVINNOSTI ZMOCNĚNCŮ, PORADCŮ A ADVOKÁTŮ

Článek 32

1. Zmocněnci, poradci a advokáti, kteří vystupují před Soudním dvorem nebo před jiným soudním orgánem, na který se Soudní dvůr obrátil s dožádáním, požívají imunity, pokud jde o jejich ústní a písemná vyjádření týkající se věci nebo účastníků řízení.

2. Zmocněnci, poradci a advokáti navíc požívají následujících výsad a výhod:

- a) veškeré písemnosti a dokumenty týkající se řízení nepodléhají prohlídce a nesmí být zabaveny. V případě pochybností mohou příslušníci celní správy nebo policie dotyčné písemnosti a dokumenty zapečetit; ty jsou poté neprodleně předány Soudnímu dvoru a za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře a dotyčné osoby prověřeny;
- b) zmocněnci, poradci a advokáti mají nárok na přidělení prostředků v zahraniční měně nezbytných k plnění svých úkolů;
- c) zmocněnci, poradci a advokáti požívají svobody cestovat v míře nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 33

Oprávněné osoby mohou požívat výsad, imunit a výhod uvedených v článku 32 jen tehdy, když prokážou své postavení:

- a) zmocněnci úředním dokladem vystaveným účastníkem, za kterého jednají, a jenž neprodleně doručí jeho opis vedoucímu soudní kanceláře;

- b) poradci a advokáti průkazem podepsaným vedoucím soudní kanceláře. Platnost tohoto průkazu je omezena na určitou dobu; ta může být prodloužena nebo zkrácena podle délky řízení.

Článek 34

Výsady, imunity a výhody uvedené v článku 32 se přiznávají výhradně v zájmu řádného průběhu řízení.

Soudní dvůr může odejmout imunitu, usoudí-li, že se tím nenaruší řádný průběh řízení.

Článek 35

1. Má-li Soudní dvůr za to, že se chování poradce nebo advokáta ve vztahu k Soudnímu dvoru, soudci, generálnímu advokátovi nebo vedoucímu soudní kanceláře neslučuje s důstojností Soudního dvora nebo s požadavky řádného výkonu spravedlnosti, anebo že tento poradce nebo advokát užívá práv spojených se svou funkcí k jiným účelům, než pro které mu byla přiznána, informuje o tom dotyčného. Informuje-li o tom Soudní dvůr příslušné orgány, kterým dotyčný podléhá, předá se posledně uvedenému kopie dopisu zaslaného těmto orgánům.

Ze stejných důvodů může Soudní dvůr usnesením kdykoli dotyčného po jeho vyslechnutí a po vyslechnutí generálního advokáta z řízení vyloučit. Toto usnesení je ihned vykonatelné.

2. Jsou-li poradce nebo advokát vyloučeni z řízení, řízení se přerušuje na dobu stanovenou předsedou k tomu, aby si dotčený účastník řízení mohl zvolit jiného poradce nebo advokáta.

3. Rozhodnutí přijatá podle ustanovení tohoto článku mohou být zrušena.

Článek 36

Ustanovení této kapitoly se vztahují i na vysokoškolské učitele, kteří mají právo vystupovat před Soudním dvorem v souladu s článkem 19 statutu.

HLAVA II

ŘÍZENÍ

Kapitola 1

PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 37

1. Prvopis každého podání musí být podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení.

Tento prvopis a všechny přílohy v něm uvedené se předkládají společně s pěti stejnopisy pro Soudní dvůr a se stejnopisem pro každého z účastníků řízení. Stejnopisy osvědčuje účastník řízení, který je předkládá.

2. Orgány musí navíc předložit ve lhůtách stanovených Soudním dvorem překlad každého podání do ostatních jazyků uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1. Použije se přitom odst. 1 druhý pododstavec.

3. Každé podání musí být datováno. Pro počítání procesních lhůt je rozhodný pouze den doručení do soudní kanceláře.

4. Ke každému podání musí být přiložen spis obsahující písemnosti a dokumenty, na něž se účastník řízení odvolává, včetně jejich seznamu.

5. Jsou-li z důvodu obsáhlosti některé písemnosti nebo některého dokumentu přiloženy k podání pouze výňatky z nich, uloží se celá písemnost nebo celý dokument anebo jejich úplný opis v soudní kanceláři.

6. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavců 1 až 5, je den, kdy je stejnopis podepsaného prvopisu podání, včetně seznamu písemností a dokumentů uvedeného v odstavci 4, doručen do kanceláře telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, jímž Soudní dvůr disponuje, rozhodný pro účely zachování procesních lhůt, a to za podmínky, že podepsaný prvopis podání, spolu s přílohami a stejnopisy uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci, je doručen do kanceláře do deseti dnů poté. Ustanovení čl. 81 odst. 2 se na tuto lhůtu 10 dnů nepoužije.

7. Aniž by tím byla dotčena ustanovení prvního pododstavce odstavce 1 a odstavců 2 a 5, Soudní dvůr může rozhodnutím

stanovit podmínky, za nichž je podání zaslané soudní kanceláři elektronicky považováno za originál tohoto podání. Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 38

1. Žaloba uvedená v článku 21 statutu musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) žalobce;
- b) označení strany, proti níž žaloba směřuje;
- c) předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů;
- d) návrhové žádání žalobce;
- e) popřípadě označení důkazů.

2. Pro účely řízení obsahuje žaloba doručovací adresu v místě sídla Soudního dvora. Uvede se rovněž jméno zmocněné osoby, která souhlasila s tím, že jí budou všechny doručované písemnosti doručovány.

Navíc k doručovací adrese uvedené v prvním pododstavci nebo namísto ní může žaloba uvést, že advokát nebo zmocněnec souhlasí s doručováním telefaxem nebo jiným technickým prostředkem.

Pokud žaloba nesplňuje podmínky uvedené v prvním a druhém pododstavci, jsou všechny doručované písemnosti pro účely řízení pro dotyčného účastníka do doby, než je uvedený nedostatek odstraněn, zasílány doporučenou poštovní zásilkou adresovanou zmocněnci nebo advokátovi uvedeného účastníka řízení. Odchylně od čl. 79 odst. 1 se za řádné doručení považuje uložení doporučené zásilky u pošty v místě sídla Soudního dvora.

3. Advokát, který vystupuje jako poradce nebo zástupce účastníka řízení, musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o EHP.

4. K žalobě se případně přikládají písemnosti uvedené v čl. 21 druhém pododstavci statutu.

Použijí se ustanovení čl. 38 odst. 2 až 5.

5. Je-li žalobce právnickou osobou soukromého práva, přikládá k žalobě rovněž:

2. Předseda může k odůvodněné žádosti žalovaného prodloužit lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku .

a) své stanovy nebo výpis z poslední doby z obchodního rejstříku nebo z rejstříku sdružení nebo jakýkoliv jiný důkaz o své právní existenci;

Článek 41

b) důkaz o tom, že procesní plná moc jeho advokátovi byla řádně udělena orgánem k tomu oprávněným.

1. Žaloba a žalobní odpověď mohou být doplněny replikou žalobce a duplikou žalovaného.

6. K žalobám podávaným podle článku 273 SFEU se přikládá vyhotovení rozhodčí smlouvy mezi dotčenými členskými státy.

2. Předseda určí lhůtu, v níž mají být tato podání předložena.

7. Nesplňuje-li žaloba podmínky stanovené v odstavcích 3 až 6 tohoto článku, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby vady žaloby odstranil nebo předložil výše uvedené písemnosti. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad či k předložení požadovaných písemností, rozhodne Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta, zda nedodržení těchto formálních podmínek činí žalobu nepřipustnou.

Článek 42

1. Účastníci řízení mohou v replice a v duplice navrhnout na podporu své argumentace další důkazy. Musí však odůvodnit toto prodloužení.

Článek 39

Žaloba se doručuje žalovanému. V případě uvedeném v čl. 38 odst. 7 je doručení provedeno, jakmile jsou odstraněny vady nebo jakmile Soudní dvůr prohlásí, že žaloba je přípustná pokud jde o formální podmínky podle článku 38.

2. Nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

Článek 40

1. Ve lhůtě jednoho měsíce po doručení žaloby podá žalovaný žalobní odpověď, která musí obsahovat:

Předloží-li účastník v průběhu řízení nový důvod podle předchozího pododstavce, může předseda po uplynutí běžných procesních lhůt určit na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta druhému účastníku řízení lhůtu k tomu, aby se k takovému důvodu vyjádřil.

O přípustnosti důvodu se rozhoduje až v rámci konečného rozsudku.

a) jeho jméno (název) a bydliště (sídlo);

Článek 43

b) skutkové a právní argumenty;

c) návrhové žádání žalovaného;

Po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta, a jestliže již došlo k přidělení podle čl. 10 odst. 2, může předseda kdykoliv nařídít spojení několika věcí týkajících se téhož předmětu pro účely písemné nebo ústní části řízení nebo rozsudku, jímž se končí řízení, a to z důvodu, že tyto věci spolu souvisí. Věci mohou být později vyloučeny k samostatnému řízení. Předseda může předat tyto otázky k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

d) označení navrhovaných důkazů.

Kapitola 1a

PŘEDBĚŽNÁ ZPRÁVA A PŘIDĚLOVÁNÍ VĚCÍ KOLEGIÍM

Článek 44

1. Předseda stanoví den, ke kterému soudce zpravodaj předloží všeobecné schůzi Soudního dvora předběžnou zprávu, podle okolností:

- a) po podání dupliky;
- b) pokud nebyly replika nebo duplika podány, po uplynutí lhůty určené v souladu s čl. 41 odst. 2;
- c) poté, kdy se dotýčný účastník řízení výslovně vzdal práva podat repliku nebo dupliku;
- d) při použití zrychleného řízení uvedeného v článku 62a poté, kdy předseda stanoví den jednání.

2. Předběžná zpráva zahrnuje návrhy, zda je třeba provést dokazování nebo jiné přípravné úkony a jakému kolegiu je vhodné věc přidělit. Zpráva také zahrnuje případné návrhy soudce zpravodaje na upuštění od jednání v souladu s článkem 44a, jakož i na upuštění od stanoviska generálního advokáta na základě čl. 20 pátého pododstavce statutu.

Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta rozhodne o návrzích soudce zpravodaje.

3. Soudní dvůr přidělí senátům složeným z pěti nebo tří soudců všechny věci, které jsou mu předloženy, pokud složitost nebo důležitost dané věci nebo zvláštní okolnosti nevyžadují, aby byla přidělena velkému senátu.

Věc ale nesmí být přidělena senátu složenému z pěti nebo tří soudců, jestliže členský stát nebo orgán Unie, který je účastníkem řízení, požádal, aby o dotýčné věci rozhodl velký senát. Pro účely tohoto ustanovení se za účastníka řízení považuje každý členský stát nebo každý orgán, který je účastníkem nebo vedlejším účastníkem řízení nebo který předložil písemná vyjádření v rámci některého z řízení o předběžné otázce uvedených v článku 103. Žádost uvedenou v tomto pododstavci nelze podat ve sporech mezi Uní a jejími zaměstnanci.

Soudní dvůr zasedá v plénu vždy při projednávání věci na základě ustanovení uvedených v čl. 16 čtvrtém pododstavci statutu. Plénu může věc přidělit dále tehdy, jestliže má podle čl. 16 pátého pododstavce statutu za to, že dotýčná věc má mimořádnou důležitost.

4. Kolegium, kterému byla věc přidělena, může v kterémkoli stádiu řízení vrátit tuto věc Soudnímu dvoru s tím, aby byla znovu přidělena kolegiu složenému z většího počtu soudců.

5. Je-li zahájeno dokazování, příslušné kolegium jím může, pokud jej neprovede samo, pověřit soudce zpravodaje.

Je-li ústní část řízení zahájena bez dokazování, stanoví den jejího zahájení předseda příslušného kolegia.

Článek 44a

Aniž jsou tím dotčena zvláštní ustanovení tohoto řádu, zahrnuje řízení před Soudním dvorem rovněž ústní část. Soudní dvůr však může po předložení spisů podle čl. 40 odst. 1, popřípadě čl. 41 odst. 1, na základě zprávy soudce zpravodaje, po vyslechnutí generálního advokáta a pokud žádný z účastníků řízení nepodá žádost s důvody, pro které si přeje být vyslechnut, rozhodnout jinak. Žádost musí být podána ve lhůtě tří týdnů od sdělení účastníku, že písemná část řízení byla ukončena. Předseda může tuto lhůtu prodloužit.

Kapitola 2

DŮKAZNÍ A PŘÍPRAVNÁ OPATŘENÍ

Oddíl 1 – Provádění důkazů

Článek 45

1. Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta určí usnesením dokazované skutečnosti a vhodné důkazní prostředky. Dříve, než Soudní dvůr rozhodne o provedení důkazů podle odst. 2 písm. c), d) a e), jsou slyšeni účastníci řízení.

Usnesení se doručuje účastníkům řízení.

2. Aniž jsou tím dotčena ustanovení článků 24 a 25 statutu, lze dokazování provést:

- a) předvoláním účastníků řízení;
- b) vyžádáním sdělení informací a předložením listin;
- c) výslechem svědků;
- d) znaleckým posudkem;
- e) ohledáním místa nebo předmětu.

3. Generální advokát se účastní provádění důkazů.

4. Mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit původní důkazní návrhy.

Článek 46

Účastníci řízení mohou být přítomni provádění důkazů.

Oddíl 2 – Předvolání a výslech svědků a znalců

Článek 47

1. Soudní dvůr může bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení po vyslechnutí generálního advokáta nařídit, aby určité skutečnosti byly zjištěny výslechem svědků. Dokazované skutečnosti se uvádějí v usnesení Soudního dvora.

Soudní dvůr může předvolat svědky bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení či generálního advokáta.

Účastník řízení ve své žádosti o výslech svědka přesně uvede, kterých skutečností se má výslech týkat a z jakých důvodů má být svědek vyslechnut.

2. Svědkové jsou předvoláni na základě usnesení Soudního dvora, které obsahuje:

- a) příjmení, jméno, postavení a bydliště svědků;
- b) uvedení skutečností, k nimž budou svědkové vyslechnuti;
- c) případně odkaz na opatření Soudního dvora v otázkách náhrady výdajů vzniklých svědkům a na tresty, které lze svědkům uložit, pokud se nedostaví.

Toto usnesení se doručuje účastníkům řízení i svědkům.

3. Soudní dvůr může podmínit předvolání svědků, kteří mají být vyslechnuti na žádost účastníka řízení tím, že dotyčný účastník řízení složí do pokladny Soudního dvora peněžitou jistotu k pokrytí předpokládaných výdajů ve výši, kterou určí Soudní dvůr.

Svědci, kteří byli předvoláni bez návrhu, obdrží z pokladny Soudního dvora nezbytnou zálohu.

4. Předseda poučí svědka po ověření jeho totožnosti o tom, že bude muset potvrdit pravdivost své výpovědi způsobem, který stanoví tento řád.

Soudní dvůr svědka vyslechně poté, kdy k tomu předvolal účastníky řízení. Po ukončení výpovědi může předseda na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu klást svědkovi otázky.

Totéž mohou činit ostatní soudci a generální advokát.

Zástupci účastníků řízení mohou svědkům klást otázky s přivolením předsedy.

5. Po ukončení své výpovědi složí svědek tuto přísahu:

„Přisahám, že jsem řekl pravdu, celou pravdu a nic než pravdu.“

Soudní dvůr může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy svědka upustit.

6. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje protokol, v němž jsou zachyceny výpovědi svědků.

Protokol podepíší předseda nebo soudce zpravodaj pověřený výslechem a rovněž vedoucí soudní kanceláře. Dříve než ho podepíší, musí být svědkovi dána možnost, aby obsah protokolu ověřil a podepsal jej.

Protokol je veřejnou listinou.

Článek 48

1. Řádně předvolaní svědci jsou povinni vyhovět předvolání a dostavit se k výslechu.

2. Nedostaví-li se řádně předvolaný svědek k Soudnímu dvoru, může mu Soudní dvůr uložit peněžitou pokutu až do výše 5 000 eur⁽¹⁾ a nařídit nové předvolání svědka na jeho vlastní náklady.

Stejná pokuta může být uložena svědkovi, který nedůvodně odepře výpověď, odmítne složit přísahu, případně učinit místopřísežné prohlášení.

⁽¹⁾ Viz nařízení Rady (ES) č. 1103/97, článek 2, Úř. věst. L 162, 19.6.1997, s. 1; Zvl. vyd. 10/01, s. 81.

3. Svědkovi, který předloží odůvodněnou omluvu, může Soudní dvůr pokutu prominout. Pokutu lze na žádost svědka snížit, pokud prokáže, že pokuta je neúměrná jeho příjmům.

4. Nucený výkon rozhodnutí o uložení pokuty nebo o jiných opatřeních vydaných podle tohoto článku se provádí v souladu s ustanoveními článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

Článek 49

1. Soudní dvůr může nařídit vypracování znaleckého posudku. Usnesení, kterým je znalec ustanoven, vymezí jeho úkol a určí lhůtu k odevzdání posudku.

2. Znalec obdrží stejnopis usnesení i veškerou dokumentaci nezbytnou k provedení svého úkolu. Podléhá soudci zpravodaji, který může být přítomen znaleckému šetření a je průběžně informován o pokroku při plnění úkolu, který byl znalci uložen.

Soudní dvůr může požadovat, aby účastníci řízení nebo některý z nich složili peněžitou jistotu k pokrytí nákladů na vypracování znaleckého posudku.

3. Soudní dvůr může na žádost znalce nařídit výslech svědků, kteří jsou vyslechnuti v souladu s ustanoveními článku 47.

4. Znalec se může vyjádřit pouze k bodům, které mu byly v zadání výslovně označeny.

5. Soudní dvůr může nařídit výslech znalce poté, kdy znalec odevzdal posudek a kdy k jeho výsledku předvolal účastníky řízení.

Zástupci účastníků řízení mohou klást znalci otázky s přivolením předsedy.

6. Po odevzdání posudku složí znalec před Soudním dvorem tuto přísahu:

„Přísahám, že jsem svůj úkol splnil podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně.“

Soudní dvůr může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy znalce upustit.

Článek 50

1. Vysloví-li se některý účastník řízení proti svědkovi nebo znalci z důvodů jeho nezpůsobilosti, nevěrohodnosti či z kteréhokoli jiného důvodu nebo odmítnou-li svědek či znalec vypovídat, složit přísahu nebo učinit místopřísežné prohlášení, rozhodne o tom Soudní dvůr.

2. Námitka ohledně svědka nebo znalce musí být vznesena ve lhůtě dvou týdnů poté, kdy bylo doručeno usnesení o předvolání svědka nebo o ustanovení znalce; prohlášení o námitce musí být odůvodněno a obsahovat označení důkazů.

Článek 51

1. Svědci a znalci mají právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt. Pokladna Soudního dvora jim může na tyto výdaje poskytnout zálohu.

2. Svědci mají dále právo na náhradu ušlého výdělku a znalci na odměnu za svou práci. Pokladna Soudního dvora vyplácí svědkům a znalcům tyto náhrady poté, kdy splnili své povinnosti.

Článek 52

Soudní dvůr může na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu požádat o provedení výslechu svědků nebo znalců za podmínek, které budou stanoveny v doplňkovém řádu uvedeném v článku 125.

Článek 53

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Soudního dvora nahlížet do veškerých protokolů a znaleckých posudků a obdržet na své náklady jejich opis.

Oddíl 3 – Ukončení dokazování

Článek 54

Neurčí-li Soudní dvůr účastníkům řízení lhůtu, v níž mohou předložit písemná vyjádření, stanoví předseda den zahájení ústní

části řízení poté, kdy bylo ukončeno dokazování.

Ostatní soudci a generální advokát mohou činit totéž.

Byla-li určena lhůta k předložení písemných vyjádření, stanoví předseda den zahájení ústní části řízení poté, kdy tato lhůta uplynula.

Článek 58

Účastníci řízení mohou před Soudním dvorem vystupovat pouze prostřednictvím svého zmocněnce, poradce nebo advokáta.

Oddíl 4 – Přípravná opatření

Článek 54a

Soudce zpravodaj a generální advokát mohou požádat účastníky řízení, aby ve stanovené lhůtě předložili všechny údaje týkající se rozhodných skutečností, veškeré dokumenty nebo kterékoli jiné údaje, které považují za rozhodné. Poskytnuté odpovědi a dokumenty se předají ostatním účastníkům řízení.

Článek 59

1. Na závěr ústní části řízení přednese generální advokát své stanovisko s odůvodněním.

2. Po přednesení stanoviska generálního advokáta prohlásí předseda ústní část řízení za skončenou.

Kapitola 3

Článek 60

ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 55

1. Aniž by to bylo na újmu přednosti rozhodnutí učiněných podle článku 85, projedná Soudní dvůr věci, jež mu napadly, v pořadí, v němž bylo ukončeno dokazování. Uzavře-li se dokazování v několika věcech současně, určí se pořadí jejich projednání podle dne zápisu do rejstříku návrhů.

2. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti rozhodnout o přednostním projednání věci.

Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta rozhodnout bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení o pozdějším projednání věci. Předseda může vyhovět společnému návrhu účastníků řízení na pozdější projednání věci.

Článek 56

1. Jednání zahajuje a řídí předseda, který odpovídá za pořádek při jednání.

2. Jestliže bylo ve věci jednáno s vyloučením veřejnosti, obsah takového jednání se nezveřejňuje.

Článek 57

Předseda může v průběhu jednání klást otázky zmocněncům, poradcům nebo advokátům účastníků řízení.

V souladu s čl. 45 odst. 1 může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídít provedení důkazu nebo opakování a rozšíření předchozího dokazování. Může provedením nařízených úkonů pověřit soudce zpravodaje.

Článek 61

Soudní dvůr může po vyslechnutí generálního advokáta nařídít znovuotevření ústní části řízení.

Článek 62

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Soudního dvora nahlížet do veškerých protokolů a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3a

ZRYCHLENÁ ŘÍZENÍ

Článek 62a

1. K žádosti žalobce nebo žalovaného může předseda výjimečně, na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí druhého účastníka řízení i generálního advokáta, rozhodnout o tom, že věc bude projednána ve zrychleném řízení odchýlně od ustanovení tohoto řádu, pokud její obzvláštní naléhavost vyžaduje, aby Soudní dvůr rozhodl co nejdříve.

Návrh, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení, se předkládá samostatným podáním současně s žalobou nebo s žalobní odpovědí.

2. V rámci zrychleného řízení lze žalobu a žalobní odpověď doplnit replikou a duplikou pouze tehdy, pokládá-li to předseda za nezbytné.

Vedlejší účastník může předložit vyjádření vedlejšího účastníka pouze tehdy, pokládá-li to předseda za nezbytné.

3. Jakmile došla žalobní odpověď nebo, v případě, že bylo rozhodnutí o projednání věci ve zrychleném řízení učiněno až poté, kdy žalobní odpověď došla, jakmile o tom bylo rozhodnuto, předseda stanoví den jednání, který je neprodleně sdělen účastníkům řízení. Může odročit jednání, vyžaduje-li to provádění důkazů nebo jiných přípravných opatření.

Aniž by tím byl dotčen článek 42, účastníci řízení mohou v průběhu ústní části řízení doplňovat své argumenty a označovat další důkazy. Musí prodloužit s označením důkazů odůvodnit.

4. Soudní dvůr rozhodne po vyslechnutí generálního advokáta.

Kapitola 4

ROZSUDKY

Článek 63

Rozsudek obsahuje :

- údaj o tom, že byl vydán Soudním dvorem,
- datum vyhlášení,
- jména předsedy a zúčastněných soudců,
- jméno generálního advokáta,
- jméno vedoucího soudní kanceláře,
- označení účastníků řízení,
- jména zmocněnců, poradců a advokátů účastníků řízení,
- návrhové žádání účastníků řízení,
- údaj o vyslechnutí generálního advokáta,
- stručný popis skutkového stavu,

— odůvodnění,

— výrok včetně rozhodnutí o nákladech řízení.

Článek 64

1. Rozsudek se vyhláší na veřejném zasedání, na které byli předvoláni účastníci řízení.

2. Písemné vyhotovení rozsudku podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se opatřuje pečeti a ukládá se v kanceláři Soudního dvora; jeho ověřený stejnopis se doručuje všem účastníkům řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře označí na písemném vyhotovení rozsudku datum jeho vyhlášení.

Článek 65

Rozsudek nabývá právní moci dnem vyhlášení.

Článek 66

1. Aniž by tím byla dotčena ustanovení o výkladu rozsudků, může Soudní dvůr bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení, byl-li tento návrh podán ve lhůtě dvou týdnů od vyhlášení rozsudku, opravit chyby v psaní, v počtech i zjevné nesprávnosti.

2. Účastníci řízení, řádně vyrozumění vedoucím soudní kanceláře, mohou předložit ve lhůtě stanovené předsedou písemná vyjádření.

3. Soudní dvůr rozhoduje po vyslechnutí generálního advokáta na neveřejném zasedání.

4. Písemné vyhotovení opravného usnesení se připojuje k písemnému vyhotovení opraveného rozsudku. Na toto usnesení se odkáže na okraji písemného vyhotovení opraveného rozsudku.

Článek 67

Nerozhodl-li Soudní dvůr o některém dílčím bodu návrhového žádání účastníků řízení nebo o nákladech řízení, může kterýkoli účastník řízení do jednoho měsíce od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění.

Návrh se doručuje druhému účastníkovi řízení, jemuž předseda určí lhůtu k písemnému vyjádření.

Poté, kdy toto vyjádření dojde, rozhodne Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta současně o přípustnosti i důvodnosti návrhu.

Článek 68

Vydávání Sbírky rozhodnutí Soudního dvora zajišťuje vedoucí soudní kanceláře.

Kapitola 5

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 69

1. Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž končí řízení.

2. Účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Soudní dvůr o rozdělení nákladů.

3. Soudní dvůr může rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, nebo pokud jsou k tomu dány výjimečné důvody.

Soudní dvůr může uložit účastníku, a to i když měl ve věci úspěch, náhradu nákladů, které uvedený účastník způsobil druhému účastníkovi řízení bezdůvodně nebo zlovolně.

4. Členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady.

Státy, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, i Kontrolní úřad ESVO nesou rovněž vlastní náklady, vstoupí-li do řízení jako vedlejší účastníci.

Soudní dvůr může rozhodnout, že vlastní náklady nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v předchozích pododstavcích.

5. Vezme-li účastník řízení svoji žalobu nebo návrh zpět, uloží se mu náhrada nákladů řízení, jestliže to druhý účastník řízení požadoval ve svém vyjádření ke zpětvzetí. Nicméně na návrh účastníka, který oznámil zpětvzetí, se náhrada nákladů uloží druhému účastníkovi, odůvodňuje-li to chování tohoto druhého účastníka.

Dojde-li mezi účastníky řízení k dohodě o náhradě nákladů řízení, rozhodne se o nákladech v souladu s touto dohodou.

Nebyla-li náhrada nákladů požadována, nese každý účastník řízení vlastní náklady.

6. Není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne o nákladech řízení Soudní dvůr dle volného uvážení.

Článek 70

Aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 69 odst. 3 druhého pododstavce, ve sporech mezi Unií a jejími zaměstnanci nesou orgány vlastní náklady.

Článek 71

Náklady, které vznikly účastníku řízení při nuceném výkonu rozhodnutí, mu nahradí druhý účastník řízení podle sazebníku platného ve státě, kde se takový výkon uskutečnil.

Článek 72

Řízení před Soudním dvorem je bezplatné s výhradou těchto ustanovení:

- a) vynaložil-li Soudní dvůr náklady, kterým bylo možno předejít, může po vyslechnutí generálního advokáta uložit jejich náhradu tomu účastníkovi řízení, který je způsobil;
- b) náklady spojené s pořizováním opisů a překladů na žádost účastníka řízení, které pokládá vedoucí soudní kanceláře za mimořádné, uhradí dotyčný účastník řízení podle sazebníku uvedeného v čl. 16 odst. 5.

Článek 73

Aniž by tím byla dotčena ustanovení předchozího článku, lze přiznat náhradu těchto nákladů řízení:

- a) částek určených svědkům a zalcům na základě článku 51;
- b) nutných výdajů vynaložených účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdajů na cestu a pobyt a odměn zmocněnců, poradců nebo advokátů.

Článek 74

1. V případě sporu o přiznání náhrady nákladů řízení rozhodne na návrh dotčeného účastníka řízení, po vyjádření druhého účastníka řízení a vyslechnutí generálního advokáta, soudní kolegium, kterému byla věc přidělena, a to usnesením.

2. Účastníci řízení mohou pro účely výkonu rozhodnutí požádat o vyhotovení stejnopisu usnesení.

5. Jestliže je bezplatná právní pomoc poskytnuta, pokladna Soudního dvora vyplátí částku na úhradu výdajů.

Článek 75

1. Pokladna Soudního dvora a její dlužníci provádějí své platby v eurech.

V rozhodnutí o nákladech řízení může Soudní dvůr uložit, aby částky vyplacené z důvodu bezplatné právní pomoci byly vráceny do pokladny Soudního dvora.

2. Pokud byly nahraditelné náklady vynaloženy v jiné měně, než je euro, nebo pokud úkony, které mají být uhrazeny, byly provedeny v zemi, jejíž měnou není euro, přepočít měn se provádí podle referenčního směnného kursu Evropské centrální banky platného ke dni platby.

Tyto částky vymáhá vedoucí soudní kanceláře na tom účastníku řízení, jemuž byla uložena povinnost je vrátit.

Kapitola 6

Kapitola 7

BEZPLATNÁ PRÁVNÍ POMOC

ZPĚTVZETÍ NÁVRHU

Článek 76

Článek 77

1. Není-li některý účastník řízení schopen nést zcela nebo zčásti náklady řízení, může kdykoliv požádat o poskytnutí bezplatné právní pomoci.

Dohodnou-li se účastníci řízení ještě před rozhodnutím Soudního dvora na řešení svého sporu a oznámí-li Soudnímu dvoru, že upouští od všech svých nároků, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 69 odst. 5, přičemž přihlédne k případným návrhům účastníků řízení, které k tomu směřují.

K žádosti se přikládají podklady prokazující žadatelovu potřebnost, zejména odpovídající potvrzení příslušného orgánu.

Toto ustanovení se nevztahuje na řízení podle článků 263 a 265 SFEU.

2. Předchází-li žádost návrhu žadatele na zahájení řízení, uvede v ní žadatel stručně předmět svého zamýšleného návrhu.

Článek 78

Žádost nemusí být podána advokátem.

Oznámí-li navrhovatel písemně Soudnímu dvoru zpětvzetí návrhu, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 69 odst. 5.

3. Předseda určí soudce zpravodaje. Soudní dvůr přidělí na návrh soudce zpravodaje, po vyslechnutí generálního advokáta, žádost soudnímu kolegiu, které rozhodne o plném či částečném poskytnutí bezplatné právní pomoci anebo o zamítnutí žádosti. Posoudí, zda návrh na zahájení řízení není zjevně neopodstatněný.

Kapitola 8

DORUČOVÁNÍ

Článek 79

Soudní kolegium rozhodne usnesením. V případě plného či částečného zamítnutí bezplatné právní pomoci obsahuje usnesení odůvodnění.

1. Doručování stanovené tímto řádem zajišťuje vedoucí soudní kanceláře tak, že na doručovací adresu příjemce je stejnopis dotyčné písemnosti buď zaslán doporučeně s doručenkou, nebo osobně předán proti potvrzení o převzetí.

4. Soudní kolegium může kdykoliv bez návrhu nebo na návrh bezplatnou právní pomoc odejmout, změní-li se v průběhu řízení podmínky, na jejichž základě byla poskytnuta.

Stejnopisy písemností určených k doručení jsou vyhotovovány a ověřovány vedoucím soudní kanceláře kromě případů, kdy tyto stejnopisy předložili sami účastníci řízení v souladu s čl. 37 odst. 1.

2. Pokud v souladu s čl. 38 odst. 2 druhým pododstavcem příjemce dal souhlas k doručování telefaxem nebo jinými technickými prostředky, mohou být všechny procesní písemnosti s výjimkou rozsudků a usnesení Soudního dvora doručeny zasláním jejich kopie tímto způsobem.

Pokud není takové zaslání možné z technických důvodů nebo s ohledem na povahu nebo rozsáhlost písemnosti, je písemnost doručena, neuvedl-li příjemce adresu pro doručování, na jeho adresu v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1. Příjemce je o tom vyzooměn telefaxem nebo jiným technickým prostředkem. Doporučená poštovní zásilka se pak považuje za předanou příjemci desátý den po jejím podání na poště v místě sídla Soudního dvora, ledaže doručeníka osvědčuje, že zásilka byla přijata jiného dne, nebo ledaže příjemce uvědomí vedoucího soudní kanceláře ve lhůtě tří týdnů od vyzoomění telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, že mu doručovaná zásilka nedošla.

Kapitola 9

LHŮTY

Článek 80

1. Procesní lhůty uvedené ve Smlouvách, ve statutu i v tomto řádu se počítají takto:

- a) je-li lhůta vyjádřena ve dnech, týdnech, měsících nebo letech počítána od okamžiku, kdy nastala určitá skutečnost nebo se uskutečnilo určité jednání, nezapočítá se do běhu lhůty den, v němž ke skutečnosti nebo jednání došlo;
- b) lhůta vyjádřena v týdnech, měsících nebo letech končí uplynutím dne, který se v posledním týdnu, měsíci nebo roce svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo se uskutečnilo jednání, od nichž se lhůta počítá. Není-li v případě lhůty vyjádřené v měsících nebo letech v posledním měsíci den, který je pro uplynutí lhůty rozhodný, končí lhůta uplynutím posledního dne uvedeného měsíce;
- c) je-li lhůta vyjádřena v měsících a ve dnech, počítají se nejprve celé měsíce a poté dny;
- d) lhůty zahrnují úřední svátky, neděle a soboty;
- e) lhůty nepřestávají běžet po dobu soudních prázdnin.

2. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo úřední svátek, končí lhůta uplynutím nejbližší následujícího pracovního dne.

Soudní dvůr sestaví seznam úředních svátků, který bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 81

1. Jestliže lhůta pro podání žaloby proti aktu některého orgánu začíná běžet od zveřejnění tohoto aktu, počítá se tato lhůta ve smyslu čl. 80 odst. 1 písm. a) od konce čtrnáctého dne po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.

Článek 82

Lhůty stanovené na základě tohoto řádu může prodloužit ten, kdo je stanovil.

Předseda nebo předsedové senátů mohou udělit vedoucímu soudní kanceláře podpisové právo pro stanovení některých lhůt, které jim přísluší na základě tohoto řádu určit, nebo pro jejich prodloužení.

Kapitola 10

PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ

Článek 82a

1. Řízení může být přerušeno:

- a) v případech uvedených v čl. 54 třetím pododstavci statutu, usnesením Soudního dvora po vyslechnutí generálního advokáta;
- b) ve všech ostatních případech rozhodnutím předsedy po vyslechnutí generálního advokáta a, kromě řízení o předběžné otázce podle článku 103, též účastníků řízení.

Stejně se postupuje v případech usnesení nebo rozhodnutí o pokračování v řízení.

Usnesení nebo rozhodnutí podle tohoto odstavce se doručují účastníkům řízení.

2. Účinky přerušování řízení nastanou dnem označeným v usnesení nebo rozhodnutí o přerušování a, není-li takový den označen, dnem tohoto usnesení nebo rozhodnutí.

V době přerušení nemůže účastníkům žádná procesní lhůta doběhnout.

3. Není-li v usnesení nebo rozhodnutí o přerušení určen konec přerušení, je přerušení ukončeno dnem označeným v usnesení nebo rozhodnutí o pokračování v řízení a, není-li takový den

označen, dnem usnesení nebo rozhodnutí o pokračování v řízení.

Ode dne pokračování v řízení počínají procesní lhůty běžet znovu od počátku.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ

Kapitola 1

ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 83

1. Návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 278 SFEU a článku 157 SESAE je přípustný pouze tehdy, napadl-li navrhovatel dotyčný akt u Soudního dvora žalobou.

Návrh na kterékoli z ostatních předběžných opatření uvedených v článku 279 SFEU je přípustný pouze tehdy, je-li podán účastníkem řízení ve věci, kterou Soudní dvůr projednává, a souvisí-li s touto věcí.

2. Návrhy uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření.

3. Návrh se předkládá samostatným podáním a v souladu s články 37 a 38.

Článek 84

1. Návrh se doručuje druhému účastníkovi řízení, jemuž předseda určí krátkou lhůtu k písemnému nebo ústnímu vyjádření.

2. Předseda může nařídit dokazování.

Předseda může vyhovět návrhu dříve, než druhý účastník řízení předloží své vyjádření. Toto rozhodnutí může být později změněno nebo zrušeno, a to i bez návrhu.

Článek 85

Předseda rozhodne o návrhu sám anebo jej předá k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy se použije článek 11.

Je-li návrh předán k rozhodnutí Soudnímu dvoru, ten rozhodne přednostně před všemi ostatními věcmi a po vyslechnutí generálního advokáta. Použije se článek 84.

Článek 86

1. O návrhu se rozhoduje usnesením s odůvodněním, které nelze napadnout opravným prostředkem. Usnesení se neprodleně doručí účastníkům řízení.

2. Výkon usnesení může být podmíněn tím, že navrhovatel složí jistotu, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem.

3. V usnesení může být označen den, jímž předběžné opatření pozbývá účinků. Není-li takový den označen, pozbývá předběžné opatření účinků vyhlášením rozsudku, jímž se končí řízení.

4. Usnesení má pouze předběžnou povahu a nikterak nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora v hlavním řízení.

Článek 87

Usnesení může být na návrh účastníka řízení v důsledku změny okolností kdykoliv změněno nebo zrušeno.

Článek 88

Zamítnutí návrhu na předběžné opatření nebrání účastníkovi řízení, který jej podal, v podání dalšího návrhu založeného na nových skutečnostech.

Článek 89

Ustanovení této kapitoly se použijí na návrhy na odklad nuceného výkonu rozhodnutí Soudního dvora nebo aktu jiného orgánu, které byly podány na základě článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

V usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, se případně označí den, kdy předběžné opatření pozbývá účinků.

Článek 90

1. Návrh podle čl. 81 třetího a čtvrtého pododstavce Smlouvy o ESAE musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) osob nebo podniků podléhajících dozoru;
- b) předmět a účel dozoru.

2. Předseda rozhodne usnesením. Použije se článek 86.

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy se použije článek 11.

Kapitola 2

NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ

Článek 91

1. Požaduje-li některý účastník řízení, aby Soudní dvůr vydal rozhodnutí o námitce nebo překážce, aniž by se zabýval věcí samou, předloží svůj návrh samostatným podáním.

Návrh musí obsahovat skutkové a právní důvody, na nichž je založen, návrhové žádání a musí k němu být přiloženy písemnosti, jichž se dovolává.

2. Jakmile je návrh podán, určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu pro písemné předložení důvodů a návrhového žádání.

3. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, projedná se návrh ústně.

4. Po vyslechnutí generálního advokáta Soudní dvůr o návrhu rozhodne nebo si vyhradí rozhodnout o něm spolu s věcí samou.

Zamítne-li Soudní dvůr návrh nebo vyhradí-li si rozhodnout o něm spolu s věcí samou, určí předseda nové lhůty pro pokračování v řízení.

Článek 92

1. Je-li Soudní dvůr zjevně nepřislušný k projednání určitého návrhu nebo je-li určitý návrh zjevně nepřipustný, může Soudní dvůr, aniž by pokračoval v řízení, po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním.

2. Soudní dvůr může kdykoliv bez návrhu, po vyslechnutí účastníků řízení, rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení nebo vyslovit, že návrh se stal bezpředmětným a že ve věci již nerozhodne; rozhoduje přitom podle čl. 91 odst. 3 a 4.

Kapitola 3

VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ

Článek 93

1. Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení se podává ve lhůtě šesti týdnů ode dne zveřejnění oznámení uvedeného v čl. 16 odst. 6.

Návrh musí obsahovat:

- a) označení věci;
- b) označení hlavních účastníků řízení;
- c) jméno (název) a bydliště (sídlo) vedlejšího účastníka;
- d) doručovací adresu vedlejšího účastníka v místě sídla Soudního dvora;
- e) návrhové žádání, které vedlejší účastník hodlá podpořit;
- f) popis okolností zakládajících právo vstoupit do řízení, pokud je návrh podán na základě čl. 40 druhého nebo třetího pododstavce statutu.

Vedlejší účastník musí být zastoupen v souladu s ustanoveními článku 19 statutu.

Použijí se ustanovení článků 37 a 38.

2. Návrh na vstup do řízení se doručuje účastníkům řízení.

Kapitola 4

Než o návrhu na vstup do řízení rozhodne, umožní předseda účastníkům, aby předložili písemná nebo ústní vyjádření.

ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR

Článek 94

Předseda rozhoduje o návrhu usnesením nebo předá návrh k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

1. Jestliže žalovaný, proti němuž byla řádně vznesena žaloba, nepředloží žalobní odpověď ve stanovené formě a lhůtě, může žalobce navrhnout vydání rozsudku pro zmeškání.

3. Povolí-li předseda vstup do řízení, obdrží vedlejší účastník veškeré procesní písemnosti, které byly doručeny účastníkům řízení. Na žádost účastníka však předseda může vyloučit předání tajných nebo důvěrných písemností.

Návrh se doručuje žalovanému. Soudní dvůr může rozhodnout o zahájení ústní části řízení o návrhu.

4. Vedlejší účastník musí přijmout stav řízení, jaký je tu v době jeho vstupu do něj.

2. Dříve, než vydá rozsudek pro zmeškání, přezkoumá Soudní dvůr, po vyslechnutí generálního advokáta, zda je žaloba přípustná, zda byly splněny veškeré formální náležitosti a zda se návrhové žádání žalobce jeví opodstatněným. Může nařídít dokazování.

5. Předseda určí lhůtu, v níž vedlejší účastník může předložit spis vedlejšího účastníka.

3. Rozsudek pro zmeškání je vykonatelný. Soudní dvůr však může pozastavit jeho výkon do doby, než rozhodne o odporu podaném podle odstavce 4, nebo výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem; jistota se vrací, nebyl-li odpor podán anebo byl-li zamítnut.

Spis vedlejšího účastníka musí obsahovat:

a) návrhové žádání vedlejšího účastníka, které směřuje k úplné nebo částečné podpoře či úplnému nebo částečnému zamítnutí návrhového žádání jednoho z účastníků řízení;

4. Proti rozsudku pro zmeškání lze podat odpor.

Odpor musí být podán do jednoho měsíce od doručení rozsudku a splňovat formální náležitosti stanovené v článcích 37 a 38.

b) důvody a argumenty vedlejšího účastníka;

c) označení případných důkazů.

5. Po doručení odporu určí předseda druhému účastníkovi řízení lhůtu k písemnému vyjádření.

6. Po doručení spisu vedlejšího účastníka určí předseda případně lhůtu, v níž se účastníci řízení mohou k tomuto spisu vyjádřit.

V dalším průběhu řízení se použijí články 44 a následující.

7. K návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení, který je předložen po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1, avšak dříve, než bylo rozhodnuto o zahájení ústní části řízení podle čl. 44 odst. 3, lze přihlédnout. V takovém případě, jestliže předseda povolí vstup do řízení, může se vedlejší účastník vyjádřit během ústní části řízení, pokud se koná.

6. Soudní dvůr rozhodne rozsudkem, proti kterému je další odpor nepřipustný.

Písemné vyhotovení tohoto rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení rozsudku pro zmeškání. Na rozsudek vydaný k odporu se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku pro zmeškání.

Kapitola 5

Článek 99

Článek 95

(zrušen)

Článek 96

(zrušen)

Kapitola 6

MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Oddíl 1 – Námitka třetí osoby

Článek 97

1. Na námitku třetí osoby se použijí ustanovení článků 37 a 38; námitka musí dále označit:

- a) napadený rozsudek;
- b) v čem napadený rozsudek poškozuje práva třetí osoby;
- c) důvody, pro něž se třetí osoba nemohla zúčastnit hlavního řízení.

Námitka se podává proti všem účastníkům hlavního řízení.

Byl-li rozsudek zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, musí být námitka podána do dvou měsíců po zveřejnění.

2. Na návrh třetí osoby lze odložit výkon napadeného rozsudku. Použijí se ustanovení hlavy III kapitoly 1.

3. Napadený rozsudek se pozmění v rozsahu, v němž se vyhoví námitce třetí osoby.

Písemné vyhotovení rozsudku vydaného k námitce třetí osoby se připojí k písemnému vyhotovení napadeného rozsudku. Na rozsudek vydaný k námitce třetí osoby se odkáže na okraji písemného vyhotovení napadeného rozsudku.

Oddíl 2 – Obnova řízení

Článek 98

Obnovu řízení lze navrhnout do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnosti, na níž je návrh založen.

1. Na návrh na obnovu řízení se použijí ustanovení článků 37 a 38; návrh musí dále označit:

- a) napadený rozsudek;
- b) body, v nichž je rozsudek napadán;
- c) skutečnosti, na nichž je návrh založen;
- d) důkazní prostředky, jež mají prokázat existenci skutečností odůvodňujících obnovu řízení a dodržení lhůty uvedené v článku 98.

2. Návrh na obnovu řízení se podává proti všem účastníkům řízení ve věci, v níž byl vydán napadený rozsudek.

Článek 100

1. Aniž by předjímal rozhodnutí ve věci samé, rozhodne Soudní dvůr rozsudkem o přípustnosti návrhu na neveřejném zasedání po vyslechnutí generálního advokáta a s ohledem na písemná vyjádření účastníků řízení.

2. Shledá-li Soudní dvůr, že návrh je přípustný, projedná znovu věc samou a rozhodne rozsudkem v souladu s ustanoveními tohoto řádu.

3. Písemné vyhotovení nového rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení původního rozsudku. Na nový rozsudek se odkáže na okraji písemného vyhotovení původního rozsudku.

Kapitola 7

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY PROTI ROZHODNUTÍM ROZHODČÍHO VÝBORU

Článek 101

1. Návrh na zahájení řízení o opravném prostředku uvedeném v čl. 18 druhém pododstavci Smlouvy o ESAE musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) navrhovatele;
- b) postavení podepsaného;
- c) označení napadeného rozhodnutí Rozhodčího výboru;

- d) označení účastníků řízení;
 - e) stručný popis skutkového stavu;
 - f) důvody návrhu a návrhové žádání.
2. Použijí se ustanovení čl. 37 odst. 3 a 4 a čl. 38 odst. 2, 3 a 5.

K návrhu se dále připojí ověřený opis napadeného rozhodnutí.

3. Bezprostředně po podání návrhu vyzve vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora kancelář Rozhodčího výboru, aby Soudnímu dvoru předala spis ve věci.

4. V dalším průběhu tohoto řízení se použijí články 39, 40, 55 a následující.

5. Soudní dvůr rozhodne rozsudkem. Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Rozhodčího výboru, může mu věc vrátit zpět.

Kapitola 8

VÝKLAD ROZSUDKŮ

Článek 102

1. Žádost o výklad rozsudku se podává v souladu s články 37 a 38. Žádost musí dále označit:

- a) dotýčný rozsudek;
- b) části textu, jejichž výklad je požadován.

Žádost se podává proti všem účastníkům řízení, v němž byl tento rozsudek vydán.

2. Soudní dvůr rozhodne rozsudkem poté, kdy poskytne účastníkům řízení příležitost k vyjádření, a po vyslechnutí generálního advokáta.

Písemné vyhotovení rozsudku se připojuje k písemnému vyhotovení vykládaného rozsudku. Na rozsudek provádějící výklad se odkáže na okraji písemného vyhotovení vykládaného rozsudku.

Kapitola 9

ŘÍZENÍ O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE A JINÁ ŘÍZENÍ VE VĚCI VÝKLADU

Článek 103

1. V případech uvedených v článku 23 statutu se na řízení použijí ustanovení tohoto řádu s výhradou úprav nutných s ohledem na povahu řízení o předběžné otázce.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce upravené Protokolem o výkladu Úmluvy ze dne 29. února 1968 o vzájemném uznávání společností a právnických osob Soudním dvorem a Protokolem o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, které byly podepsány v Lucemburku dne 3. června 1971, jakož i na řízení podle článku 4 posledně uvedeného protokolu.

Ustanovení odstavce 1 se použije rovněž na žádosti upravené případně jinými dohodami.

Článek 104

1. Rozhodnutí vnitrostátních soudů uvedená v článku 103 se členským státům sdělují v původním znění společně s překladem do úředního jazyka státu, kterému jsou určena. Je-li to vhodné z důvodu rozsáhlosti rozhodnutí vnitrostátního soudu, je tento překlad nahrazen shrnutím rozhodnutí do úředního jazyka státu, kterému je určeno, které bude sloužit jako základ pro zaujetí stanoviska tohoto státu. Shrnutí zahrnuje úplné znění otázky či otázek položených v rámci řízení o předběžných otázkách. Toto shrnutí zejména obsahuje, pokud jsou uvedeny v rozhodnutí vnitrostátního soudu, předmět původního řízení, základní argumenty účastníků původního řízení, stručné uvedení důvodů žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, jakož i dovolávanou judikaturu a ustanovení práva Unie a vnitrostátního práva.

V případech uvedených v čl. 23 třetím pododstavci statutu se rozhodnutí vnitrostátních soudů sdělují státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO, v původním znění společně s překladem rozhodnutí, případně shrnutí, do jednoho z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1, který si příjemce zvolí.

Je-li třetí stát oprávněn účastnit se řízení o předběžné otázce v souladu s čl. 23 čtvrtým pododstavcem statutu, sděluje se mu rozhodnutí vnitrostátního soudu v původním znění společně s překladem rozhodnutí, případně shrnutí, do jednoho z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1, který si dotýčný třetí stát zvolí.

2. Pokud jde o zastupování a osobní účast účastníků původního řízení v řízení o předběžné otázce, bere Soudní dvůr v úvahu příslušná procesní pravidla vnitrostátního soudu, který se na něj obrátil.

3. Pokud se předběžná otázka shoduje s otázkou, o níž již Soudní dvůr rozhodl, nebo pokud lze odpověď na tuto otázku jasně vyvodit z dosavadní judikatury, může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta kdykoli rozhodnout usnesením s odůvodněním, které obsahuje odkaz na předchozí rozsudek nebo na příslušnou judikaturu.

Soudní dvůr může rovněž rozhodnout usnesením s odůvodněním, po vyrozumění předkládajícího soudu, po vyslechnutí případných vyjádření předložených zúčastněnými, uvedenými v článku 23 statutu, a po vyslechnutí generálního advokáta, pokud o odpovědi na tuto otázku nelze rozumně pochybovat.

4. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavce 3, zahrnuje řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem též ústní část. Soudní dvůr však, po předložení spisů nebo vyjádření uvedených v článku 23 statutu, na základě zprávy soudce zpravodaje, po vyrozumění těch zúčastněných, kteří mají podle výše uvedených ustanovení právo takové spisy nebo vyjádření předložit, a pokud žádný z nich nepředloží žádost s důvody, pro něž si přeje být vyslechnut, může poté, kdy vyslechl generálního advokáta, rozhodnout jinak. Žádost musí být podána ve lhůtě tří týdnů od doručení předložených spisů nebo písemných vyjádření účastníku řízení nebo zúčastněnému. Předseda může tuto lhůtu prodloužit.

5. Soudní dvůr může poté, kdy vyslechl generálního advokáta, požádat vnitrostátní soud o vysvětlení.

6. Rozhodnutí o nákladech řízení o předběžné otázce přísluší vnitrostátnímu soudu.

Ve zvláštních případech může Soudní dvůr poskytnout právní pomoc, jež usnadní zastupování účastníka nebo jeho osobní účast při řízení.

Článek 104a

K žádosti vnitrostátního soudu může předseda na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta výjimečně rozhodnout o projednání předběžné otázky ve zrychleném řízení odchýlně od ustanovení tohoto řádu, pokud udávané okolnosti svědčí o tom, že rozhodnutí o předběžné otázce předložené Soudnímu dvoru je mimořádně naléhavé.

V takovém případě předseda neprodleně určí den jednání, který musí být sdělen účastníkům původního řízení a ostatním

zúčastněným, uvedeným v článku 23 statutu, společně s doručením rozhodnutí o předložení předběžné otázky.

Účastníci řízení a ostatní zúčastnění uvedení v předchozím pododstavci mohou případně předložit ve lhůtě určené předsedou, která nesmí být kratší než patnáct dnů, své spisy nebo písemná vyjádření. Předseda může vyzvat účastníky řízení a ostatní dotčené zúčastněné, aby své spisy nebo písemná vyjádření omezili na podstatné právní aspekty předběžné otázky.

Případné spisy nebo písemná vyjádření se sdělují účastníkům řízení a ostatním výše uvedeným zúčastněným před jednáním.

Soudní dvůr rozhodne po vyslechnutí generálního advokáta.

Článek 104b

1. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která se týká jedné nebo více otázek v oblastech upravených v hlavě V třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie, může být k žádosti vnitrostátního soudu, nebo výjimečně i bez ní, projednána, odchýlně od ustanovení tohoto řádu, v naléhavém řízení.

Žádost vnitrostátního soudu uvede právní a skutkové okolnosti, které svědčí o naléhavosti a odůvodňují použití tohoto odchýlného řízení, a pokud možno uvede, jak navrhuje na předběžné otázky odpovědět.

Nepředložil-li vnitrostátní soud žádost o zahájení naléhavého řízení, může předseda Soudního dvora, jeví-li se použití uvedeného řízení *prima facie* nezbytným, níže uvedenému senátu navrhnout, aby přezkoumal nutnost projednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v uvedeném řízení.

Rozhodnutí projednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení přijímá určený senát na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta. Senát se sestává v souladu s článkem 11c v den přidělení věci soudci zpravodajovi, požádal-li o použití naléhavého řízení vnitrostátní soud, nebo, je-li použití uvedeného řízení přezkoumáváno na návrh předsedy Soudního dvora, v den předložení tohoto návrhu.

2. Požádal-li o použití naléhavého řízení vnitrostátní soud nebo navrhl-li předseda Soudního dvora určenému senátu, aby přezkoumal nutnost projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v uvedeném řízení, je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce uvedená v předchozím odstavci vedoucím soudní kanceláře neprodleně oznámena dotčeným účastníkům řízení před vnitrostátním soudem, členskému státu, v němž se uvedený soud nalézá, jakož i orgánům uvedeným v článku 23 prvním pododstavci statutu, za podmínek stanovených v uvedeném ustanovení.

Rozhodnutí projednat či neprojednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení se neprodleně doručují vnitrostátnímu soudu, jakož i účastníkům řízení, členskému státu a orgánům uvedeným v předchozím pododstavci. Rozhodnutí projednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení stanoví lhůtu, ve které mohou uvedené osoby, stát a orgány předkládat své spisy nebo písemná vyjádření. Rozhodnutí může upřesnit právní aspekty, kterých se uvedené spisy nebo vyjádření mají týkat, a stanovit maximální délku uvedených písemností.

Jakmile bylo provedeno oznámení uvedené v prvním pododstavci, žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se mimoto sdělí jiným zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu, než kterým je určeno uvedené oznámení, a rozhodnutí projednat či neprojednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení se sdělí týměz zúčastněným, jakmile bylo provedeno doručení uvedené ve druhém pododstavci.

O předpokládaném dni jednání jsou účastníci řízení a ostatní zúčastnění uvedení v článku 23 statutu vyrozuměni, jakmile je to možné.

Neprojedná-li se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení, pokračuje řízení v souladu s ustanoveními článku 23 statutu a s příslušnými ustanoveními tohoto řádu.

3. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která se projednává v naléhavém řízení, jakož i předložené spisy nebo písemná vyjádření se doručují jiným zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu než účastníkům řízení a zúčastněným uvedeným v prvním pododstavci předchozího odstavce. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se doručuje spolu s překladem, případně překladem shrnutí, za podmínek stanovených v čl. 104 odst. 1.

Předložené spisy nebo písemná vyjádření se mimoto doručují účastníkům řízení a dalším zúčastněným uvedeným v prvním pododstavci předchozího odstavce.

Den jednání se sděluje účastníkům řízení a ostatním zúčastněným spolu s doručením uvedeným v předchozích pododstavcích.

4. V případě mimořádné naléhavosti může senát rozhodnout o upuštění od písemné části řízení uvedené v odstavci 2 druhém pododstavci tohoto článku.

5. Určený senát rozhodne po vyslechnutí generálního advokáta.

Určený senát může rozhodnout, že bude zasedat ve složení 3 soudců. V takovém případě sestává z předsedy určeného senátu, ze soudce zpravodaje a z prvního nebo případně prvních dvou

soudců určených podle seznamu uvedeného v čl. 11c odst. 2 při sestavování určeného senátu v souladu s odstavcem 1 čtvrtým pododstavcem tohoto článku.

Určený senát může rovněž rozhodnout, že předloží věc Soudnímu dvoru s tím, aby ji přidělil soudnímu kolegiu složenému z většího počtu soudců. Naléhavé řízení pokračuje před novým kolegiem, popřípadě po znovuotevření ústní části řízení.

6. Podání uvedená v tomto článku se považují za doručená předáním soudní kanceláři prostřednictvím telefaxu nebo jiného technického prostředku, jímž Soudní dvůr disponuje, stejnopisu podepsaného prvopisu a písemností a dokumentů, na něž se účastník řízení odvolává, spolu se seznamem uvedeným v čl. 37 odst. 4. Prvopis podání a výše uvedené přílohy se předávají kanceláři Soudního dvora.

Doručování a sdělení upravená tímto článkem mohou být uskutečněna předáním stejnopisu dokumentu prostřednictvím telefaxu nebo jiného technického prostředku, jímž disponují Soudní dvůr a příjemce.

Kapitola 10

ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ PODLE ČLÁNKŮ 103 AŽ 105 SMLOUVY O ESAE

Článek 105

1. V případě uvedeném v čl. 103 třetím pododstavci Smlouvy o ESAE se návrh předkládá ve čtyřech ověřených stejnopisech. Návrh se doručí Evropské komisi.

2. K návrhu se přikládá návrh příslušné dohody nebo úmluvy, připomínky Evropské komise určené dotčenému státu a veškeré další podklady.

Evropská komise předloží ve lhůtě deseti dnů své vyjádření Soudnímu dvoru, přičemž tuto lhůtu může předseda po vyslechnutí dotyčného státu prodloužit.

Ověřený stejnopis výše uvedeného vyjádření se doručuje tomuto státu.

3. Jakmile byl návrh podán, předseda určí soudce zpravodaje. Jakmile byl soudce zpravodaj určen, rozhodne první generální advokát o přidělení věci generálnímu advokátovi.

4. Rozhodnutí je vyneseno po vyslechnutí generálního advokáta na neveřejném zasedání.

Zmocněnci a poradci dotčeného státu a Evropské komise jsou vyslechnuti, pokud o to požádají.

Článek 106

1. V případech uvedených v čl. 104 posledním pododstavci a čl. 105 posledním pododstavci Smlouvy o ESAE se použijí ustanovení článků 37 a následujících.

2. Návrh se doručuje státu, z něhož pocházejí osoba nebo podnik, proti nimž návrh směřuje.

Kapitola 11

POSUDKY

Článek 107

1. Je-li žádost o posudek podle článku 218 SFEU podána Evropským parlamentem, doručuje se Radě, Evropské komisi i členským státům. Je-li žádost podána Radou, doručuje se Evropské komisi a Evropskému parlamentu. Je-li žádost podána Evropskou komisí, doručuje se Radě, Evropskému parlamentu i členským státům. Je-li žádost podána některým z členských států, doručuje se Radě, Evropské komisi, Evropskému parlamentu a ostatním členským státům.

Předseda určí orgánům a členským státům, kterým se žádost doručuje, lhůtu k tomu, aby předložily písemná vyjádření.

2. Posudek se může týkat jak slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smluv, tak i pravomoci Unie nebo některého z jejích orgánů takovou dohodu uzavřít.

Článek 108

1. Jakmile je podána žádost o posudek podle článku 107, předseda určí soudce zpravodaje.

2. Soudní dvůr vydá posudek s odůvodněním po vyslechnutí generálních advokátů na neveřejném zasedání.

3. Posudek podepsaný předsedou, ostatními soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se doručuje Radě, Evropské komisi, Evropskému parlamentu a členským státům.

Článek 109

(zrušen)

Kapitola 12

ŽÁDOSTI O VÝKLAD PODLE ČLÁNKU 68 SMLOUVY O ES

Článek 109a

(zrušen)

Kapitola 13

ŘEŠENÍ SPORŮ PODLE ČLÁNKU 35 SMLOUVY O EU, VE ZNĚNÍ PLATNÉM PŘED VSTUPEM LISABONSKÉ SMLOUVY V PLATNOST

Článek 109b

1. V případě sporů mezi členskými státy podle čl. 35 odst. 7 SEU, ve znění platném před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, jak byl zachován v platnosti podle Protokolu č. 36 připojeného ke Smlouvám, žádost Soudnímu dvoru podává jedna ze stran sporu. Žádost se doručuje ostatním členským státům a Evropské komisi.

V případě sporů mezi členskými státy a Evropskou komisí podle čl. 35 odst. 7 SEU, ve znění platném před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, jak byl zachován v platnosti podle Protokolu č. 36 připojeného ke Smlouvám, žádost Soudnímu dvoru podává jedna ze stran sporu. Je-li žádost podána členským státem, doručuje se ostatním členským státům, Radě a Evropské komisi. Je-li žádost podána Evropskou komisí, doručuje se členským státům a Radě.

Předseda určí orgánům a členským státům, kterým se žádost doručuje, lhůtu k tomu, aby předložily písemná vyjádření.

2. Jakmile je podána žádost podle odstavce 1, předseda určí soudce zpravodaje. Neprodleně poté přidělí první generální advokát žádost některému generálnímu advokátovi.

3. Poté, kdy generální advokát předloží stanovisko, Soudní dvůr rozhodne o sporu rozsudkem.

Řízení o žádosti zahrnuje ústní část, požádá-li o to členský stát nebo některý z orgánů uvedených v odstavci 1.

4. Stejný postup se použije, jestliže dohoda uzavřená mezi členskými státy uděluje Soudnímu dvoru pravomoc k rozhodování o sporu mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a orgánem.

HLAVA IV

KASAČNÍ OPRAVNÝ PROSTŘEDEK PROTI ROZHODNUTÍM TRIBUNÁLU

Článek 110

V případě kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Tribunálu podle článků 56 a 57 statutu je jednacím jazykem jazyk, v němž bylo vydáno rozhodnutí Tribunálu, proti němuž je opravný prostředek podán, aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 29 odst. 2 písm. b) a c) a čl. 29 odst. 3 čtvrtého pododstavce.

Článek 111

1. Kasační opravný prostředek se podává doručením návrhu kanceláři Soudního dvora nebo Tribunálu.

2. Kancelář Tribunálu předá soudní spis prvního stupně a případně i kasační opravný prostředek neprodleně kanceláři Soudního dvora.

Článek 112

1. Kasační opravný prostředek musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) účastníka řízení, jenž podává kasační opravný prostředek a dále se označuje jako „navrhovatel“;

b) označení dalších účastníků řízení před Tribunálem;

c) právní důvody a argumenty;

d) návrhové žádání.

Na kasační opravný prostředek se použijí článek 37 a čl. 38 odst. 2 a 3.

2. Rozhodnutí Tribunálu, proti němuž je podán kasační opravný prostředek, musí být k tomuto opravnému prostředku přiloženo. Musí být označen den, kdy bylo napadené rozhodnutí navrhovatelí oznámeno.

3. Není-li kasační opravný prostředek v souladu s čl. 38 odst. 3 nebo čl. 112 odst. 2, použije se čl. 38 odst. 7.

Článek 113

1. Návrhové žádání v kasačním opravném prostředku musí směřovat k:

— úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu,

— úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, přičemž nelze vznést nové žádání.

2. Kasační opravný prostředek nesmí měnit předmět sporu před Tribunálem.

Článek 114

Kasační opravný prostředek se doručuje všem účastníkům řízení před Tribunálem. Použije se článek 39.

Článek 115

1. Kterýkoli účastník řízení před Tribunálem může předložit kasační odpověď ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku. Lhůtu pro předložení odpovědi nelze prodloužit.

2. Kasační odpověď musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) předkladatele;

b) den, kdy mu byl kasační opravný prostředek doručen;

c) právní důvody a argumenty;

d) návrhové žádání.

Použijí se článek 37 a čl. 38 odst. 2 a 3.

Článek 116

1. Návrhové žádání v kasační odpovědi musí směřovat k:

- úplnému nebo částečnému zamítnutí kasačního opravného prostředku nebo úplnému či částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu,
- úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, přičemž nelze vznést nové žádání.

2. Kasační odpověď nesmí měnit předmět sporu před Tribunálem.

Článek 117

1. Kasační opravný prostředek a kasační odpověď mohou být doplněny replikou a duplikou, pokud to předseda s ohledem na příslušnou žádost předloženou navrhovatelem ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení kasační odpovědi považuje za nezbytné a výslovně povolí předložení repliky, aby tak umožnil navrhovateli hájit svůj názor, nebo za účelem přípravy rozhodnutí o opravném prostředku. Předseda určí lhůtu pro předložení repliky a při jejím doručení i lhůtu pro předložení dupliky.

2. Pokud návrhové žádání v kasační odpovědi směřuje k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu z důvodu, který nebyl uplatněn v kasačním opravném prostředku, může navrhovatel nebo jiný účastník řízení předložit ve lhůtě dvou měsíců od doručení dotyčné kasační odpovědi repliku, jež se omezí pouze na tento důvod. Na každý další doplňující spis účastníka předložený po této replice se použije odstavec 1.

Článek 118

S výhradou následujících ustanovení se na řízení před Soudním dvorem o kasačním opravném prostředku proti rozhodnutí Tribunálu použijí čl. 42 odst. 2 a články 43, 44, 55 až 90, 93, 95 až 100 a článek 102.

Článek 119

Pokud je kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřipustný nebo zjevně neopodstatněný, může Soudní dvůr kdykoliv na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta tento opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout.

Článek 120

Po předložení spisů uvedených v čl. 115 odst. 1, případně v čl. 117 odst. 1 a 2, může Soudní dvůr na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta a účastníků řízení rozhodnout o tom, že projedná kasační opravný prostředek bez ústní části řízení, ledaže některý z účastníků řízení podá žádost uvádějící důvody, pro něž si přeje být vyslechnut. Žádost musí být podána ve lhůtě tří týdnů od sdělení účastníku, že písemná část řízení byla ukončena. Předseda může tuto lhůtu prodloužit.

Článek 121

Zpráva uvedená v čl. 44 odst. 2 se předkládá Soudnímu dvoru po předložení spisů uvedených v čl. 115 odst. 1 a případně v čl. 117 odst. 1 a 2. Nejsou-li uvedené spisy předloženy, použije se stejný postup po uplynutí lhůty stanovené pro jejich předložení.

Článek 122

Není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.

Ve sporech mezi Unií a jejími zaměstnanci:

- se článek 70 použije pouze na kasační opravný prostředek podaný orgány,
- odchylně od čl. 69 odst. 2, může Soudní dvůr v případě kasačních opravných prostředků podaných úředníky nebo jinými zaměstnanci některého orgánu rozhodnout, že se náklady řízení rozdělí mezi účastníky řízení, pokud to vyžadují ohledy spravedlivého řešení.

V případě zpětvzetí kasačního opravného prostředku se použije čl. 69 odst. 5.

Pokud je kasační opravný prostředek podaný členským státem nebo orgánem, které nebyly účastníky řízení před Tribunálem, opodstatněný, může Soudní dvůr rozhodnout, že se náklady řízení rozdělí mezi účastníky řízení nebo že navrhovatel, jenž měl ve věci úspěch, musí nahradit účastníkovi řízení, který neuspěl, náklady, které mu v důsledku kasačního opravného prostředku vznikly.

Článek 123

Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem musí být podán ve lhůtě jednoho měsíce, která počíná běžet od zveřejnění uvedeného v čl. 16 odst. 6.

HLAVA IVa

O PŘEZKUMU ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU

Článek 123a

Pokud Soudní dvůr v souladu s čl. 62 druhým pododstavcem statutu rozhodne o provedení přezkumu rozhodnutí Tribunálu, je jednacím jazykem jazyk, v němž bylo vydáno rozhodnutí Tribunálu, které je předmětem přezkumu, aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 29 odst. 2 písm. b) a c) a čl. 29 odst. 3 čtvrtého a pátého pododstavce tohoto řádu.

Článek 123b

Zřizuje se zvláštní senát, který za podmínek uvedených v článku 123d rozhoduje, zda je třeba přezkoumat rozhodnutí Tribunálu v souladu s článkem 62 statutu.

Tento senát se skládá z předsedy Soudního dvora a čtyř předsedů senátů složených z pěti soudců určených podle pořadí stanoveného v článku 6 tohoto řádu.

Článek 123c

Jakmile je stanoven den vyhlášení rozhodnutí podle čl. 256 odst. 2 nebo 3 SFEU, kancelář Tribunálu o tom neprodleně vyrozumí kancelář Soudního dvora. Rozhodnutí jí předá, jakmile je vyhlášeno.

Článek 123d

Návrh prvního generálního advokáta na přezkum rozhodnutí Tribunálu se předá předsedovi Soudního dvora a současně se o tomto předání vyrozumí vedoucí soudní kanceláře. Pokud bylo rozhodnutí Tribunálu vydáno podle čl. 256 odst. 3 SFEU, uvědomí vedoucí soudní kanceláře o návrhu na přezkum neprodleně Tribunál, vnitrostátní soud, dotčené účastníky řízení před tímto soudem, jakož i ostatní zúčastněné uvedené v čl. 62a druhém pododstavci statutu.

Jakmile předseda obdrží návrh na přezkum, určí ze soudců senátu uvedeného v článku 123b soudce zpravodaje.

Uvedený senát na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodne, zda je třeba rozhodnutí Tribunálu přezkoumat. V rozhodnutí o provedení přezkumu rozhodnutí Tribunálu jsou označeny otázky, které budou předmětem přezkumu.

Pokud bylo rozhodnutí Tribunálu vydáno podle čl. 256 odst. 2 SFEU, uvědomí vedoucí soudní kanceláře o rozhodnutí Soudního dvora o provedení přezkumu neprodleně Tribunál, účastníky

řízení před ním, jakož i ostatní zúčastněné uvedené v čl. 62a druhém pododstavci statutu.

Pokud bylo rozhodnutí Tribunálu vydáno podle čl. 256 odst. 3 SFEU, uvědomí vedoucí soudní kanceláře o rozhodnutí Soudního dvora o provedení či neprovedení přezkumu neprodleně Tribunál, vnitrostátní soud, dotčené účastníky řízení před tímto soudem, jakož i ostatní zúčastněné uvedené v čl. 62a druhém pododstavci statutu. Rozhodnutí o provedení přezkumu rozhodnutí Tribunálu bude oznámeno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 123e

Rozhodnutí o provedení přezkumu rozhodnutí Tribunálu se doručuje účastníkům řízení a dalším zúčastněným uvedeným v čl. 62a druhém pododstavci statutu. Rozhodnutí se členským státům a státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO doručuje společně s překladem rozhodnutí Soudního dvora za podmínek stanovených v čl. 104 odst. 1 prvním a druhém pododstavci tohoto řádu. Rozhodnutí Soudního dvora se mimoto sděluje Tribunálu a, jedná-li se o rozhodnutí vydané Tribunálem podle čl. 256 odst. 3 SFEU, dotyčnému vnitrostátnímu soudu.

Ve lhůtě jednoho měsíce od doručení uvedeného v předchozím pododstavci mohou účastníci řízení a další zúčastnění, kterým bylo rozhodnutí Soudního dvora doručeno, předkládat své spisy nebo písemná vyjádření k otázkám, které jsou předmětem přezkumu.

Jakmile je vydáno rozhodnutí o provedení přezkumu rozhodnutí Tribunálu, rozhodne první generální advokát o přidělení přezkumu některému generálnímu advokátovi.

Poté, co předseda určí soudce zpravodaje, stanoví den, v němž soudce zpravodaj na všeobecné schůzi Soudního dvora předloží předběžnou zprávu. Tato zpráva zahrnuje návrhy soudce zpravodaje, zda je třeba provést případné přípravné úkony, jakému kolegiu je vhodné přezkum přidělit, zda je nutné nařídit jednání, jakož i návrhy o způsobu zaujetí stanoviska generálním advokátem. Soudní dvůr rozhodne o návrzích soudce zpravodaje po vyslechnutí generálního advokáta.

Pokud bylo rozhodnutí Tribunálu, které je předmětem přezkumu, vydáno podle čl. 256 odst. 2 SFEU, rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení.

HLAVA V

ŘÍZENÍ UPRAVENÁ DOHODOU O EHP

Článek 123f

1. V případě uvedeném v čl. 111 odst. 3 Dohody o EHP ⁽¹⁾ žádost Soudnímu dvoru předloží smluvní strany, které jsou stranami sporu. Žádost se doručuje ostatním smluvním stranám, Evropské komisi, Kontrolnímu úřadu ESVO a případně dalším zúčastněným, kterým by se oznamovala žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v téže otázce výkladu právních předpisů Unie.

Předseda určí smluvním stranám a ostatním zúčastněným, kterým se žádost doručuje, lhůtu pro předložení písemného vyjádření.

Žádost se podává v jednom z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1. Použijí se ustanovení odstavců 3 až 5 uvedeného článku. Ustanovení čl. 104 odst. 1 se použijí přiměřeně.

2. Jakmile je podána žádost podle předchozího odstavce, předseda určí soudce zpravodaje. Neprodleně poté přidělí první generální advokát žádost některému generálnímu advokátovi.

Soudní dvůr vydá k žádosti rozhodnutí s odůvodněním po vyslechnutí generálního advokáta na neveřejném zasedání.

3. Rozhodnutí Soudního dvora podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se doručí smluvním stranám a ostatním zúčastněným uvedeným v odstavci 1.

Článek 123g

V případě uvedeném v článku 1 protokolu 34 Dohody o EHP se žádost vnitrostátního soudu doručuje účastníkům řízení, smluvním stranám, Evropské komisi, Kontrolnímu úřadu ESVO a případně i ostatním zúčastněným, kterým by se oznamovala žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v téže otázce výkladu právních předpisů Unie.

Pokud není žádost předložena v jednom z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1, musí k ní být přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.

Ve lhůtě dvou měsíců po jejím doručení jsou účastníci řízení, smluvní strany a ostatní zúčastnění, uvedení v prvním pododstavci, oprávněni předložit své spisy nebo písemná vyjádření.

Řízení se přiměřeně řídí ustanoveními tohoto řádu.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 124

1. Předseda vyzve osoby, jimž je uloženo složit před Soudním dvorem přísahu jako svědkové nebo znalci, aby vypovídaly pravdivě nebo aby plnily svůj úkol podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně, a poučí je o trestních následcích stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

2. Svědkové skládají přísahu v souladu s čl. 47 odst. 5 prvním pododstavcem nebo způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy jejich domovského státu umožňují svědkům, aby v soudním řízení vedle přísahy nebo namísto ní učinili místopřísežné prohlášení, mohou svědkové toto prohlášení učinit způsobem a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy domovského státu svědka neumožňují ani složit přísahu, ani učinit místopřísežné prohlášení, postupuje se podle odstavce 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 27.

3. Ustanovení odstavce 2 se použije přiměřeně na znalce, přičemž odkaz na čl. 47 odst. 5 první pododstavec se v takovém případě nahrazuje odkazem na čl. 49 odst. 6 první pododstavec.

Článek 125

Aniž by tím byl dotčen článek 253 SFEU, schválí Soudní dvůr po poradě s příslušnými vládami doplňkový jednací řád s pravidly, která upraví jeho postup ve vztahu k:

- a) žádostem o dožádání;
- b) žádostem o bezplatnou právní pomoc;
- c) oznámení Soudního dvora o porušení přísahy svědky nebo znalci podle článku 30 statutu.

Článek 125a

Soudní dvůr může vydat praktické pokyny zejména k přípravě a průběhu ústního jednání před ním a též k předkládání spisů nebo písemných vyjádření účastníků řízení nebo zúčastněných.

Článek 126

Tento jednací řád nahrazuje jednací řád Soudního dvora Evropských společenství ze dne 4. prosince 1974 (*Úřední věstník Evropských společenství* L 350, 28.12.1974, s. 1), ve znění posledních změn ze dne 15. května 1991.

Článek 127

Tento jednací řád, který je závazný v jazycích uvedených v čl. 29 odst. 1, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po svém zveřejnění.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ O SVÁTCÍCH

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na čl. 80 odst. 2 jednacího řádu, který Soudnímu dvoru ukládá sestavení seznamu úředních svátků,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Seznam úředních svátků ve smyslu čl. 80 odst. 2 jednacího řádu je následující:

- Nový rok,
- Velikonoční pondělí,
- 1. květen,
- Nanebevstoupení Páně,
- Svatodušní pondělí,
- 23. červen,
- 15. srpen,
- 1. listopad,
- 25. prosinec,
- 26. prosinec.

Úřední svátky uvedené v prvním pododstavci jsou úředními svátky dodržovanými v sídle Soudního dvora.

Článek 2

Ustanovení čl. 80 odst. 2 jednacího řádu odkazují výlučně na úřední svátky uvedené v článku 1 tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí, které je přílohou k jednacímu řádu, vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

TRIBUNÁLU

KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ JEDNACÍHO ŘÁDU TRIBUNÁLU

(2010/C 177/02)

Toto znění zahrnuje:

Jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 2. května 1991 (Úř. věst. L 136, 30.5.1991, s. 1, a Úř. věst. L 317, 19.11.1991, s. 34 – opravy) a změny vyplývající z následujících aktů:

1. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 15. září 1994 (Úř. věst. L 249, 24.9.1994, s. 17),
2. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 17. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 64),
3. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 6. července 1995 (Úř. věst. L 172, 22. 7.1995, s. 3),
4. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 6, a Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72 – oprava),
5. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 17. května 1999 (Úř. věst. L 135, 29.5.1999, s. 92),
6. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 6. prosince 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 4),
7. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 21. května 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 22),
8. Rozhodnutí 2004/406/ES, Euratom Rady ze dne 19. dubna 2004, kterým se mění čl. 35 odst. 1 a 2 jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 3; Zvl. vyd. 01/05, s. 83),
9. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 108),
10. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. října 2005 (Úř. věst. L 298, 15.11.2005, s. 1),
11. Rozhodnutí 2006/956/ES, Euratom Rady ze dne 18. prosince 2006, kterým se mění jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství, pokud jde o užívání jazyků (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 45),
12. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. června 2008 (Úř. věst. L 179, 8.7.2008, s. 12),
13. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 14. ledna 2009 (Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 9),
14. Rozhodnutí 2009/170/ES, Euratom Rady ze dne 16. února 2009, kterým se mění jednací řád Soudu prvního stupně Evropských společenství, pokud jde o jazykový režim, který se použije na kasační opravné prostředky podané proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. L 60, 4.3.2009, s. 3),

15. Změny jednacího řádu Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 7. července 2009 (Úř. věst. L 184, 16.7.2009, s. 10),
16. Změny jednacího řádu Tribunálu ze dne 26. března 2010 (Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s. 14).

Toto znění není právně závazné a neobsahuje preambuli.

KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ JEDNACÍHO ŘÁDU TRIBUNÁLU

ze dne 2. května 1991 ⁽¹⁾

OBSAH

Úvodní ustanovení (článek 1)	41
Hlava I – Organizace Tribunálu	41
Kapitola 1 – Předseda a členové Tribunálu (články 2 až 9)	41
Kapitola 2 – Zřizování senátů a určování soudců zpravodajů a generálních advokátů (články 10 až 19)	42
Kapitola 3 – Soudní kancelář	44
Oddíl 1 – Vedoucí soudní kanceláře (články 20 až 27)	44
Oddíl 2 – Obslužné útvary (články 28 až 30)	45
Kapitola 4 – Činnost Tribunálu (články 31 až 34)	45
Kapitola 5 – Jazykový režim (články 35 až 37)	46
Kapitola 6 – Práva a povinnosti zmocněnců, poradců a advokátů (články 38 až 42)	47
Hlava II – Řízení	48
Kapitola 1 – Písemná část řízení (články 43 až 54)	48
Kapitola 2 – Ústní část řízení (články 55 až 63)	51
Kapitola 3 – Organizační procesní opatření a důkazní opatření	52
Oddíl 1 – Organizační procesní opatření (článek 64)	52
Oddíl 2 – Provádění důkazů (články 65 až 67)	52
Oddíl 3 – Předvolávání a výslech svědků a znalců (články 68 až 76)	53
Kapitola 3a – Zrychlená řízení (článek 76a)	55
Kapitola 4 – Přerušení řízení a rozhodnutí Tribunálu o upuštění od projednání věci (články 77 až 80)	56
Kapitola 5 – Rozsudky (články 81 až 86)	56
Kapitola 6 – Náklady řízení (články 87 až 93)	57
Kapitola 7 – Právní pomoc (články 94 až 97)	58

⁽¹⁾ Úř. věst. L 136. 30.5.1991, oprava v Úř. věst. L 317, 19.11.1991, s. 34, změny 15. září 1994 (Úř. věst. L 249, 24.9.1994, s. 17), 17. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 64), 6. července 1995 (Úř. věst. L 172, 22.7.1995, s. 3), 12. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 6, oprava v Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72), 17. května 1999 (Úř. věst. L 135, 29.5.1999, s. 92), 6. prosince 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 4), 21. května 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 22), 19. dubna 2004 (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 3), 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 108), 12. října 2005 (Úř. věst. L 298, 15.11.2005, s. 1), 18. prosince 2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 45), 12. června 2008 (Úř. věst. L 179, 8.7.2008, s. 12), 14. ledna 2009 (Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 9), 16. února 2009 (Úř. věst. L 60, 4.3.2009, s. 3), 7. července 2009 (Úř. věst. L 184, 16.7.2009, s. 10) a 26. března 2010 (Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s. 14).

Kapitola 8	– Zpětvzetí návrhu (články 98 a 99)	59
Kapitola 9	– Doručování (článek 100)	60
Kapitola 10	– Lhůty (články 101 až 103)	60
Hlava III	– Zvláštní druhy řízení	61
Kapitola 1	– Odklad provádění nebo nuceného výkonu a jiná předběžná opatření (články 104 až 110)	61
Kapitola 2	– Námitky a překážky v průběhu řízení (články 111 až 114)	61
Kapitola 3	– Vstup vedlejšího účastníka do řízení (články 115 a 116)	62
Kapitola 4	– Rozsudky Tribunálu vydané po zrušení jeho rozhodnutí a vrácení věci (články 117 až 121)	63
Kapitola 4a	– Rozhodnutí Tribunálu vydaná po přezkumu jeho rozhodnutí a vrácení věci (články 121a až 121d)	63
Kapitola 5	– Rozsudek pro zmeškání a odpor (článek 122)	64
Kapitola 6	– Mimořádné opravné prostředky	64
Oddíl 1	– Námitka třetí osoby (články 123 a 124)	64
Oddíl 2	– Obnova řízení (články 125 až 128)	65
Oddíl 3	– Výklad rozsudků (článek 129)	65
Hlava IV	– Řízení týkající se práv duševního vlastnictví (články 130 až 136)	66
Hlava V	– Kasační opravné prostředky proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (články 136a až 149)	68
Závěrečná ustanovení (články 150 a 151)		70

ÚVODNÍ USTANOVENÍ**Článek 1**

V ustanoveních tohoto jednacího řádu:

- jsou ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie označena číslem dotčeného článku uvedené Smlouvy a zkratkou „SFEU“,
- jsou ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii označena číslem článku a zkratkou „SESAE“
- je Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie označován jako „statut“,
- je Dohoda o Evropském hospodářském prostoru označována jako „Dohoda o EHP“.

Pro účely tohoto řádu:

- se „orgánem“ nebo „orgány“ rozumějí orgány Unie a instituce nebo jiné subjekty, které jsou založeny Smlouvami nebo aktem přijatým k jejich provedení a které mohou být účastníky řízení před Tribunálem;
- se „Kontrolním úřadem ESVO“ rozumí kontrolní úřad uvedený v Dohodě o EHP.

HLAVA I**ORGANIZACE TRIBUNÁLU****Kapitola 1****Článek 4****PŘEDSEDA A ČLENOVÉ TRIBUNÁLU**

1. Než se ujme své funkce, skládá soudce před Soudním dvorem tuto přísahu:

Článek 2

1. Každý člen Tribunálu zásadně vykonává funkci soudce.

„Přisáhám, že budu svoji funkci vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí; přísahám, že budu zachovávat tajnost porad.“

Členové Tribunálu jsou dále uváděni jako „soudci“.

2. Každý soudce s výjimkou předsedy může za podmínek uvedených v člácích 17 až 19 vykonávat v určité věci funkci generálního advokáta.

2. Bezprostředně po složení přísahy podepíše soudce prohlášení, kterým se slavnostně zavazuje během své funkce, jakož i po jejím ukončení, zachovávat povinnosti vyplývající ze své funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod po tomto ukončení funkce.

Článek 5

Odkazy na generálního advokáta v tomto řádu se použijí pouze v případě, že byl některý soudce určen jako generální advokát.

Článek 3

Má-li Soudní dvůr po konzultaci se Tribunálem rozhodnout, zda soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, vyzve předseda Tribunálu dotyčného soudce, aby se dostavil na neveřejné zasedání konané v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře a vyjádřil se k tomu.

Funkční období soudce začíná dnem stanoveným ve jmenovací listině. Nestanoví-li jmenovací listina takový den, začíná toto období dnem vystavení listiny.

Stanovisko Tribunálu musí obsahovat odůvodnění.

Stanovisko konstatující, že soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, musí získat alespoň většinu hlasů všech soudců Tribunálu. V takovém případě je Soudnímu dvoru oznámeno rozložení hlasů.

Hlasování je tajné; dotčený soudce se porady neúčastní.

Článek 6

S výjimkou předsedy Tribunálu a předsedů senátů se pořadí soudců nerozdílně stanoví podle délky výkonu funkce.

Při stejné délce této doby určuje pořadí věk.

Odstupujícím soudcům, kteří jsou opětovně jmenováni, se zachovává jejich předchozí pořadí.

Článek 7

1. Bezprostředně po částečné obměně uvedené v článku 254 SFEU volí soudci ze svého středu předsedu Tribunálu na dobu tří let.

2. Uvolní-li se funkce předsedy Tribunálu před řádným uplynutím funkčního období, zvolí Tribunál nástupce pro zbývající část tohoto funkčního období.

3. Volba uvedená v tomto článku se provádí tajným hlasováním. Zvolen je soudce, který získá hlasy více než poloviny soudců Tribunálu. Nezíská-li žádný soudce tuto většinu, konají se další kola volby až do jejího dosažení.

Článek 8

Předseda Tribunálu řídí soudní činnost a správu Tribunálu; předsedá jeho plenárním zasedáním a poradám na neveřejných zasedáních.

Předseda Tribunálu předsedá velkému senátu.

Je-li předseda Tribunálu přidělen k senátu složenému ze tří nebo pěti soudců, předsedá tomuto senátu.

Článek 9

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Tribunálu nebo v případě, že funkce předsedy Tribunálu není obsazena, zajišťuje předsednictví jeden z předsedů senátů podle pořadí stanoveného v článku 6.

V případě nepřítomnosti nebo existence překážek současně na straně předsedy Tribunálu a předsedů senátů nebo jsou-li jejich funkce současně neobsazeny, zajišťuje předsednictví některý z ostatních soudců podle pořadí stanoveného v článku 6.

Kapitola 2

ZŘIZOVÁNÍ SENÁTŮ A URČOVÁNÍ SOUDCŮ ZPRAVODAJŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 10

1. Tribunál zřizuje senáty složené ze tří a z pěti soudců a velký senát složený ze třinácti soudců a rozhoduje o přidělení soudců k nim.

2. Rozhodnutí přijaté podle tohoto článku se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

1. Věci předložené Tribunálu projednávají a rozhodují senáty složené ze tří nebo z pěti soudců v souladu s článkem 10.

Věci mohou být projednávány a rozhodovány v plénu nebo velkým senátem Tribunálu za podmínek stanovených v článcích 14, 51, 106, 118, 124, 127 a 129.

Věci mohou být projednávány a rozhodovány samosoudcem, jsou-li mu předány za podmínek stanovených v článcích 14 a 51 nebo jsou-li mu přiděleny na základě článku 124, čl. 127 odst. 1 nebo čl. 129 odst. 2.

2. Ve věcech přidělených nebo předaných senátu označuje v tomto řádu výraz „Tribunál“ tento senát. Ve věcech předaných nebo přidělených samosoudci označuje výraz „Tribunál“ použitý v tomto řádu také uvedeného soudce.

Článek 12

Tribunál stanoví kritéria, kterými se řídí přidělování věcí jednotlivým senátům.

Toto rozhodnutí se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

1. Jakmile byla podána žaloba, přidělí předseda Tribunálu věc jednomu ze senátů.

2. V každé věci přidělené senátu navrhne jeho předseda předsedovi Tribunálu určení soudce zpravodaje; o návrhu rozhodne předseda Tribunálu.

Článek 14

1. Je-li to odůvodněno právní obtížností nebo významem věci či zvláštními okolnostmi, může být věc předložena k projednání a rozhodnutí plénu, velkému senátu nebo senátu složenému z jiného počtu soudců.

2. (1) Následující věci přidělené senátu složenému ze tří soudců mohou být projednány a rozhodnuty soudcem zpravodajem jako samosoudcem, pokud jsou k takovému projednání vhodné vzhledem k absenci obtížných právních nebo skutkových otázek, k omezenému významu věci a k neexistenci jiných zvláštních okolností, a pokud byly předány za podmínek stanovených v článku 51:

- a) věci předložené na základě článku 270 SFEU;
- b) věci předložené na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce, čl. 265 třetího pododstavce a článku 268 SFEU, jestliže se týkají pouze otázek, které jsou již objasněny ustálenou judikaturou, nebo pokud patří do skupiny věcí se stejným předmětem, z nichž již byla některá věc pravomocně rozhodnuta;
- c) věci předložené na základě článku 272 SFEU.

(2) Předání samosoudci je vyloučeno:

- a) ve věcech, které se týkají otázek legality obecně závazného právního aktu;
- b) ve věcech týkajících se uplatnění:
 - pravidel hospodářské soutěže a pravidel o kontrole koncentrací,
 - pravidel týkajících se podpor poskytovaných státy,
 - pravidel týkajících se opatření na ochranu obchodu,
 - pravidel týkajících se společné organizace zemědělských trhů, s výjimkou věcí patřících do skupiny věcí se stejným předmětem, z nichž již byla některá věc pravomocně rozhodnuta;

c) ve věcech uvedených v čl. 130 odst. 1.

(3) Zjistí-li samosoudce, že podmínky pro předání věci již nejsou splněny, vrátí věc senátu.

3. Rozhodnutí o předání věci uvedená v odstavcích 1 a 2 lze přijmout jen při splnění podmínek stanovených v článku 51.

Článek 15

1 Soudci volí ze svého středu podle ustanovení čl. 7 odst. 3 předsedy senátů složených ze tří a z pěti soudců.

2. Předsedové senátů složených z pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být jednou znovuzvoleni.

Volby předsedů senátů složených z pěti soudců se konají bezprostředně po volbě předsedy Tribunálu upravené v čl. 7 odst. 1.

3. Předsedové senátů složených ze tří soudců jsou voleni na stanovené období.

4. Skončí-li výkon funkce předsedy senátu před řádným uplynutím období, na které byl zvolen předsedou senátu, bude nahrazen na zbývající část tohoto období.

5. Výsledky těchto voleb se zveřejňují v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 16

Ve věcech přidělených nebo předaných senátům vykonává pravomoci předsedy předseda senátu.

Ve věcech předaných nebo přidělených samosoudci vykonává pravomoci předsedy s výjimkou pravomocí uvedených v člácích 105 a 106 tento soudce.

Článek 17

Zasedá-li Tribunál v plénu, je mu nápomocen generální advokát určený předsedou Tribunálu.

Článek 18

Senátu Tribunálu může být nápomocen generální advokát, má-li Tribunál za to, že to vyžaduje právní obtížnost nebo skutková složitost věci.

Článek 19

Rozhodnutí přikročit k určení generálního advokáta pro určitou věc přijímá plénium Tribunálu na návrh senátu, kterému byla věc přidělena nebo předána.

Předseda Tribunálu určí soudce, který má v dané věci vykonávat funkci generálního advokáta.

Kapitola 3

SOUDNÍ KANCELÁŘ

Oddíl 1 – Vedoucí soudní kanceláře

Článek 20

1. Tribunál jmenuje vedoucího soudní kanceláře.

Dva týdny před stanoveným datem jmenování informuje předseda Tribunálu soudce o došlých žádostech uchazečů.

2. Žádost uchazeče musí obsahovat přesné údaje o věku, státní příslušnosti, stupni ukončeného vysokoškolského vzdělání, jazykových znalostech, současném, jakož i předchozích zaměstnáních, popřípadě o zkušenostech kandidáta v oblastech soudní a mezinárodní.

3. Jmenování probíhá podle postupu stanoveného v čl. 7 odst. 3.

4. Vedoucí soudní kanceláře je jmenován na dobu šesti let. Může být jmenován opětovně.

5. Než se ujme své funkce, vedoucí soudní kanceláře skládá před Tribunálem přísahu stanovenou v článku 4.

6. Vedoucí soudní kanceláře může být zbaven funkce pouze tehdy, přestane-li splňovat požadované podmínky nebo plnit povinnosti vyplývající ze své funkce; Tribunál rozhodne poté, kdy poskytł vedoucímu soudní kanceláře možnost vyjádřit se.

7. Uvolní-li se funkce vedoucího soudní kanceláře před řádným uplynutím funkčního období, jmenuje Tribunál nového vedoucího soudní kanceláře na dobu šesti let.

Článek 21

Tribunál může s použitím postupu pro jmenování vedoucího soudní kanceláře jmenovat jednoho nebo více jeho náměstků,

kteří vedoucímu soudní kanceláře vypomáhají a zastupují jej za podmínek stanovených v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 23.

Článek 22

Jsou-li vedoucí soudní kanceláře a popřípadě jeho náměstek nepřítomni nebo je-li dána překážka na jejich straně, nebo jsou-li jejich funkce neobsazeny, určí předseda Tribunálu úředníky nebo zaměstnance, aby dočasně vykonávali činnost vedoucího soudní kanceláře.

Článek 23

Tribunál schvaluje na návrh předsedy Tribunálu pokyny pro vedoucího soudní kanceláře.

Článek 24

1. Soudní kancelář vede v rámci odpovědnosti vedoucího soudní kanceláře rejstřík, do kterého se postupně zapisují všechna podání a přílohy k nim v pořadí, v jakém došly.

2. Poznámku o zápisu do rejstříku vyznačí vedoucí soudní kanceláře na prvopisu a na žádost účastníků řízení i na stejnopisech, které mu k tomu účelu předložili.

3. Zápisy do rejstříku a poznámky uvedené v předchozím odstavci se považují za veřejné listiny.

4. Pravidla pro vedení rejstříku jsou stanovena v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 23.

5. Každý, kdo na tom má zájem, může nahlédnout do rejstříku v soudní kanceláři a po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře, stanoveného Tribunálem na návrh vedoucího soudní kanceláře, z něj obdržet opisy nebo výpisy.

Každý účastník řízení také může po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře obdržet opisy podání, jakož i ověřené opisy rozsudků a usnesení.

6. Oznámení o každém návrhu na zahájení řízení se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením data jeho zápisu do rejstříku, jména (názvu) a bydliště (sídla) účastníků řízení, předmětu sporu a návrhového žádání s uvedením důvodů a hlavních argumentů na jejich podporu.

7. Nejsou-li Rada nebo Evropská komise účastníky řízení, zašle jim Tribunál stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi s výjimkou jejich příloh, aby měl dotýčný orgán možnost posoudit, zda je namítána nepoužitelnost některého jeho právního aktu ve smyslu článku 277 SFEU. Stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi jsou stejným způsobem zaslány Evropskému parlamentu, tak aby mohl posoudit, zda je ve smyslu článku 277 SFEU namítána nepoužitelnost právního aktu vydaného společně uvedeným orgánem a Radou.

Článek 25

1. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za přijímání, předávání a úschovu všech písemností, jakož i za doručování stanovené tímto řádem.

2. Vedoucí soudní kanceláře je nápomocen Tribunálu, jeho předsedovi a soudcům při provádění veškerých úředních úkonů.

Článek 26

Vedoucí soudní kanceláře uchovává pečeti. Je odpovědný za archiv a dbá na zveřejňování publikací Tribunálu.

Článek 27

S výhradou ustanovení článků 5 a 33 se vedoucí soudní kanceláře účastní všech zasedání Tribunálu.

Oddíl 2 – Obslužné útvary

Článek 28

Úředníci a ostatní zaměstnanci, kteří jsou přímo nápomocni předsedovi, soudcům a vedoucímu soudní kanceláře, jsou jmenováni v souladu se služebním řádem. Jsou odpovědní vedoucímu soudní kanceláře jednajícímu z úřední moci předsedy Tribunálu.

Článek 29

Úředníci a ostatní zaměstnanci uvedení v článku 28 skládají před předsedou Tribunálu za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře přísahu stanovenou v čl. 20 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora.

Článek 30

Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za správu Tribunálu, jeho finanční řízení a účetnictví; pomáhají mu při tom obslužné útvary Soudního dvora.

Kapitola 4

ČINNOST TRIBUNÁLU

Článek 31

1. Den a hodinu zasedání Tribunálu stanoví předseda.

2. Tribunál může konat jednotlivá zasedání jinde než v místě svého sídla.

Článek 32

1. Je-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců počet soudců soudý, neúčastní se porady soudce, který je ve smyslu článku 6 nejkratší dobu ve funkci, pokud ovšem není soudcem zpravodajem. V takovém případě se porady neúčastní soudce, který soudci zpravodají v uvedeném pořadí bezprostředně předchází.

Je-li po určení generálního advokáta podle článku 17 počet soudců v plénu Tribunálu soudý, předseda Tribunálu určí před jednáním soudce, který se nezúčastní rozhodování o dotyčné věci, a to podle pořadí předem stanoveného Tribunálem a zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Zjistí-li se po svolání pléna, že nebylo dosaženo počtu soudců potřebného pro jeho usnášeníschopnost, odročí předseda zasedání do doby, než je takového počtu dosaženo.

3. Nebylo-li v některém senátu složeném ze tří nebo pěti soudců dosaženo počtu tří soudců potřebného pro jeho usnášeníschopnost, oznámí to předseda uvedeného senátu předsedovi Tribunálu, který určí jiného soudce, aby byl senát doplněn.

Počet soudců potřebný pro usnášeníschopnost velkého senátu je devět. Není-li tohoto počtu dosaženo, předseda Tribunálu určí jiného soudce, aby byl velký senát doplněn.

Není-li ve velkém senátu nebo v jednom se senátů složených z pěti soudců v důsledku nepřítomnosti nebo překážek na straně soudce před zahájením ústní části řízení dosaženo počtu soudců stanoveného čl. 10 odst. 1, tento senát bude doplněn soudcem určeným předsedou Tribunálu tak, aby bylo dosaženo stanoveného počtu soudců.

4. Je-li v některém senátu složeném ze tří nebo pěti soudců počet soudců přidělených k uvedenému senátu vyšší než tři nebo pět, předseda senátu určí soudce, kteří se budou účastnit na

rozhodování v dané věci.

5. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně soudce, kterému byla věc předána nebo přidělena, předseda Tribunálu určí jiného soudce, který ho nahradí.

Článek 33

1. Porady Tribunálu se konají na neveřejném zasedání.

2. Porad se účastní pouze soudci, kteří byli přítomni ústní části řízení.

3. Každý soudce, který se účastní porady, vyjádří svůj názor a důvody na jeho podporu.

4. Kterýkoli soudce může požádat, aby před hlasováním byla jakákoliv otázka položena v jím zvoleném jazyce a aby byla písemně sdělena ostatním soudcům.

5. Závěry, na nichž se většina soudců po závěrečné rozpravě shodla, jsou pro rozhodnutí Tribunálu určující. Soudci hlasují v opačném pořadí, než je pořadí stanovené v článku 6.

6. V případě rozdílných názorů na předmět, znění a pořadí otázek nebo na výklad hlasování rozhodne o těchto otázkách Tribunál.

7. Poradám Tribunálu o správních záležitostech je přítomen vedoucí soudní kanceláře, nerozhodne-li Tribunál jinak.

8. Zasedá-li Tribunál v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře, pověří Tribunál soudce na nejnižším místě pořadí podle článku 6, aby, je-li to třeba, sepsal protokol, který podepisují předseda a uvedený soudce.

Článek 34

1. S výhradou zvláštního rozhodnutí Tribunálu se soudní prázdniny stanovují takto:

— od 18. prosince do 10. ledna,

— od neděle před Velikonocemi do druhé neděle po Velikonocích,

— od 15. července do 15. září.

Předsednictví Tribunálu je v průběhu soudních prázdnin zajišťováno v místě sídla Tribunálu buď předsedou, který je ve spojení s vedoucím soudní kanceláře, nebo některým předsedou senátu nebo jiným soudcem, kterého předseda pověří zastupováním.

2. Předseda Tribunálu může v naléhavém případě svolat soudce i v průběhu soudních prázdnin.

3. Tribunál dodržuje úřední svátky místa, v němž sídlí.

4. Tribunál může v odůvodněných případech poskytnout kterémukoli soudci dovolenou.

Kapitola 5

JAZYKOVÝ REŽIM

Článek 35

1. Jednacími jazyky jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, irština, italština, litevština, lotyšština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.

2. Jednací jazyk volí žalobce s výhradou následujících ustanovení:

a) směřuje-li žaloba proti členskému státu nebo fyzické či právnické osobě některého členského státu, je jednacím jazykem úřední jazyk uvedeného státu; má-li takový stát více úředních jazyků, může žalobce zvolit ten z nich, jenž mu vyhovuje;

- b) na základě společné žádosti účastníků řízení lze povolit, aby byl zcela nebo částečně používán některý jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
- c) na žádost účastníka řízení a po vyslechnutí druhého účastníka řízení a generálního advokáta lze odchýlně od ustanovení písmena b) povolit, aby byl zcela nebo částečně používán jako jednacím jazyk jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku; takovou žádost nemůže podat žádný orgán.

O výše uvedených žádostech může rozhodnout předseda; předseda může a, pokud chce žádosti vyhovět i bez souhlasu všech účastníků řízení, musí předat žádost k rozhodnutí Tribunálu.

3. Jedací jazyk se používá zejména ve spisech a řečech účastníků řízení včetně všech přiložených písemností a dokumentů, jakož i v protokolech a rozhodnutích Tribunálu.

Veškeré písemnosti a dokumenty, které jsou vyhotoveny v jiném jazyce, musí být opatřeny překladem do jednacím jazyka.

Jsou-li písemnosti nebo dokumenty obsáhlé, může se překlad omezit na výňatky. Tribunál však může kdykoliv z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat předložení rozsáhlejšího nebo úplného překladu.

Odchylně od předchozích ustanovení je členský stát oprávněn používat vlastní úřední jazyk, vstoupí-li jako vedlejší účastník do řízení před Tribunálem. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacím jazyka.

Státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO, lze povolit, aby používaly jeden z jiných jazyků uvedených v odstavci 1, vstoupí-li jako vedlejší účastníci do řízení před Tribunálem. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacím jazyka.

4. Prohlásí-li svědek nebo znalec, že není schopen dostatečně se vyjadřovat v jednom z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku, Tribunál mu povolí, aby svůj projev přednesl v jiném jazyce. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacím jazyka.

5. Předseda Tribunálu při vedení jednání, soudce zpravodaj v předběžné zprávě a zprávě k jednání, soudci a generální advokát při kladení otázek a generální advokát ve svém stanovisku mohou používat jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacím jazyka. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacím jazyka.

Článek 36

1. Vedoucí soudní kanceláře dbá na to, aby na žádost kteréhokoli soudce, generálního advokáta nebo účastníka řízení bylo vše, co bylo řečeno či napsáno v průběhu řízení před Tribunálem, přeloženo do jazyků, které si tito žadatelé zvolí z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1.

2. Publikace Tribunálu se vydávají v jazycích uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1.

Článek 37

Znění dokumentů vyhotovených v jednacím jazyce nebo případně v jiném jazyce povoleném podle článku 35 je rozhodné.

Kapitola 6

PRÁVA A POVINNOSTI ZMOCNĚNCŮ, PORADCŮ A ADVOKÁTŮ

Článek 38

1. Zmocněnci, poradci a advokáti, kteří vystupují před Tribunálem nebo před jiným soudním orgánem, na který se Tribunál obrátil s dožádáním, požívají imunity, pokud jde o jejich ústní a písemná vyjádření týkající se věci nebo účastníků řízení.

2. Zmocněnci, poradci a advokáti navíc požívají následujících výsad a výhod:

- a) veškeré písemnosti a dokumenty týkající se řízení nepodléhají prohlídce a nesmí být zabaveny. V případě pochybností mohou příslušníci celní správy nebo policie dotyčné písemnosti a dokumenty zapečetit; ty jsou poté neprodleně předány Tribunálu a za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře a dotyčné osoby prověřeny;
- b) zmocněnci, poradci a advokáti mají nárok na přidělení prostředků v zahraniční měně nezbytných k plnění svých úkolů;
- c) zmocněnci, poradci a advokáti požívají svobody cestovat v míře nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 39

Oprávněné osoby mohou požívat výsad, imunit a výhod uvedených v článku 38 jen tehdy, když prokáží své postavení:

- a) zmocněnci úředním dokladem vystaveným účastníkem, za kterého jednají, a jenž neprodleně doručí jeho opis vedoucímu soudní kanceláře;
- b) poradci a advokáti průkazem podepsaným vedoucím soudní kanceláře. Platnost tohoto průkazu je omezena na

určitou dobu; ta může být prodloužena nebo zkrácena podle délky řízení.

Článek 40

Výsady, imunity a výhody uvedené v článku 38 se přiznávají výhradně v zájmu řádného průběhu řízení.

Tribunál může odejmout imunitu, usoudí-li, že se tím nenaruší řádný průběh řízení.

Článek 41

1. Má-li Tribunál za to, že chování poradce nebo advokáta ve vztahu k Tribunálu, předsedovi, soudci nebo vedoucímu soudní kanceláře se neslučuje s důstojností Tribunálu nebo s požadavky řádného výkonu spravedlnosti, anebo že tento poradce nebo advokát užívá práv vyplývajících z jeho funkce k jiným účelům, než pro které mu byla přiznána, informuje o tom dotčenou osobu. Tribunál o tom může informovat příslušné orgány,

kterým dotčená osoba podléhá; kopie dopisu zaslaného těmto orgánům se předá dotčené osobě.

Ze stejných důvodů může Tribunál usnesením kdykoli dotčenou osobu po jejím vyslechnutí z řízení vyloučit. Toto usnesení je okamžitě vykonatelné.

2. Jsou-li poradce nebo advokát vyloučeni z řízení, řízení se přerušuje na dobu stanovenou předsedou k tomu, aby si dotčený účastník řízení mohl zvolit jiného poradce nebo advokáta.

3. Rozhodnutí přijatá podle ustanovení tohoto článku mohou být zrušena.

Článek 42

Ustanovení této kapitoly se vztahují i na vysokoškolské učitele, kteří mají právo vystupovat před Tribunálem v souladu s článkem 19 statutu.

HLAVA II

ŘÍZENÍ

Kapitola 1

PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 43

1. Prvopis každého podání musí být podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení.

Tento prvopis a všechny přílohy v něm uvedené se předkládají společně s pěti stejnopisy pro Tribunál a se stejnopisem pro každého z účastníků řízení. Stejnopisy osvědčuje účastník řízení, který je předkládá.

2. Orgány musí navíc předložit ve lhůtách stanovených Tribunálem překlad každého podání do ostatních jazyků uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1. Použije se přitom odst. 1 druhý pododstavec.

3. Každé podání musí být datováno. Pro počítání procesních lhůt je rozhodný pouze den doručení do soudní kanceláře.

4. Ke každému podání musí být přiložena složka obsahující písemnosti a dokumenty, na něž se účastník řízení odvolává, včetně jejich seznamu.

5. Jsou-li z důvodu obsáhlosti některé písemnosti nebo některého dokumentu přiloženy k podání pouze výňatky z nich, uloží se celá písemnost nebo celý dokument anebo jejich úplný opis v soudní kanceláři.

6. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavců 1 až 5, je den, kdy je stejnopis podepsaného prvopisu podání včetně seznamu písemností a dokumentů uvedeného v odstavci 4 doručen do kanceláře telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, jímž Tribunál disponuje, rozhodný pro účely zachování procesních lhůt, a to za podmínky, že podepsaný prvopis podání spolu s přílohami a stejnopisy uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci je doručen do kanceláře do deseti dnů poté. Ustanovení čl. 102 odst. 2 se na tuto desetidenní lhůtu nepoužije.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení prvního pododstavce odstavce 1 a odstavců 2 až 5, Tribunál může rozhodnutím stanovit podmínky, za nichž je podání zaslané soudní kanceláři

elektronicky považováno za originál tohoto podání. Toto rozhodnutí bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 44

1. Žaloba uvedená v článku 21 statutu musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) žalobce;
- b) označení strany, proti níž žaloba směřuje;
- c) předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů;
- d) návrhové žádání žalobce;
- e) popřípadě označení důkazů.

2. Pro účely řízení obsahuje žaloba doručovací adresu v místě sídla Tribunálu. Uvede se rovněž jméno zmocněné osoby, která souhlasila s tím, že jí budou všechny doručované písemnosti doručovány.

Navíc k doručovací adrese uvedené v prvním pododstavci nebo namísto ní může žaloba uvést, že advokát nebo zmocněnec souhlasí s doručováním telefaxem nebo jiným technickým prostředkem.

Pokud žaloba nesplňuje podmínky uvedené v prvním a druhém pododstavci, jsou všechny doručované písemnosti pro účely řízení pro dotyčného účastníka do doby, než je uvedený nedostatek odstraněn, zasílány doporučenou poštovní zásilkou adresovanou zmocněnci nebo advokátovi uvedeného účastníka řízení. Odchylně od čl. 100 odst. 1 se za řádné doručení považuje uložení doporučené zásilky u pošty v místě sídla Tribunálu.

3. Advokát, který vystupuje jako poradce nebo zástupce účastníka řízení, musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o EHP.

4. K žalobě se případně přikládají písemnosti uvedené v čl. 21 druhém pododstavci statutu.

5. Je-li žalobce právnickou osobou soukromého práva, přikládá k žalobě rovněž:

- a) své stanovy nebo výpis z poslední doby z obchodního rejstříku nebo z rejstříku sdružení nebo jakýkoliv jiný důkaz o své právní existenci;
- b) důkaz o tom, že procesní plná moc byla jeho advokátovi řádně udělena orgánem k tomu oprávněným.

5a. K žalobám podávaným podle rozhodčí doložky, která je součástí veřejnoprávní nebo soukromoprávní smlouvy uzavřené Uníí nebo jejím jménem v souladu s článkem 272 SFEU, musí být přiloženo jedno vyhotovení smlouvy, která tuto doložku obsahuje.

6. Nesplňuje-li žaloba podmínky stanovené v odstavcích 3 až 5 tohoto článku, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby vady žaloby odstranil nebo předložil výše uvedené písemnosti. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad či k předložení požadovaných písemností, rozhodne Tribunál, zda nedodržení těchto formálních podmínek činí žalobu nepřijatelnou.

Článek 45

Žaloba se doručuje žalovanému. V případě uvedeném v čl. 44 odst. 6 je doručení provedeno, jakmile jsou odstraněny vady nebo jakmile Tribunál prohlásí, že žaloba je přípustná pokud jde o formální podmínky podle článku 44.

Článek 46

1. Ve lhůtě dvou měsíců od doručení žaloby podá žalovaný žalobní odpověď, která musí obsahovat:

- a) jeho jméno (název) a bydliště (sídlo);
- b) skutkové a právní argumenty;
- c) návrhové žádání žalovaného;
- d) označení navrhovaných důkazů.

Použijí se ustanovení čl. 44 odst. 2 až 5.

2. Ve sporech mezi Uníí a jejími zaměstnanci musí být k žalobní odpovědi připojena stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a rozhodnutí o zamítnutí stížnosti s uvedením

dne podání stížnosti a dne oznámení rozhodnutí.

3. Za výjimečných okolností může předseda k odůvodněné žádosti žalovaného lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku prodloužit.

Článek 47

1. Žaloba a žalobní odpověď mohou být doplněny replikou žalobce a duplikou žalovaného, ledaže Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta rozhodne, že druhá výměna spisů účastníků řízení není nezbytná, protože obsah soudního spisu je dostatečně úplný, aby na jeho základě mohli účastníci řízení rozvinout své důvody a argumenty v průběhu ústní části řízení. Tribunál však může účastníkům řízení na základě odůvodněné žádosti žalobce podané ve lhůtě dvou týdnů od oznámení uvedeného rozhodnutí povolit doplnění soudního spisu.

2. Předseda určí lhůtu, v níž mají být tato podání předložena.

Článek 48

1. Účastníci řízení mohou v replice a v duplice navrhnout na podporu své argumentace další důkazy. Musí však odůvodnit toto prodloužení.

2. Nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

Předloží-li účastník v průběhu řízení nový důvod podle předchozího pododstavce, může předseda po uplynutí běžných procesních lhůt určit na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta druhému účastníkovi řízení lhůtu k tomu, aby se k takovému důvodu vyjádřil.

Posouzení přípustnosti důvodu se provede až v rámci rozsudku, jímž se končí řízení.

Článek 49

Tribunál může v každém stadiu řízení po vyslechnutí generálního advokáta nařídít jakékoli organizační procesní opatření nebo důkazní opatření uvedené v článcích 64 a 65 nebo opakování a rozšíření předchozího dokazování.

Článek 50

1. Předseda může po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta kdykoliv nařídít spojení několika věcí týkajících se

téhož předmětu pro účely písemné nebo ústní části řízení nebo rozsudku, jímž se končí řízení, a to z důvodu, že tyto věci spolu souvisí. Věci mohou být později vyloučeny k samostatnému řízení. Předseda může předat tyto otázky k rozhodnutí Tribunálu.

2. Zmocněnci, poradci a advokáti všech účastníků řízení ve spojených věcech včetně vedlejších účastníků mohou nahlížet v soudní kanceláři do písemností týkajících se procesních úkonů doručených účastníkům řízení v ostatních dotčených věcech. Předseda však může na žádost účastníka řízení, aniž je dotčen čl. 67 odst. 3, vyloučit z práva nahlížet tajné nebo důvěrné písemnosti.

Článek 51

1. V případech uvedených v čl. 14 odst. 1 a ve kterémkoli stadiu řízení může senát, který věc projednává, nebo předseda Tribunálu bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení navrhnout plénu Tribunálu předání dotčené věci plénu, velkému senátu nebo senátu složenému z odlišného počtu soudců. Rozhodnutí o předání věci kolegiu složenému z vyššího počtu soudců se přijímá v plénu po vyslechnutí generálního advokáta.

Požádá-li o to členský stát nebo orgán Unie, který je účastníkem řízení, rozhoduje ve věci senát složený alespoň z pěti soudců.

2. Rozhodnutí o přidělení věci samosoudci v případech uvedených v čl. 14 odst. 2 přijímá po vyslechnutí účastníků řízení jednomyslně senát složený ze tří soudců, který věc projednává.

Pokud členský stát nebo orgán Unie, který je účastníkem řízení, podá námitku proti projednávání věci samosoudcem, věc nadále projednává senát, ke kterému patří soudce zpravodaj, nebo je věc tomuto senátu vrácena.

Článek 52

1. Aniž by tím byl dotčen článek 49, předseda stanoví den, ke kterému soudce zpravodaj předloží Tribunálu předběžnou zprávu, podle okolností:

a) po podání dupliky;

b) po uplynutí lhůty určené v souladu s čl. 47 odst. 2, pokud nebyly replika nebo duplika podány;

c) poté, kdy se dotýčný účastník řízení výslovně vzdal práva podat repliku nebo dupliku;

Předseda může vyhovět společnému návrhu účastníků řízení na pozdější projednání věci.

d) poté, kdy Tribunál rozhodl, že v souladu s čl. 47 odst. 1 není třeba doplnit žalobu a žalobní odpověď replikou a duplikou;

Článek 56

Jednání zahajuje a řídí předseda, který odpovídá za pořádek při jednání.

e) poté, kdy Tribunál rozhodl, že je namístě rozhodnout ve zrychleném řízení podle čl. 76a odst. 1.

Článek 57

Jestliže bylo ve věci jednáno s vyloučením veřejnosti, obsah jednání se nezveřejňuje.

2. Předběžná zpráva zahrnuje návrhy, zda je třeba provést organizační procesní opatření nebo důkazní opatření a zda je případně třeba věc přidělit plénu, velkému senátu nebo jinému senátu Tribunálu složenému z odlišného počtu soudců.

Článek 58

Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta rozhodne o návrzích soudce zpravodaje.

Předseda může v průběhu jednání klást otázky zmocněncům, poradcům nebo advokátům účastníků řízení.

Ostatní soudci a generální advokát mohou činit totéž.

Článek 53

Pokud Tribunál rozhodne o zahájení ústní části řízení bez provedení organizačních procesních opatření nebo bez zahájení dokazování, stanoví den jeho zahájení předseda.

Článek 59

Účastníci řízení mohou před Tribunálem vystupovat pouze prostřednictvím svého zmocněnce, poradce nebo advokáta.

Článek 54

Aniž by tím byla dotčena jakákoli organizační procesní nebo důkazní opatření, která mohou být provedena ve stadiu ústní části řízení, v případě, že byla v průběhu písemné části řízení nařízena organizační procesní opatření nebo důkazní opatření a byla-li dokončena, stanoví předseda den zahájení ústní části řízení.

Článek 60

Pokud není ve věci určen generální advokát, prohlásí předseda na konci jednání ústní část řízení za skončenou.

Článek 61

1. Předloží-li generální advokát své stanovisko písemně, předá ho soudní kanceláři, která ho sdělí účastníkům řízení.

Kapitola 2

ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ

2. Po přednesení nebo předání stanoviska generálního advokáta prohlásí předseda ústní část řízení za skončenou.

Článek 55

Článek 62

1. Tribunál projedná věci, jež mu napadly, v pořadí, v němž bylo ukončeno dokazování. Je-li dokazování ukončeno v několika věcech současně, určí se pořadí jejich projednání podle dne zápisu do rejstříku návrhů.

Tribunál může po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuvotevení ústní části řízení.

Článek 63

2. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti rozhodnout o přednostním projednání věci.

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta rozhodnout bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení o pozdějším projednání věci.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Tribunálu nahlížet do veškerých protokolů a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3

ORGANIZAČNÍ PROCESNÍ OPATŘENÍ A DŮKAZNÍ OPATŘENÍ

Oddíl 1 – Organizační procesní opatření

Článek 64

1. Účelem organizačních procesních opatření je zajistit za nejlepších možných podmínek přípravu věcí pro rozhodování, průběh řízení a řešení sporů. Nařizuje je Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta.

2. Účelem organizačních procesních opatření je zejména:

- a) zajistit řádný průběh písemné a ústní části řízení a usnadnit provádění důkazů;
- b) určit body, ke kterým musí účastníci řízení doplnit své argumenty nebo které vyžadují dokazování;
- c) upřesnit dosah návrhových žádání účastníků řízení, jejich důvodů a argumentů a vyjasnit otázky, jež jsou mezi nimi sporné;
- d) usnadnit smírné urovnání sporu.

3. Organizační procesní opatření mohou spočívat zejména v:

- a) kladení otázek účastníkům řízení;
- b) výzvách účastníkům řízení, aby předložili svá písemná nebo ústní stanoviska k určitým aspektům sporu;
- c) vyžádání informací nebo podrobnějších objasnění od účastníků řízení nebo třetích osob;
- d) žádostech o předložení dokumentů nebo jakýchkoli písemností týkajících se dané věci;
- e) předvolání zmocněnců účastníků řízení nebo účastníků řízení ke schůzkám.

4. Každý účastník řízení může v každém stadiu řízení navrhnout přijetí nebo změnu organizačních procesních opatření. V tom případě je nutno před nařízením těchto opatření vyslechnout ostatní účastníky řízení.

Pokud to okolnosti řízení vyžadují, Tribunál uvědomí účastníky o zamýšlených opatřeních a poskytne jim možnost předložit ústně nebo písemně vyjádření.

5. Pokud Tribunál zasedající v plénu nebo ve velkém senátu rozhodne o nařízení organizačních procesních opatření a pokud k nim nepřikročí sám, pověří jejich provedením buď senát, kterému byla věc původně přidělena, nebo soudce zpravodaje.

Pokud senát nařídí organizační procesní opatření a pokud k nim nepřikročí sám, pověří jejich provedením soudce zpravodaje.

Generální advokát se účastní provádění organizačních procesních opatření.

Oddíl 2 – Provádění důkazů

Článek 65

Aniž jsou tím dotčena ustanovení článků 24 a 25 statutu, lze dokazování provést:

- a) předvoláním účastníků řízení;
- b) vyžádáním sdělení informací a předložením listin;
- c) výslechem svědků;
- d) znaleckým posudkem;
- e) ohledáním místa nebo předmětu.

Článek 66

1. Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta určí usnesením dokazované skutečnosti a vhodné důkazní prostředky. Dříve, než Tribunál rozhodne o provedení důkazů podle čl. 65 písm. c), d) a e), jsou slyšeni účastníci řízení.

Usnesení se doručuje účastníkům řízení.

2. Mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit původní důkazní návrhy.

Článek 67

1. Pokud Tribunál zasedající v plénu nebo ve velkém senátu nařídí dokazování a pokud k němu nepřikročí sám, pověří jeho provedením buď senát, kterému byla věc původně přidělena, nebo soudce zpravodaje.

Pokud senát nařídí dokazování a pokud k němu nepřikročí sám, pověří jeho provedením soudce zpravodaje.

Generální advokát se účastní provádění důkazů.

2. Účastníci řízení mohou být přítomni provádění důkazů.

3. S výhradou ustanovení čl. 116 odst. 2 a 6 Tribunál přihlédne pouze k těm dokumentům a písemnostem, s nimiž měli advokáti nebo zmocněnci účastníků řízení možnost se seznámit a k nimž se mohli vyjádřit.

Pokud má Tribunál ověřit s ohledem na jednoho nebo více účastníků řízení důvěrnost určitého dokumentu, který by mohl být důležitý pro rozhodnutí ve věci, uvedený dokument není během tohoto ověřování předán účastníkům řízení.

Pokud byl Tribunálu předložen dokument, k němuž orgán odepřel přístup, v rámci řízení, které se týká legality tohoto odepření, není uvedený dokument předán ostatním účastníkům řízení.

Oddíl 3 – Předvolávání a výslech svědků a znalců

Článek 68

1. Tribunál může bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta nařídít, aby určité skutečnosti byly zjištěny výslechem svědků. Dokazované skutečnosti se uvádějí v usnesení Tribunálu.

Tribunál může předvolat svědky bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení či generálního advokáta.

Účastník řízení ve své žádosti o výslech svědka přesně uvede, kterých skutečností se má výslech týkat a z jakých důvodů má být svědek vyslechnut.

2. Svědkové jsou předvoláni na základě usnesení, které obsahuje:

- a) příjmení, jméno, postavení a bydliště svědků;
- b) uvedení skutečností, k nimž budou svědkové vyslechnuti;
- c) případně odkaz na opatření Tribunálu v otázkách náhrady výdajů vzniklých svědkům a na tresty, které lze svědkům uložit, pokud se nedostaví.

Toto usnesení se doručuje účastníkům řízení i svědkům.

3. Tribunál může podmínit předvolání svědků, kteří mají být vyslechnuti na žádost účastníka řízení, tím, že dotýčný účastník řízení složí do pokladny Tribunálu peněžitou jistotu k pokrytí předpokládaných výdajů ve výši, kterou určí Tribunál.

Svědci, kteří byli předvoláni bez návrhu, obdrží z pokladny Tribunálu nezbytnou zálohu.

4. Předseda poučí svědka po ověření jeho totožnosti o tom, že bude muset potvrdit pravdivost své výpovědi způsobem, který stanoví odstavec 5 tohoto článku a článek 71.

Tribunál svědka vyslechne poté, kdy k tomu předvolal účastníky řízení. Po ukončení výpovědi může předseda na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu klást svědkovi otázky.

Totéž mohou činit ostatní soudci a generální advokát.

Zástupci účastníků řízení mohou svědkům klást otázky s přivolením předsedy.

5. S výhradou ustanovení článku 71 složí svědek po ukončení své výpovědi tuto přísahu:

„Přisáhám, že jsem řekl pravdu, celou pravdu a nic než pravdu.“

Tribunál může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy svědka upustit.

6. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje protokol, v němž jsou zachyceny výpovědi svědků.

Protokol podepíší předseda nebo soudce zpravodaj pověřený výslechem a rovněž vedoucí soudní kanceláře. Dříve než ho podepíší, musí být svědkovi dána možnost, aby obsah protokolu ověřil a podepsal jej.

Protokol je veřejnou listinou.

Článek 69

1. Řádně předvolaní svědci jsou povinni vyhovět předvolání a dostavit se k výslechu.

2. Nedostaví-li se řádně předvolaný svědek k Tribunálu, může mu Tribunál uložit peněžitou pokutu až do výše 5 000 eur

a nařídit nové předvolání svědka na jeho vlastní náklady.

Tribunál může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy znalce upustit.

Stejná pokuta může být uložena svědkovi, který nedůvodně odepře výpověď, odmítne složit přísahu, případně učinit místopřísežné prohlášení.

Článek 71

3. Svědkovi, který předloží odůvodněnou omluvu, může Tribunál pokutu prominout. Pokutu lze na žádost svědka snížit, pokud prokáže, že pokuta je neúměrná jeho příjmům.

4. Nucený výkon rozhodnutí o uložení pokuty nebo o jiných opatřeních vydaných podle tohoto článku se provádí v souladu s ustanoveními článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

Článek 70

1. Tribunál může nařídit vypracování znaleckého posudku. Usnesení, kterým je znalec ustanoven, vymezí jeho úkol a určí lhůtu k odevzdání posudku.

2. Znalec obdrží stejnopis usnesení i veškerou dokumentaci nezbytnou k provedení svého úkolu. Podléhá soudci zpravodaji, který může být přítomen znaleckému šetření a je průběžně informován o pokroku při plnění úkolu, který byl znalci uložen.

Tribunál může požadovat, aby účastníci řízení nebo některý z nich složili peněžitou jistotu k pokrytí nákladů na vypracování znaleckého posudku.

3. Tribunál může na žádost znalce nařídit výslech svědků, kteří jsou vyslechnuti v souladu s ustanoveními článku 68.

4. Znalec se může vyjádřit pouze k bodům, které mu byly v zadání výslovně označeny.

5. Tribunál může nařídit výslech znalce poté, kdy znalec odevzdal posudek a kdy k jeho výsledku předvolal účastníky řízení.

Zástupci účastníků řízení mohou klást znalci otázky s přivolením předsedy.

6. S výhradou ustanovení článku 71 složí znalec po odevzdání posudku před Tribunálem tuto přísahu:

„Přisahám, že jsem svůj úkol splnil podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně.“

1. Předseda vyzve osoby, jimž je uloženo složit před Tribunálem přísahu jako svědkové nebo znalci, aby vypovídaly pravdivě nebo aby plnily svůj úkol podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně, a poučí je o trestních následcích stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

2. Svědkové a znalci skládají přísahu buď v souladu s čl. 68 odst. 5 prvním pododstavcem a čl. 70 odst. 6 prvním pododstavcem, nebo způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

3. Pokud vnitrostátní právní předpisy jejich domovského státu umožňují svědkům nebo znalcům, aby v soudním řízení vedle přísahy nebo namísto ní učinili místopřísežné prohlášení, mohou svědkové a znalci toto prohlášení učinit způsobem a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy domovského státu svědka neumožňují ani složit přísahu, ani učinit místopřísežné prohlášení, postupuje se podle odstavce 1.

Článek 72

1. Pokud svědek nebo znalec pod přísahou vypovídal nepravdivě, může Tribunál rozhodnout po vyslechnutí generálního advokáta, že to oznámí příslušnému orgánu uvedenému v příloze III doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora toho členského státu, jehož soudy jsou příslušné k trestnímu stíhání; přihlédne se k ustanovením článku 71.

2. Vedoucí soudní kanceláře je odpovědný za předání rozhodnutí Tribunálu. Rozhodnutí uvádí skutečnosti a okolnosti, na nichž se uvedené oznámení zakládá.

Článek 73

1. Vysloví-li se některý účastník řízení proti svědkovi nebo znalci z důvodů jeho nezpůsobilosti, nevěrohodnosti či z kteréhokoli jiného důvodu nebo odmítnou-li svědek či znalec vypovídat, složit přísahu nebo učinit místopřísežné prohlášení, rozhodne Tribunál.

2. Námitka ohledně svědka nebo znalce musí být vznesena ve lhůtě dvou týdnů poté, kdy bylo doručeno usnesení o předvolání svědka nebo o ustanovení znalce; prohlášení o námitce musí být odůvodněno a obsahovat označení důkazů.

Článek 74

1. Svědci a znalci mají právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt. Pokladna Tribunálu jim může na tyto výdaje poskytnout zálohu.

2. Svědci mají dále právo na náhradu ušlého výdělku a znalci na odměnu za svou práci. Pokladna Tribunálu vyplácí svědkům a znalcům tyto náhrady poté, kdy splnili své povinnosti.

Článek 75

1. Tribunál může na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu dožádat o provedení výslechu svědků nebo znalců.

2. Dožádání se vydává ve formě usnesení, které obsahuje příjmení, jméno, postavení a adresu svědka nebo znalce, stanoví skutečnosti, o kterých má svědek nebo znalec vypovídat, a uvádí jména účastníků řízení, jejich zmocněnců, advokátů či poradců, jejich doručovací adresy a stručný popis předmětu řízení.

Toto usnesení doručuje vedoucí soudní kanceláře účastníkům řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře zašle usnesení příslušnému orgánu uvedenému v příloze I doplňkového řádu k jednacím řádům Soudního dvora toho členského státu, na jehož území má být svědek nebo znalec vyslechnut. Přiloží k tomuto usnesení popřípadě překlad do úředního jazyka nebo úředních jazyků členského státu, kterému je určeno.

Orgán uvedený v prvním pododstavci předá usnesení soudnímu orgánu, který je příslušný podle právních předpisů jeho státu.

Příslušný soudní orgán vyřídí dožádání v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy. Po vyřízení dožádání předá příslušný soudní orgán orgánu uvedenému v prvním

pododstavci usnesení o dožádání, veškeré písemnosti o jeho vyřízení a výkaz nákladů. Tyto dokumenty se zasílají vedoucímu soudní kanceláře.

Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad písemností do jednacích jazyků.

4. Tribunál uhradí výdaje spojené s dožádáním, aniž by tím bylo dotčeno právo uložit případně jejich náhradu účastníkům řízení.

Článek 76

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Tribunálu nahlížet do veškerých protokolů a znaleckých posudků a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3a

ZRYCHLENÁ ŘÍZENÍ

Článek 76a

1. Tribunál může s ohledem na obzvláštní naléhavost a okolnosti věci, k žádosti žalobce nebo žalovaného a po vyslechnutí ostatních účastníků řízení a generálního advokáta rozhodnout o projednání věci ve zrychleném řízení.

Návrh, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení, se předkládá samostatným podáním současně s žalobou nebo s žalobní odpovědí. V tomto návrhu může být uvedeno, že některé důvody nebo argumenty nebo některé části žaloby nebo žalobní odpovědi jsou předloženy pouze pro případ, že nebude rozhodováno ve zrychleném řízení, zejména tak, že se k návrhu přiloží zkrácená verze žaloby, jakož i seznam příloh, ke kterým má být výhradně přihlíženo v případě, že bude rozhodováno ve zrychleném řízení.

Odchylně od článku 55 mají přednost věci, o kterých Tribunál rozhodl, že budou projednány ve zrychleném řízení.

2. Odchylně od čl. 46 odst. 1, pokud žalobce požádal v souladu s odstavcem 1 o rozhodnutí věci ve zrychleném řízení, činí lhůta pro podání žalobní odpovědi jeden měsíc. Pokud Tribunál této žádosti nevyhoví, žalovanému bude stanovena dodatečná lhůta

pro podání nebo případně doplnění žalobní odpovědi. Lhůty stanovené v tomto pododstavci mohou být prodlouženy na základě čl. 46 odst. 3.

V rámci zrychleného řízení se spisy uvedené v čl. 47 odst. 1 a v čl. 116 odst. 4 a 5 předkládají pouze tehdy, povolí-li to Tribunál v rámci organizačních procesních opatření nařízených v souladu s článkem 64.

3. Aniž by tím byl dotčen článek 48, účastníci řízení mohou v průběhu ústní části řízení doplňovat své argumenty a označovat další důkazy. Musí prodloužit s označením důkazů odůvodnit.

4. Rozhodnutí Tribunálu projednat věc ve zrychleném řízení může stanovit podmínky, pokud jde o objem a prezentaci spisů účastníků řízení, následný průběh řízení nebo důvody a argumenty, o kterých má Tribunál rozhodnout.

Pokud některý z účastníků řízení nesplní některou z těchto podmínek, rozhodnutí projednat věc ve zrychleném řízení může být zrušeno. V řízení pak bude pokračováno běžným postupem.

Kapitola 4

PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ A ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU O UPUŠTĚNÍ OD PROJEDNÁNÍ VĚCI

Článek 77

Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 123 odst. 4, článku 128 a čl. 129 odst. 4, probíhající řízení může být přerušeno:

- a) v případech uvedených v čl. 54 třetím pododstavci statutu;
- b) pokud je k Soudnímu dvoru podán kasační opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu ve věci samé o části předmětu sporu, proti rozhodnutí o námitce nebo překážce v průběhu řízení týkajícímu se námítky nepříslušnosti nebo nepřípustnosti, anebo proti rozhodnutí, kterým se zamítá vedlejší účastenství;
- c) na základě společného návrhu účastníků řízení;
- d) v jiných zvláštních případech, pokud to vyžaduje řádný výkon spravedlnosti.

Článek 78

Rozhodnutí o přerušení řízení se přijímá usnesením předsedy, a to po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta; předseda může předat tuto otázku Tribunálu. Rozhodnutí o pokračování v řízení se přijímá stejným postupem. Usnesení uvedená v tomto článku se doručují účastníkům řízení.

Článek 79

1. Účinky přerušení řízení nastanou dnem označeným v usnesení o přerušení a, není-li takový den označen, dnem tohoto usnesení.

V době přerušení nemůže doběhnout žádná procesní lhůta s výjimkou lhůty stanovené v čl. 115 odst. 1 pro podání návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

2. Není-li v usnesení o přerušení určen konec přerušení, je přerušení ukončeno dnem označeným v usnesení o pokračování v řízení a, není-li takový den označen, dnem usnesení o pokračování v řízení.

Ode dne pokračování v řízení počínají procesní lhůty běžet znovu od počátku.

Článek 80

Rozhodnutí o upuštění od projednání věci v případech uvedených v čl. 54 třetím pododstavci statutu přijímá Tribunál usnesením, které se doručuje účastníkům řízení.

Kapitola 5

ROZSUDKY

Článek 81

Rozsudek obsahuje:

- údaj o tom, že byl vydán Tribunálem,
- datum vyhlášení,
- jména předsedy a zúčastněných soudců,
- jméno generálního advokáta, je-li určen,
- jméno vedoucího soudní kanceláře,
- označení účastníků řízení,
- jména zmocněnců, poradců a advokátů účastníků řízení,
- návrhové žádání účastníků řízení,
- je-li to namístě, údaj o tom, že generální advokát přednesl své stanovisko,
- stručný popis skutkového stavu,
- odůvodnění,
- výrok včetně rozhodnutí o nákladech řízení.

Článek 82

1. Rozsudek se vyhlašuje na veřejném zasedání, k němuž byli předvoláni účastníci řízení.

2. Písemné vyhotovení rozsudku podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se opatřuje pečeti a ukládá se v kanceláři Tribunálu; jeho ověřený stejnopis se doručuje všem účastníkům řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře uvede na písemném vyhotovení rozsudku datum jeho vyhlášení.

Článek 83

S výhradou ustanovení článku 60 statutu nabývá rozsudek právní moci dnem vyhlášení.

Článek 84

1. Aniž by tím byla dotčena ustanovení o výkladu rozsudků, může Tribunál bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení, byl-li tento návrh podán ve lhůtě dvou týdnů od vyhlášení rozsudku, opravit chyby v psaní, v počtech i zjevné nesprávnosti.

2. Účastníci řízení, řádně vyrozuměni vedoucím soudní kanceláře, mohou předložit ve lhůtě stanovené předsedou písemná vyjádření.

3. Tribunál rozhoduje na neveřejném zasedání.

4. Písemné vyhotovení opravného usnesení se připojuje k písemnému vyhotovení opravného rozsudku. Na toto usnesení se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku.

Článek 85

Nerozhodl-li Tribunál o nákladech řízení, může kterýkoli účastník řízení do jednoho měsíce od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění.

Návrh se doručuje druhému účastníkovi řízení, jemuž předseda určí lhůtu k písemnému vyjádření.

Poté, kdy toto vyjádření dojde, rozhodne Tribunál po vyslechnutí generálního advokáta současně o přípustnosti i důvodnosti návrhu.

Článek 86

Vydávání judikatury Tribunálu zajišťuje vedoucí soudní kanceláře.

Kapitola 6

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 87

1. Tribunál rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž končí řízení.

2. Účastníkovi řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Tribunál o rozdělení nákladů.

3. Tribunál může rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, nebo pokud jsou k tomu dány výjimečné důvody.

Tribunál může uložit účastníkovi, a to i když měl ve věci úspěch, náhradu nákladů, které uvedený účastník způsobil druhému účastníkovi řízení bezdůvodně nebo zlovolně.

4. Členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady.

Státy, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, i Kontrolní úřad ESVO nesou rovněž vlastní náklady, vstoupí-li do řízení jako vedlejší účastníci.

Tribunál může nařídit, že vlastní náklady nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v předchozích pododstavcích.

5. Vezme-li účastník řízení svoji žalobu nebo návrh zpět, uloží se mu náhrada nákladů řízení, jestliže to druhý účastník řízení požadoval ve svém vyjádření ke zpětvzetí. Nicméně na návrh účastníka, který oznámil zpětvzetí, se náhrada nákladů uloží druhému účastníkovi, odůvodňuje-li to chování tohoto druhého účastníka.

Dojde-li mezi účastníky řízení k dohodě o náhradě nákladů řízení, rozhodne se o nákladech v souladu s touto dohodou.

Nebyla-li náhrada nákladů požadována, nese každý účastník řízení vlastní náklady.

6. Není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne o nákladech řízení Tribunál dle volného uvážení.

Článek 88

Aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 87 odst. 3 druhého pododstavce, ve sporech mezi Unií a jejími zaměstnanci nesou orgány vlastní náklady.

Článek 89

Náklady, které vznikly účastníku řízení při nuceném výkonu rozhodnutí, mu nahradí druhý účastník řízení podle sazebníku platného ve státě, kde se takový výkon uskutečnil.

Článek 90

Řízení před Tribunálem je bezplatné s výhradou těchto ustanovení:

- a) vynaložil-li Tribunál náklady, kterým bylo možno předejít, může uložit jejich náhradu tomu účastníku řízení, který je způsobil;
- b) náklady spojené s pořizováním opisů a překladů na žádost účastníka řízení, které pokládá vedoucí soudní kanceláře za mimořádné, uhradí dotyčný účastník řízení podle sazebníku uvedeného v čl. 24 odst. 5.

Článek 91

Aniž by tím byla dotčena ustanovení předchozího článku, lze přiznat náhradu těchto nákladů řízení:

- a) částek určených svědkům a znalcům na základě článku 74;
- b) nutných výdajů vynaložených účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdajů na cestu a pobyt a odměn zmocněnců, poradců nebo advokátů.

Článek 92

1. V případě sporu o přiznání náhrady nákladů řízení rozhodne na návrh dotčeného účastníka řízení a po vyjádření druhého účastníka řízení Tribunál, a to usnesením, proti němuž nelze podat opravný prostředek.

2. Účastníci řízení mohou pro účely výkonu rozhodnutí požádat o vyhotovení stejnopisu usnesení.

Článek 93

1. Pokladna Tribunálu a její dlužníci provádějí své platby v eurech.

2. Pokud byly nahraditelné náklady vynaloženy v jiné měně, než je euro, nebo pokud úkony, které mají být uhrazeny, byly provedeny v zemi, jejíž měnou není euro, přepočten měn se provádí podle úředního směnného kursu Evropské centrální banky platného ke dni platby.

Kapitola 7

PRÁVNÍ POMOC

Článek 94

1. K zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti je v řízeních před Tribunálem poskytována právní pomoc podle následujících pravidel.

Právní pomoc kryje zcela nebo zčásti náklady spojené s pomocí a právním zastupováním před Tribunálem. Tyto náklady nese pokladna Tribunálu.

2. Každá fyzická osoba, která není z důvodu své hospodářské situace zcela nebo zčásti schopna nést náklady uvedené v odstavci 1, má právo na poskytnutí právní pomoci.

Hospodářská situace se hodnotí s ohledem na objektivní faktory, jako jsou příjmy, majetek a rodinná situace.

3. Právní pomoc bude odmítnuta, pokud se žaloba, pro kterou je žádána, jeví zjevně nepřipustnou nebo zjevně neopodstatněnou.

Článek 95

1. Právní pomoc může být požadována před nebo po podání žaloby.

Žádost je vyňata z povinnosti být zastoupen advokátem.

2. K žádosti se přikládají všechny informace a doklady umožňující zhodnotit hospodářskou situaci žadatele, například osvědčení příslušného vnitrostátního orgánu potvrzující tuto hospodářskou situaci.

Je-li žádost podána před podáním žaloby, musí žadatel stručně vyložit předmět zamýšlené žaloby, skutkové okolnosti případu

a argumentaci na podporu žaloby. K žádosti musí být přiloženy doklady v tomto ohledu.

3. Tribunál může stanovit v souladu s článkem 150, že pro podání žádosti o právní pomoc musí být použit formulář.

Článek 96

1. Před rozhodnutím o žádosti o právní pomoc Tribunál vyzve druhého účastníka řízení k předložení písemného vyjádření s výjimkou případu, kdy je s přihlédnutím k předloženým skutečnostem zřejmé, že podmínky stanovené čl. 94 odst. 2 nejsou splněny nebo že jsou splněny podmínky odstavce 3.

2. O žádosti o právní pomoc rozhodne předseda usnesením. Může tuto otázku postoupit Tribunálu.

Usnesení o zamítnutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

3. V usnesení o poskytnutí právní pomoci musí být určen advokát, který bude zastupovat dotčenou osobu.

Nezvolila-li si dotčená osoba advokáta sama nebo není-li namístě přijmout její volbu, vedoucí soudní kanceláře zašle usnesení o poskytnutí právní pomoci a kopie žádosti příslušnému orgánu dotčeného členského státu uvedenému v příloze II doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora. Advokát pověřený zastupováním bude určen s přihlédnutím k návrhům předloženým tímto orgánem.

V usnesení o poskytnutí právní pomoci může být uvedena částka, která má být zaplacená advokátovi pověřenému zastupováním dotčené osoby, nebo stanovena horní hranice, kterou nesmí výlohy a odměna advokáta v zásadě překročit. Může být stanoven příspěvek dotčené osoby na úhradu nákladů uvedených v čl. 94 odst. 1 s přihlédnutím k její hospodářské situaci.

4. Podání žádosti o právní pomoc staví lhůtu stanovenou pro podání žaloby až do doručení usnesení o rozhodnutí o této žádosti nebo, v případech uvedených v druhém pododstavci odst. 3, usnesení o určení advokáta pověřeného zastupováním žadatele.

5. Změní-li se v průběhu řízení podmínky, na jejichž základě byla právní pomoc poskytnuta, předseda může kdykoli bez návrhu nebo na návrh po vyslechnutí dotčené osoby právní pomoc odejmout. Může tuto otázku postoupit Tribunálu.

Usnesení o odejmutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

6. Proti usnesením vydaným na základě tohoto článku nelze podat opravný prostředek.

Článek 97

1. V případě poskytnutí právní pomoci může předseda na návrh advokáta dotčené osoby rozhodnout o poskytnutí zálohy advokátovi.

2. Ponese-li příjemce právní pomoci na základě rozhodnutí, jímž se končí řízení, své náklady řízení, předseda stanoví výlohy a odměnu advokáta, které ponese pokladna Tribunálu, odůvodněným usnesením, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Může tuto otázku postoupit Tribunálu.

3. Uloží-li Tribunál v rozhodnutí, jímž se končí řízení, náhradu nákladů řízení příjemce právní pomoci druhému účastníkovi řízení, tento účastník řízení je povinen uhradit pokladně Tribunálu zálohy vyplacené z titulu pomoci.

V případě námitek nebo nevyhoví-li účastník řízení žádosti vedoucího soudní kanceláře o úhradu těchto záloh, rozhodne předseda odůvodněným usnesením, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Předseda může tuto otázku postoupit Tribunálu.

4. Není-li příjemce právní pomoci ve sporu úspěšný, může Tribunál v souladu s požadavky ekvity nařídít v rámci rozhodování o nákladech řízení v rozhodnutí, jímž se řízení končí, že některý z účastníků řízení ponese své náklady řízení, nebo že tyto náklady ponese zcela nebo zčásti pokladna Tribunálu z titulu právní pomoci.

Kapitola 8

ZPĚTVZETÍ NÁVRHU

Článek 98

Dohodnou-li se účastníci řízení ještě před rozhodnutím Tribunálu na řešení svého sporu a oznámí-li Tribunálu, že upouští od všech svých nároků, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 87 odst. 5, přičemž přihlédne k případným návrhům účastníků řízení, které k tomu směřují.

Toto ustanovení se nevztahuje na řízení podle článků 263 a 265 SFEU.

Článek 99

Oznámí-li návrhovač písemně Tribunálu zpětvzetí návrhu, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 87 odst. 5.

Kapitola 9

DORUČOVÁNÍ

Článek 100

1. Doručování stanovené tímto řádem zajišťuje vedoucí soudní kanceláře tak, že na doručovací adresu příjemce je stejnopis dotyčné písemnosti buď zaslán doporučeně s doručenkou, nebo osobně předán proti potvrzení o převzetí.

Stejnopisy písemností určených k doručení jsou vyhotovovány a ověřovány vedoucím soudní kanceláře kromě případů, kdy tyto stejnopisy předložili sami účastníci řízení v souladu s čl. 43 odst. 1.

2. Pokud v souladu s čl. 44 odst. 2 druhým pododstavcem příjemce dal souhlas k doručování telefaxem nebo jinými technickými prostředky, mohou být všechny procesní písemnosti včetně rozsudků a usnesení Tribunálu doručeny zasláním jejich kopie tímto způsobem.

Rozsudky a usnesení oznamované podle článku 55 statutu členským státům a orgánům, které nebyly účastníky řízení v daném sporu, jim jsou zasílány telefaxem nebo jinými technickými prostředky.

Pokud není takové zaslání možné z technických důvodů nebo s ohledem na rozsáhlou písemnost, je písemnost doručena, neuvedl-li příjemce adresu pro doručování, na jeho adresu v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1. Příjemce je o tom vyzooměn telefaxem nebo jiným technickým prostředkem. Doporučená poštovní zásilka se pak považuje za předanou příjemci desátý den po jejím podání na poště v místě sídla Tribunálu, ledaže doručka osvědčuje, že zásilka byla přijata jiného dne, nebo ledaže příjemce uvědomí vedoucího soudní kanceláře ve lhůtě tří týdnů od vyzoomění telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, že mu doručovaná zásilka nedošla.

Kapitola 10

LHŮTY

Článek 101

1. Procesní lhůty uvedené ve Smlouvách, ve statutu i v tomto jednací řádu se počítají takto:

- a) je-li lhůta vyjádřena ve dnech, týdnech, měsících nebo letech počítána od okamžiku, kdy nastala určitá skutečnost nebo se uskutečnilo určité jednání, nezapočítá se do běhu lhůty den, v němž ke skutečnosti nebo jednání došlo;
- b) lhůta vyjádřena v týdnech, měsících nebo letech končí uplynutím dne, který se v posledním týdnu, měsíci nebo roce svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo se uskutečnilo jednání, od nichž se lhůta počítá. Není-li v případě lhůty vyjádřené v měsících nebo letech v posledním měsíci den, který je pro uplynutí lhůty rozhodný, končí lhůta uplynutím posledního dne uvedeného měsíce;
- c) je-li lhůta vyjádřena v měsících a ve dnech, počítají se nejprve celé měsíce a poté dny;
- d) lhůty zahrnují úřední svátky, neděle a soboty;
- e) lhůty nepřestávají běžet po dobu soudních prázdnin.

2. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo úřední svátek, končí lhůta uplynutím nejbližšího pracovního dne.

Na Tribunál se vztahuje seznam úředních svátků sestavený Soudním dvorem zveřejněný v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 102

1. Jestliže lhůta pro podání žaloby proti aktu některého orgánu začíná běžet od zveřejnění tohoto aktu, počítá se tato lhůta ve smyslu čl. 101 odst. 1 písm. a) od konce čtrnáctého dne po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.

Článek 103

1. Lhůty stanovené na základě tohoto řádu může prodloužit ten, kdo je stanovil.

2. Předseda může udělit vedoucímu soudní kanceláře podpisové právo pro stanovení některých lhůt, které mu přísluší na základě tohoto řádu určit, nebo pro jejich prodloužení.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ

Kapitola 1

ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ
PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 104

1. Návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 278 SFEU a článku 157 SESAE je přípustný pouze tehdy, napadl-li navrhovatel dotyčný akt u Tribunálu žalobou.

Návrh na kterékoli z ostatních předběžných opatření uvedených v článku 279 SFEU je přípustný pouze tehdy, je-li podán účastníkem řízení ve věci, kterou Tribunál projednává, a souvisí-li s touto věcí.

2. Návrhy uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření.

3. Návrh se předkládá samostatným podáním a v souladu s články 43 a 44.

Článek 105

1. Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda Tribunálu určí krátkou lhůtu k písemnému nebo ústnímu vyjádření.

2. Předseda Tribunálu může nařídit dokazování.

Předseda Tribunálu může vyhovět návrhu dříve, než druhý účastník řízení předloží své vyjádření. Toto rozhodnutí může být později změněno nebo zrušeno, a to i bez návrhu.

Článek 106

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Tribunálu jej pro účely rozhodování o předběžných opatřeních nahradí jiný soudce určený za podmínek stanovených v rozhodnutí přijatém Tribunálem v souladu s článkem 10.

Článek 107

1. O návrhu se rozhoduje usnesením obsahujícím odůvodnění. Usnesení se neprodleně doručí účastníkům řízení.

2. Výkon usnesení může být podmíněn tím, že navrhovatel složí jistinu, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem.

3. V usnesení může být označen den, jímž předběžné opatření pozbývá účinků. Není-li takový den označen, pozbývá předběžné opatření účinků vyhlášením rozsudku, jímž se končí řízení.

4. Usnesení má pouze předběžnou povahu a nikterak nepředjímá rozhodnutí Tribunálu v hlavním řízení.

Článek 108

Usnesení může být na návrh účastníka řízení v důsledku změny okolností kdykoliv změněno nebo zrušeno.

Článek 109

Zamítnutí návrhu na předběžné opatření nebrání účastníku řízení, který jej podal, v podání dalšího návrhu založeného na nových skutečnostech.

Článek 110

Ustanovení této kapitoly se použijí na návrhy na odklad nuceného výkonu rozhodnutí Tribunálu nebo aktu jiného orgánu, které byly podány na základě článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

V usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, se případně označí den, kdy předběžné opatření pozbývá účinků.

Kapitola 2

NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ

Článek 111

Je-li Tribunál zjevně nepřislušný k projednání určitého návrhu nebo je-li určitý návrh zjevně nepřipustný nebo zjevně postrádá jakýkoli právní základ, může Tribunál, aniž by pokračoval v řízení, po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 112

Rozhodnutí o postoupení věci Soudnímu dvoru podle čl. 54 druhého pododstavce statutu se v případě zjevné nepříslušnosti přijímá, aniž by Tribunál pokračoval v řízení, usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 113

Tribunál může kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení nebo vyslovit, že návrh se stal bezpředmětným a že ve věci již nerozhodne; rozhoduje přitom podle čl. 114 odst. 3 a 4.

Článek 114

1. Požaduje-li některý účastník řízení, aby Tribunál vydal rozhodnutí o nepřipustnosti, nepříslušnosti nebo překážce, aniž by se zabýval věcí samou, předloží svůj návrh samostatným podáním.

Návrh musí obsahovat skutkové a právní důvody, na nichž je založen, návrhové žádání a musí k němu být přiloženy písemnosti, jichž se dovolává.

2. Jakmile je návrh podán, určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu pro písemné předložení návrhového žádání a skutkových a právních argumentů.

3. Nerozhodne-li Tribunál jinak, projedná se návrh ústně.

4. Po vyslechnutí generálního advokáta Tribunál o návrhu rozhodne nebo si vyhradí rozhodnout o něm spolu s věcí samou. Spadá-li věc do příslušnosti Soudního dvora, postoupí ji Soudnímu dvoru.

Zamítne-li Tribunál návrh nebo vyhradí-li si rozhodnout o něm spolu s věcí samou, určí předseda nové lhůty pro pokračování v řízení.

Kapitola 3

VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ

Článek 115

1. Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení se podává ve lhůtě šesti týdnů ode dne zveřejnění oznámení uvedeného v čl. 24 odst. 6 nebo s výhradou čl. 116 odst. 6 před

rozhodnutím o zahájení ústní části řízení upraveným v článku 53.

2. Návrh musí obsahovat:

- a) označení věci;
- b) označení hlavních účastníků řízení;
- c) jméno (název) a bydliště (sídlo) vedlejšího účastníka;
- d) doručovací adresu vedlejšího účastníka řízení v místě sídla Tribunálu;
- e) návrhové žádání, které vedlejší účastník hodlá podpořit;
- f) popis okolností zakládajících právo vstoupit do řízení, pokud je návrh podán na základě čl. 40 druhého nebo třetího pododstavce statutu.

Použijí se ustanovení článků 43 a 44.

3. Vedlejší účastník musí být zastoupen v souladu s ustanoveními článku 19 statutu.

Článek 116

1. Návrh na vstup do řízení se doručuje účastníkům řízení.

Než o návrhu na vstup do řízení rozhodne, umožní předseda účastníkům, aby předložili písemná nebo ústní vyjádření.

Předseda rozhoduje o návrhu usnesením nebo předá návrh k rozhodnutí Tribunálu. V případě zamítnutí návrhu musí usnesení obsahovat odůvodnění.

2. Je-li povolen vstup do řízení, který byl navržen ve lhůtě šesti týdnů stanovené v čl. 115 odst. 1, obdrží vedlejší účastník veškeré procesní písemnosti, které byly doručeny účastníkům řízení. Na žádost účastníka však předseda může vyloučit předání tajných nebo důvěrných písemností.

3. Vedlejší účastník musí přijmout stav řízení, jaký je tu v době jeho vstupu do něj.

4. V případech uvedených v odstavci 2 předseda určí lhůtu, v níž vedlejší účastník může předložit spis vedlejšího účastníka.

Spis vedlejšího účastníka musí obsahovat:

Článek 119

- a) návrhové žádání vedlejšího účastníka, které směřuje k úplné nebo částečné podpoře či úplnému nebo částečnému zamítnutí návrhového žádání jednoho z účastníků řízení;
- b) důvody a argumenty vedlejšího účastníka;
- c) označení případných důkazů.

5. Po doručení spisu vedlejšího účastníka určí předseda případně lhůtu, v níž se účastníci řízení mohou k tomuto spisu vyjádřit.

6. Je-li návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení předložen po uplynutí lhůty šesti týdnů stanovené v čl. 115 odst. 1, může se vedlejší účastník vyjádřit na základě zprávy k jednání, která mu byla předána, během ústní části řízení.

1. Je-li v době vydání rozsudku o vrácení písemná část řízení před Tribunálem ukončena, řízení probíhá takto:

- a) žalobce může do dvou měsíců od doručení rozsudku Soudního dvora podat písemné vyjádření;
- b) žalovaný může do měsíce poté, kdy mu bylo doručeno vyjádření žalobce, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má žalovaný k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Soudního dvora;
- c) vedlejší účastník může do měsíce poté, co mu byla současně doručena písemná vyjádření žalobce a žalovaného, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má vedlejší účastník k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Soudního dvora.

Kapitola 4

ROZSUDKY TRIBUNÁLU VYDANÉ PO ZRUŠENÍ JEHO ROZHODNUTÍ A VRÁCENÍ VĚCI

Článek 117

Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení Tribunálu a vrátí-li věc Tribunálu, je řízení před Tribunálem zahájeno rozsudkem o vrácení.

Článek 118

1. Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení senátu, předseda Tribunálu může přidělit věc jinému senátu složenému ze stejného počtu soudců.

2. Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení vydané Tribunálem zasedajícím v plénu nebo ve velkém senátu, věc je přidělena tomu soudnímu kolegiu, které zrušené rozhodnutí vydalo.

2a. Zruší-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení vydané samosoudcem, předseda Tribunálu přidělí věc senátu složenému ze tří soudců, jehož členem není uvedený soudce.

3. V případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 2a tohoto článku se použijí čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 1 a článek 51.

2. Nebyla-li písemná část řízení před Tribunálem v době vydání rozsudku o vrácení věci Tribunálu ukončena, pokračuje řízení ve stadiu, ve kterém se nacházelo, prostřednictvím organizačních procesních opatření přijatých Tribunálem.

3. Odůvodňují-li to okolnosti, může Tribunál povolit doplňující písemná vyjádření.

Článek 120

Řízení se vede podle ustanovení hlavy II tohoto řádu.

Článek 121

Tribunál rozhoduje o nákladech souvisejících s řízeními zahájenými před ním a s řízením o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.

Kapitola 4a

ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU VYDANÁ PO PŘEZKUMU JEHO ROZHODNUTÍ A VRÁCENÍ VĚCI

Článek 121a

Přezkoumá-li Soudní dvůr rozsudek nebo usnesení Tribunálu a vrátí-li věc Tribunálu, je řízení před Tribunálem zahájeno rozsudkem o vrácení.

Článek 121b

1. Vrátí-li Soudní dvůr věc, která byla původně rozhodnuta senátem, může předseda Tribunálu přidělit věc jinému senátu složenému ze stejného počtu soudců.

2. Vrátí-li Soudní dvůr věc, která byla původně rozhodnuta v plénu nebo ve velkém senátu Tribunálu, je věc přidělena tomu soudnímu kolegiu, které dotčené rozhodnutí vydalo.

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku se použijí čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 1 a čl. 51 odst. 1.

Článek 121c

1. Ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozsudku Soudního dvora mohou účastníci řízení před Tribunálem předložit svá vyjádření k závěrům, které je třeba vyvodit z uvedeného rozsudku pro vyřešení sporu. Tuto lhůtu nelze prodloužit.

2. Tribunál může účastníky řízení před ním vyzvat, aby v rámci organizačních procesních opatření předložili spisy účastníků řízení, a rozhodnout, že je vyslechne během ústní části řízení.

Článek 121d

Tribunál rozhoduje o nákladech souvisejících s řízením zahájeným před ním po přezkumu jeho rozhodnutí.

Kapitola 5**ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR****Článek 122**

1. Jestliže žalovaný, proti němuž byla řádně vznesena žaloba, nepředloží žalobní odpověď ve stanovené formě a lhůtě, může žalobce navrhnout vydání rozsudku pro zmeškání.

Návrh se doručuje žalovanému. Tribunál může rozhodnout o zahájení ústní části řízení o návrhu.

2. Dříve, než vydá rozsudek pro zmeškání, přezkoumá Tribunál, zda je žaloba přípustná, zda byly splněny veškeré formální náležitosti a zda se návrhové žádání jeví opodstatněným. Může nařídit dokazování.

3. Rozsudek pro zmeškání je vykonatelný. Tribunál však může pozastavit jeho výkon do doby, než rozhodne o odporu podaném podle odstavce 4, nebo výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem; jistota se vrací, nebyl-li odpor podán anebo byl-li zamítnut.

4. Proti rozsudku pro zmeškání lze podat odpor. Odpor musí být podán do jednoho měsíce od doručení rozsudku a splňovat formální náležitosti stanovené v článcích 43 a 44.

5. Po doručení odporu určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu k písemnému vyjádření.

V dalším průběhu řízení se použije hlava II tohoto řádu.

6. Tribunál rozhodne rozsudkem, proti kterému je další odpor nepřipustný. Písemné vyhotovení tohoto rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení rozsudku pro zmeškání. Na rozsudek vydaný k odporu se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku pro zmeškání.

Kapitola 6**MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY****Oddíl 1 – Námitka třetí osoby****Článek 123**

1. Na námitku třetí osoby se použijí ustanovení článků 43 a 44; námitka musí dále:

- a) označit napadený rozsudek;
- b) uvést, v čem napadený rozsudek poškozuje práva třetí osoby;
- c) uvést důvody, pro něž se třetí osoba nemohla zúčastnit hlavního řízení před Tribunálem.

Námitka se podává proti všem účastníkům hlavního řízení.

Byl-li rozsudek zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, musí být námitka podána do dvou měsíců po zveřejnění.

2. Na návrh třetí osoby lze odložit výkon napadeného rozsudku. Použijí se ustanovení hlavy III kapitoly 1.

3. Napadený rozsudek se pozmění v rozsahu, v němž se vyhoví námitce třetí osoby.

Písemné vyhotovení rozsudku vydaného k námitce třetí osoby se připojí k písemnému vyhotovení napadeného rozsudku. Na rozsudek vydaný k námitce třetí osoby se odkáže na okraji písemného vyhotovení napadeného rozsudku.

4. Je-li rozsudek Tribunálu napaden kasačním opravným prostředkem u Soudního dvora a zároveň je proti němu podána námitka třetí osoby u Tribunálu, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudního dvora.

Článek 124

Námitka třetí osoby se přidělí senátu, který vydal rozsudek, který je předmětem námítky; námitka je přidělena plénu nebo velkému senátu Tribunálu, pokud vydaly příslušný rozsudek. Byl-li rozsudek vydán samosoudcem, námitka třetí osoby se přidělí tomuto soudci.

Oddíl 2 – Obnova řízení

Článek 125

Aniž by tím byla dotčena desetiletá lhůta stanovená v čl. 44 třetím pododstavci statutu, obnovu řízení lze navrhnout do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnosti, na níž je návrh založen.

Článek 126

1. Na návrh na obnovu řízení se použijí ustanovení článků 43 a 44; návrh musí dále označit:

- a) napadený rozsudek;
- b) body, v nichž je rozsudek napadán;
- c) skutečnosti, na nichž je návrh založen;
- d) důkazní prostředky, jež mají prokázat existenci skutečností odůvodňujících obnovu řízení a dodržení lhůt uvedených v článku 125.

2. Návrh na obnovu řízení se podává proti všem účastníkům řízení ve věci, v níž byl vydán napadený rozsudek.

Článek 127

1. Návrh na obnovu řízení se přidělí senátu, který vydal rozsudek, který je předmětem návrhu; návrh je přidělen plénu nebo velkému senátu Tribunálu, pokud vydaly příslušný rozsudek. Byl-li rozsudek vydán samosoudcem, návrh na obnovu řízení se přidělí tomuto soudci.

2. Aniž by předjímal rozhodnutí ve věci samé, rozhodne Tribunál rozsudkem o přípustnosti návrhu po vyslechnutí generálního advokáta a s ohledem na písemná vyjádření účastníků řízení.

3. Shledá-li Tribunál, že návrh je přípustný, projedná znovu věc samou a rozhodne rozsudkem v souladu s ustanoveními tohoto řádu.

4. Písemné vyhotovení nového rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení původního rozsudku. Na nový rozsudek se odkáže na okraji písemného vyhotovení původního rozsudku.

Článek 128

Je-li rozsudek Tribunálu napaden kasačním opravným prostředkem u Soudního dvora a zároveň je proti němu podán návrh na obnovu řízení u Tribunálu, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudního dvora.

Oddíl 3 – Výklad rozsudků

Článek 129

1. Žádost o výklad rozsudku se podává v souladu s články 43 a 44. Žádost musí dále označit:

- a) dotyčný rozsudek;
- b) části textu, jejichž výklad je požadován.

Žádost se podává proti všem účastníkům řízení, v němž byl tento rozsudek vydán.

2. Žádost o výklad rozsudku je přidělena senátu, který vydal rozsudek, který je předmětem žádosti; žádost je přidělena plénu nebo velkému senátu Tribunálu, pokud vydaly příslušný

rozsudek. Je-li rozsudek vydán samosoudcem, žádost o výklad se přidělí tomuto soudci.

3. Tribunál rozhodne rozsudkem poté, kdy poskytl účastníkům řízení příležitost k vyjádřením, a po vyslechnutí generálního advokáta.

Písemné vyhotovení rozsudku se připojuje k písemnému vyhotovení vykládaného rozsudku. Na rozsudek provádějící

výklad se odkáže na okraji písemného vyhotovení vykládaného rozsudku.

4. Je-li rozsudek Tribunálu napaden kasačním opravným prostředkem u Soudního dvora a zároveň je k němu podána u Tribunálu žádost o výklad, může Tribunál po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Soudního dvora.

HLAVA IV

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

Článek 130

1. S výhradou zvláštních ustanovení této hlavy se vztahují ustanovení tohoto jednacího řádu i na žaloby podané proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a proti Odrůdovému úřadu Společenství (oba dále jen „Úřad“) týkající se používání předpisů o režimu duševního vlastnictví.

2. Ustanovení této hlavy se nevztahují na žaloby směřující proti Úřadu, aniž jim předcházelo řízení před odvolacím senátem.

Článek 131

1. Žaloba musí být sepsána v jednom z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1 podle volby žalobce.

2. Jazyk, v němž je žaloba sepsána, je jednacím jazykem, jestliže žalobce byl jediným účastníkem řízení před odvolacím senátem nebo jestliže žádný další účastník uvedeného řízení proti tomu nepodá námitku ve lhůtě určené po doručení žaloby pro tento účel vedoucím soudní kanceláři.

Jestliže v uvedené lhůtě účastníci řízení před odvolacím senátem informují vedoucího soudní kanceláře o své dohodě o volbě jednoho z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1 jako jednacího jazyka, stane se tento jazyk jednacím jazykem před Tribunálem.

V případě námitky proti volbě jednacího jazyka učiněné žalobcem ve výše uvedené lhůtě a nedojde-li k dohodě o této věci mezi účastníky řízení před odvolacím senátem, stane se jednacím jazykem jazyk, v němž byla Úřadu podána příslušná přihláška k zápisu. Jestliže však na základě žádosti některého účastníka řízení obsahující odůvodnění a po vyslechnutí ostatních účastníků předseda zjistí, že použití uvedeného jazyka

by neumožnilo všem účastníkům řízení před odvolacím senátem sledovat řízení a obhajovat jejich zájmy a že tuto situaci může napravit pouze použití jiného jazyka z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1, může určit takový jiný jazyk jako jednací jazyk; předseda může tuto otázku předat k rozhodnutí Tribunálu.

3. Ve spisech účastníků řízení a dalších písemnostech předložených Tribunálu a během ústní části řízení může žalobce používat jazyk, který si zvolil podle odstavce 1, a každý další účastník řízení může používat jazyk, který si zvolil z jazyků uvedených v čl. 35 odst. 1.

4. Jestliže se na základě odstavce 2 stane jednacím jazykem jiný jazyk než ten, v němž byla sepsána žaloba, vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad žaloby do jednacího jazyka.

Každý účastník řízení je povinen předložit v přiměřené lhůtě určené za tímto účelem vedoucím soudní kanceláře překlad spisů nebo jiných písemností kromě žaloby, které předložil v jiném jazyce než v jednacím jazyce na základě odstavce 3, do jednacího jazyka. Účastník řízení předkládající uvedený překlad, který je rozhodný ve smyslu článku 37, ověří jeho správnost. Není-li překlad předložen ve stanovené lhůtě, dotčený spis účastníka řízení nebo procesní písemnost se vyjme ze soudního spisu.

Vedoucí soudní kanceláře dbá na to, aby vše, co bylo řečeno během ústní části řízení, bylo přeloženo do jednacího jazyka a na žádost kteréhokoli účastníka řízení do jazyka používaného uvedeným účastníkem řízení v souladu s odstavcem 3.

Článek 132

1. Aniž by byl dotčen článek 44, musí žaloba obsahovat jména (názvy) všech účastníků řízení před odvolacím senátem a adresy,

kteří uvedli pro účely doručování prováděného během uvedeného řízení.

K žalobě se přikládá napadené rozhodnutí odvolacího senátu. Musí být uvedeno datum oznámení tohoto rozhodnutí žalobci.

2. Není-li žaloba v souladu s odstavcem 1, použije se čl. 44 odst. 6.

Článek 133

1. Vedoucí soudní kanceláře uvědomí Úřad a všechny účastníky řízení před odvolacím senátem o podání žaloby. Po určení jednacího jazyka podle čl. 131 odst. 2 přistoupí k doručení žaloby.

2. Žaloba se doručuje Úřadu jako žalovanému a dalším účastníkům řízení před odvolacím senátem. Doručení se provádí v jednacím jazyce.

Doručení žaloby účastníkovi řízení před odvolacím senátem se provádí doporučeně s doručenkou na adresu udanou dotýčným účastníkem řízení pro účely doručování prováděného během řízení před odvolacím senátem.

3. Jakmile je žaloba doručena, Úřad předá Tribunálu procesní spis z řízení před odvolacím senátem.

Článek 134

1. Jiní účastníci řízení před odvolacím senátem než žalobce se mohou účastnit řízení před Tribunálem jako vedlejší účastníci, jestliže předloží vyjádření k žalobě ve stanovené formě a lhůtě.

2. Vedlejší účastníci uvedení v odstavci 1 mají stejná procesní práva jako hlavní účastníci řízení.

Mohou podporovat návrhové žádání některého z hlavních účastníků řízení a mohou předložit návrhové žádání a důvody nezávislé na žádáních a důvodech předložených hlavními účastníky řízení.

3. Vedlejší účastník uvedený v odstavci 1 může ve svém vyjádření k žalobě předloženém podle čl. 135 odst. 1 navrhnout zrušení nebo změnu rozhodnutí odvolacího senátu v bodě, který nebyl uveden v žalobě, a může uplatnit důvody neuvedené v žalobě.

Taková návrhová žádání a důvody uvedené ve vyjádření vedlejšího účastníka k žalobě se stanou bezpředmětnými v případě zpětvzetí žaloby.

4. Odchylně od článku 122 se nepoužijí ustanovení o vydání rozsudku pro zmeškání, pokud se vedlejší účastník uvedený v odstavci 1 tohoto článku vyjádřil k žalobě stanoveným způsobem a ve stanovené lhůtě.

Článek 135

1. Úřad a jiní účastníci řízení před odvolacím senátem než žalobce předkládají vyjádření k žalobě ve lhůtě dvou měsíců od doručení žaloby.

Na vyjádření k žalobě se použije článek 46.

2. Žaloba a vyjádření k žalobě mohou být doplněny replikou a duplikou účastníků řízení včetně vedlejších účastníků uvedených v čl. 134 odst. 1, pokud to předseda na základě žádosti obsahující odůvodnění předložené do dvou týdnů od doručení vyjádření k žalobě nebo repliky považuje za nezbytné a povolí takové doplnění, aby umožnil dotýčnému účastníkovi řízení hájit jeho názor.

Předseda určí lhůtu pro předložení těchto spisů účastníků řízení.

3. Aniž by tím bylo dotčeno výše uvedené, v případech uvedených v čl. 134 odst. 3 mohou ostatní účastníci řízení ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim bylo doručeno vyjádření k žalobě, předložit spis omezený na vyjádření k návrhovému žádání a důvodům předloženým poprvé ve vyjádření vedlejšího účastníka k žalobě. Předseda může uvedenou lhůtu na základě žádosti dotýčného účastníka řízení obsahující odůvodnění prodloužit.

4. Spisy účastníků řízení nesmí změnit předmět řízení před odvolacím senátem.

Článek 135a

Po předložení spisů účastníků řízení uvedených v čl. 135 odst. 1, popřípadě v čl. 135 odst. 2 a 3, může Tribunál na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta a účastníků řízení rozhodnout o tom, že žalobu projedná bez ústní části řízení, ledaže některý z účastníků předloží žádost uvádějící důvody, pro které si přeje být vyslechnut. Žádost musí

být předložena ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení účastníku řízení. Tato lhůta může být předsedou prodloužena.

Článek 136

1. Je-li žaloba proti rozhodnutí odvolacího senátu úspěšná, Tribunál může rozhodnout, že Úřad ponese pouze vlastní náklady.

2. Nezbytné náklady vzniklé účastníkům řízení v souvislosti s řízením před odvolacím senátem a náklady vynaložené za účelem předložení překladů spisů nebo jiných písemností do jednatelského jazyka podle čl. 131 odst. 4 druhého pododstavce se považují za náklady, jejichž náhradu lze přiznat.

V případě předložení nesprávných překladů se použije čl. 87 odst. 3 druhý pododstavec.

HLAVA V

KASAČNÍ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY PROTI ROZHODNUTÍM SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Článek 136a

V případě kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu podle článků 9 a 10 přílohy statutu je jednatelským jazykem jazyk, v němž bylo vydáno rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu, proti němuž je opravný prostředek podán, aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 35 odst. 2 písm. b) a c) a čl. 35 odst. 3 čtvrtého pododstavce tohoto řádu.

Článek 137

1. Kasační opravný prostředek se podává doručením návrhu kanceláři Tribunálu nebo Soudu pro veřejnou službu.

2. Kancelář Soudu pro veřejnou službu předá soudní spis prvního stupně a případně i kasační opravný prostředek neprodleně kanceláři Tribunálu.

Článek 138

1. Kasační opravný prostředek musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) účastníka řízení, podávajícího kasační opravný prostředek, který se nazývá návrhovatelem;

b) označení dalších účastníků řízení před Soudem pro veřejnou službu;

c) dovolávané právní důvody a argumenty;

d) návrhové žádání.

Na kasační opravný prostředek se použijí článek 43 a čl. 44 odst. 2 a 3.

2. Rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu, proti kterému je podán kasační opravný prostředek, musí být k tomuto opravnému prostředku přiloženo. Musí být uvedeno datum, kdy bylo napadené rozhodnutí oznámeno návrhovateli.

3. Nesplňuje-li kasační opravný prostředek požadavky čl. 44 odst. 3 nebo odstavce 2 tohoto článku, použije se čl. 44 odst. 6.

Článek 139

1. Návrhové žádání v kasačním opravném prostředku musí směřovat k:

a) úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu;

b) úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, s vyloučením jakéhokoli nového žádání.

2. Kasační opravný prostředek nesmí měnit předmět sporu před Soudem pro veřejnou službu.

Článek 140

Kasační opravný prostředek se doručuje všem účastníkům řízení před Soudem pro veřejnou službu. Použije se článek 45.

Článek 141

1. Každý účastník řízení před Soudem pro veřejnou službu může ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku předložit kasační odpověď. Lhůta pro předložení odpovědi nemůže být prodloužena.

2. Kasační odpověď musí obsahovat:

- a) jméno (název) a bydliště (sídlo) předkladatele;
- b) den, kdy mu byl kasační opravný prostředek doručen;
- c) dovolávané právní důvody a argumenty;
- d) návrhové žádání.

Použijí se článek 43 a čl. 44 odst. 2 a 3.

Článek 142

1. Návrhové žádání v kasační odpovědi musí směřovat k:

- a) úplnému nebo částečnému zamítnutí kasačního opravného prostředku nebo úplnému či částečnému zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu;
- b) úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, s vyloučením jakéhokoli nového žádání.

2. Kasační odpověď nesmí měnit předmět sporu před Soudem pro veřejnou službu.

Článek 143

1. Kasační opravný prostředek a kasační odpověď mohou být doplněny replikou a duplikou, pokud to předseda s ohledem na žádost předloženou v tomto smyslu navrhovatelem ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení kasační odpovědi považuje za nezbytné a výslovně povolí předložení repliky, jejímž účelem je umožnit navrhovateli hájit jeho názor nebo připravit rozhodnutí o opravném prostředku. Předseda stanoví lhůtu pro předložení repliky a při jejím doručení i lhůtu pro předložení dupliky.

2. Pokud návrhové žádání v kasační odpovědi směřuje k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu z důvodu, který nebyl uplatněn v kasačním opravném prostředku, může navrhovatel nebo jiný účastník řízení předložit ve lhůtě dvou měsíců od doručení dotyčné

kasační odpovědi repliku, jež se omezí pouze na tento důvod. Na každý další doplňující spis účastníka předložený po této replice se použije odstavec 1.

Článek 144

S výhradou následujících ustanovení se na řízení před Tribunálem o kasačním opravném prostředku proti rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu použijí čl. 48 odst. 2, články 49 a 50, čl. 51 odst. 1, články 52, 55 až 64, 76a až 110, čl. 115 odst. 2 a 3 a články 116, 123 až 127 a 129.

Článek 145

Pokud je opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřipustný nebo zjevně neopodstatněný, může Tribunál kdykoliv na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout.

Článek 146

Po předložení spisů účastníků řízení uvedených v čl. 141 odst. 1, případně v čl. 143 odst. 1 a 2, může Tribunál na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta a účastníků řízení rozhodnout o tom, že projedná kasační opravný prostředek bez ústní části řízení, ledaže některý z účastníků předloží žádost uvádějící důvody, pro které si přeje být vyslechnut. Žádost musí být předložena ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení účastníku řízení. Tato lhůta může být předsedou prodloužena.

Článek 147

Zpráva uvedená v článku 52 se předkládá Tribunálu po předložení spisů účastníků řízení uvedených v čl. 141 odst. 1, případně v čl. 143 odst. 1 a 2 tohoto řádu. Nejsou-li uvedené spisy předloženy, použije se stejný postup po uplynutí lhůty stanovené pro jejich předložení.

Článek 148

Není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento opravný prostředek opodstatněný a Tribunál sám rozhodne ve věci, rozhodne i o nákladech řízení.

Článek 88 se použije pouze na kasační opravný prostředek podaný orgány.

Odchylně od čl. 87 odst. 2 může Tribunál v případě kasačních opravných prostředků podaných úředníky nebo jinými zaměstnanci orgánu rozhodnout podle zásad ekvity, že náklady řízení budou rozděleny mezi účastníky řízení.

Článek 149

V případě zpětvzetí kasačního opravného prostředku se použije čl. 87 odst. 5.

Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení o kasačním opravném prostředku před Tribunálem musí být podán ve lhůtě jednoho měsíce běžící od zveřejnění uvedeného v čl. 24 odst. 6.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 150

Tribunál může vydat praktické pokyny zejména k přípravě a průběhu ústního jednání před ním a též k předkládání spisů nebo písemných vyjádření účastníků řízení.

Článek 151

Tento jednací řád, který je závazný v jazycích uvedených v čl. 35 odst. 1, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*. Vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po svém zveřejnění.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ
UNIE

(2010/C 177/03)

Toto znění zahrnuje:

Jednací řád Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 25. července 2007 (Úř. věst. L 225, 29.8.2007, s. 1) a změny vyplývající z následujících aktů:

1. Změna jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 14. ledna 2009 (Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 10),
2. Změny jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 17. března 2010 (Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s. 17).

Toto znění není právně závazné a neobsahuje preambuli.

KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE**ze dne 25. července 2007 ⁽¹⁾****ÚVODNÍ USTANOVENÍ****Článek 1****Definice**

1. V ustanoveních tohoto řádu:

- jsou ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie označena číslem dotčeného článku uvedené Smlouvy a zkratkou „SFEU“;
- jsou ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii označena číslem článku a zkratkou „SESAE“
- je Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie označován jako „statut“
- „služebním řádem“ nařízení, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropské unie, jakož i pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie.

2. Pro účely tohoto řádu se:

- „Soudem“ rozumí Soud pro veřejnou službu Evropské unie nebo, ve věcech projednávaných senátem nebo samosoudcem, tento senát nebo tento samosoudce;
- „předsedou Soudu“ rozumí výlučně předseda soudu, přičemž „předsedou“ se rozumí předseda soudního kolegia;
- „orgánem“ nebo „orgány“ rozumějí orgány Unie a instituce a jiné subjekty, které jsou založeny Smlouvami nebo aktem přijatým k jejich provedení a které mohou být účastníky řízení před Soudem.

HLAVA I**ORGANIZACE SOUDU****Kapitola 1****Článek 3****PŘEDSEDA A ČLENOVÉ SOUDU****Složení přísahy****Článek 2**

1. Než se ujme své funkce, skládá soudce před Soudním dvorem tuto přísahu:

Funkční období soudce

„Přisáhám, že budu svoji funkci vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí; přísahám, že budu zachovávat tajnost porad.“

1. Funkční období soudce začíná dnem stanoveným ve jmenovací listině.

2. Nestanoví-li jmenovací listina takový den, začíná toto období dnem vystavení listiny.

2. Bezprostředně po složení přísahy podepíše soudce prohlášení, kterým se slavnostně zavazuje během své funkce, jakož i po jejím ukončení zachovávat povinnosti vyplývající ze své funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod po tomto ukončení funkce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, 29.8.2007, s. 1, ve znění změny ze dne 14. ledna 2009 zveřejněné v Úř. věst. L 24, 28.1.2009, s. 10, a změn ze dne 17. března 2010 zveřejněných v Úř. věst. L 92, 13.4.2010, s. 17.

Článek 4

Odvolání a pozbytí funkce soudce

1. Má-li Soudní dvůr po konzultaci se Soudem rozhodnout, zda soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, vyzve předseda Soudu dotyčného soudce, aby se dostavil na neveřejné zasedání konané v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře a vyjádřil se k tomu.

2. Stanovisko Soudu musí obsahovat odůvodnění.

3. Stanovisko konstatující, že soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, musí získat alespoň většinu hlasů všech soudců Soudu. V takovém případě je Soudnímu dvoru oznámeno rozložení hlasů.

4. Hlasování je tajné; dotčený soudce se porady neúčastní.

Článek 5

Pořadí

1. S výjimkou předsedy Soudu a předsedů senátů se pořadí soudců nerozdílně stanoví podle délky výkonu funkce.

2. Při stejné délce této doby určuje pořadí věk.

3. Odstupujícím soudcům, kteří jsou opětovně jmenováni, se zachovává jejich předchozí pořadí.

Článek 6

Volba předsedy Soudu

1. V souladu s čl. 4 odst. 1 přílohy I statutu volí soudci ze svého středu předsedu Soudu na dobu tří let. Předseda Soudu může být zvolen opětovně.

2. Uvolní-li se funkce předsedy Soudu před řádným uplynutím funkčního období, zvolí Soud nástupce pro zbývající část tohoto funkčního období.

3. Volba uvedená v tomto článku se provádí tajným hlasováním. Zvolen je soudce, který získá hlasy více než poloviny soudců Soudu. Nezíská-li žádný soudce tuto většinu, konají se další kola volby až do jejího dosažení.

4. Jméno předsedy Soudu se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Pravomoci předsedy Soudu

1. Předseda Soudu řídí soudní činnost a správu Soudu.

2. Předseda jednáním a poradám na neveřejných zasedáních:

— pléna;

— senátu, v němž zasedá pět soudců;

— každého senátu, v němž zasedají tři soudci, ke kterému je přidělen.

Článek 8

Nahrazení předsedy Soudu

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Soudu nebo v případě, že funkce předsedy Soudu není obsazena, je předsednictví zajištěno podle pořadí stanoveného v článku 5.

Kapitola 2

SOUDNÍ KOLEGIA

Článek 9

Soudní kolegia

Na základě čl. 4 odst. 2 přílohy I statutu rozhoduje Soud v plénu, v senátu složeném z pěti soudců, v senátech složených ze tří soudců nebo jako samosoudce.

Článek 10

Zřizování senátů

1. Soud zřizuje senáty, v nichž zasedají tři soudci. Může zřídit senát, v němž zasedá pět soudců.

2. Soud rozhoduje o přidělení soudců k senátům. Je-li počet soudců přidělených k některému senátu vyšší než počet soudců, který v něm zasedá, Soud rozhodne o způsobu určení soudců, kteří tvoří soudní kolegium.

3. Rozhodnutí přijatá podle tohoto článku se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11

Předsedové senátů

1. V souladu s čl. 4 odst. 3 přílohy I statutu volí soudci ze svého středu na dobu tří let předsedy senátů, v nichž zasedají tři soudci. Volby se konají postupem upraveným v čl. 6 odst. 3. Mohou být zvoleni opětovně.

2. Použijí se ustanovení čl. 6 odst. 2 a 4.

3. Předsedové senátů řídí soudní činnost svých senátů a předsedají jejich jednáním, jakož i poradám.

4. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy senátu nebo v případě, že funkce předsedy senátu není obsazena, předsedá senátu některý z jeho členů určený podle pořadí stanoveného v článku 5.

5. Doplnuje-li výjimečně soudní kolegium předseda Soudu, předsedá mu.

Článek 12

Běžné soudní kolegium – Přidělování věcí senátům

1. S výhradou článků 13 a 14 Soud zasedá v senátech složených ze tří soudců.
2. Soud stanoví kritéria, kterými se řídí přidělování věcí uvedeným senátům.
3. Rozhodnutí podle předchozího odstavce se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Předání věci k projednání a rozhodnutí plénu nebo senátu, v němž zasedá pět soudců

1. Je-li to odůvodněno obtížností vznesených právních otázek, významem věci či zvláštními okolnostmi, může být věc předána k projednání a rozhodnutí plénu nebo senátu, v němž zasedá pět soudců.
2. O předání věci rozhodne Soud v plénu na návrh senátu, který věc projednává, nebo některého člena Soudu. Rozhodnutí lze přijmout v každém stadiu řízení.

Článek 14

Předání věci k projednání a rozhodnutí samosoudci

1. Věci přidělené senátu, v němž zasedají tři soudci, mohou být projednány a rozhodnuty soudcem zpravodajem jako samosoudcem, pokud jsou k takovému projednání vhodné vzhledem k absenci obtížných právních nebo skutkových otázek, omezenému významu věci a neexistenci jiných zvláštních okolností.

Předání samosoudci je vyloučeno ve věcech, které se týkají otázek legality obecně závazného právního aktu.

2. Rozhodnutí o předání věci přijímá po vyslechnutí účastníků řízení jednomyslně senát, který věc projednává. Rozhodnutí lze přijmout v každém stadiu řízení.
3. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně samosoudce, kterému byla věc předána, určí předseda jiného soudce, který ho nahradí.
4. Zjistí-li samosoudce, že podmínky pro předání věci stanovené v odstavci 1 již nejsou splněny, vrátí věc senátu.
5. Ve věcech projednávaných samosoudcem vykonává pravomoc předsedy tento soudce.

Kapitola 3

SOUDNÍ KANCELÁŘ A OBSLUŽNÉ ÚTVARY

Oddíl 1 – Soudní kancelář

Článek 15

Jmenování vedoucího soudní kanceláře

1. Soud jmenuje vedoucího soudní kanceláře.
2. Dva týdny před stanoveným datem jmenování informuje předseda Soudu soudce o došlých žádostech uchazečů.
3. Jmenování probíhá podle postupu stanoveného v čl. 6 odst. 3.
4. Jméno zvoleného vedoucího soudní kanceláře se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.
5. Vedoucí soudní kanceláře je jmenován na dobu šesti let. Může být jmenován opětovně.
6. Než se ujme své funkce, vedoucí soudní kanceláře skládá před Soudem přísahu stanovenou v článku 3.

Článek 16

Ukončení funkce vedoucího soudní kanceláře

1. Vedoucí soudní kanceláře může být zbaven funkce pouze tehdy, přestane-li splňovat požadované podmínky nebo plnit povinnosti vyplývající ze své funkce; Soud rozhodne poté, kdy poskytli vedoucímu soudní kanceláře možnost vyjádřit se.
2. Uvolní-li se funkce vedoucího soudní kanceláře před řádným uplynutím funkčního období, jmenuje Soud nového vedoucího soudní kanceláře na dobu šesti let.

Článek 17

Náměstek vedoucího soudní kanceláře

Soud může s použitím postupu pro jmenování vedoucího soudní kanceláře jmenovat jednoho jeho náměstka, který vedoucímu soudní kanceláře vypomáhá a zastupuje jej za podmínek stanovených v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v čl. 19 odst. 4.

Článek 18

Nepřítomnost nebo překážka na straně vedoucího soudní kanceláře

Jsou-li vedoucí soudní kanceláře a popřípadě jeho náměstek nepřítomni nebo je-li dána překážka na jejich straně, nebo jsou-li jejich funkce neobsazeny, určí předseda Soudu úředníky nebo zaměstnance, aby dočasně vykonávali činnost vedoucího soudní kanceláře.

Článek 19

Funkce vedoucího soudní kanceláře

1. Vedoucí soudní kanceláře je nápomocen Soudu, předsedovi Soudu a soudcům při plnění jejich funkce. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy Soudu odpovědný za organizaci a činnost soudní kanceláře.

2. Vedoucí soudní kanceláře uchovává pečeti. Je odpovědný za archiv a dbá na zveřejňování publikací Soudu. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy Soudu odpovědný za přijímání, předávání a úschovu všech písemností, jakož i za doručování stanovené tímto řádem

3. S výhradou ustanovení článku 4, čl. 16 odst. 1 a článku 27 se vedoucí soudní kanceláře účastní všech zasedání Soudu.

4. Soud schvaluje na návrh předsedy Soudu pokyny pro vedoucího soudní kanceláře. Pokyny se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Vedení rejstříku

1. Soudní kancelář vede v rámci odpovědnosti vedoucího soudní kanceláře rejstřík, do kterého se zapisují všechna podání a přílohy k nim.

2. Pravidla pro vedení rejstříku jsou stanovena v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v čl. 19 odst. 4.

3. Každý, kdo na tom má doložený zájem, může nahlédnout do rejstříku v soudní kanceláři a po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře, stanoveného Soudem na návrh vedoucího soudní kanceláře, z něj obdržet opisy nebo výpisy.

4. Každý účastník řízení také může po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře obdržet opisy podání, jakož i opisy rozsudků a usnesení.

5. Žádná třetí soukromá či veřejná osoba nesmí nahlížet do spisu ve věci nebo do procesních písemností bez výslovného povolení předsedy po vyslechnutí účastníků řízení. Toto povolení lze vydat jen k písemné žádosti, k níž musí být přiloženo podrobné odůvodnění oprávněného zájmu na nahlédnutí do spisu.

Oddíl 2 – Obslužné útvary

Článek 21

Úředníci a ostatní zaměstnanci

1. Úředníci a ostatní zaměstnanci, kteří jsou přímo nápomocni předsedovi Soudu, soudcům a vedoucímu soudní kanceláře, jsou jmenováni v souladu se služebním řádem. Jsou odpovědní vedoucímu soudní kanceláře jednajícímu z úřední moci předsedy Soudu.

2. Skládají před předsedou Soudu za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře tuto přísahu:

„Přisahám, že funkce, které mi byly svěřeny Soudem pro veřejnou službu Evropské unie, budu vykonávat čestně a podle svého nejlepšího svědomí a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti.“

Článek 22

Správa a finanční řízení Soudu

Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy Soudu odpovědný za správu Soudu, jeho finanční řízení a účetnictví; pomáhají mu při tom obslužné útvary Soudního dvora a Tribunálu.

Kapitola 4

ČINNOST SOUDU

Článek 23

Den, hodina a místo zasedání Soudu

1. Den a hodinu zasedání Soudu stanoví předseda.

2. Soud může konat jednotlivá zasedání jinde než v místě svého sídla.

Článek 24

Počet soudců potřebný pro usnášeníschopnost

Soud je usnášeníschopný jen tehdy, je-li přítomen následující počet soudců:

- pět soudců pro plénium;
- tři soudci pro senát, v němž zasedá pět soudců a senáty, v nichž zasedají tři soudci.

Článek 25

Nepřítomnost či překážka na straně soudce

1. Není-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců dosažen počet soudců potřebný pro usnášeníschopnost, odročí předseda zasedání do doby ukončení této nepřítomnosti či překážky.

2. Vyžaduje-li to řádný výkon spravedlnosti, může předseda pro dosažení počtu soudců potřebného pro usnášeníschopnost senátu rovněž doplnit soudní kolegium jiným soudcem téhož senátu nebo navrhnout předsedovi Soudu, aby určil soudce jiného senátu. Náhradní soudce je určen postupně podle pořadí stanoveného v článku 5 vyjma, pokud možno, předsedy Soudu a předsedů senátů.

3. Je-li soudní kolegium doplněno podle předchozího odstavce po jednání, je ústní část řízení znovu otevřena.

Článek 26

**Nepřítomnost nebo překážka na straně soudce senátu,
v němž zasedá pět soudců, před jednáním**

Je-li v senátu, v němž zasedá pět soudců, některý soudce před jednáním nepřítomný nebo je-li dána překážka na jeho straně, předseda Soudu určí jiného soudce postupně podle pořadí stanoveného v článku 5. Není-li možné dosáhnout počtu pěti soudců, může se přesto jednání konat, je-li dosaženo počtu soudců potřebného pro usnášeníschopnost.

Článek 27

Porada

1. Porady Soudu se konají na neveřejném zasedání.
2. Porad se účastní pouze soudci, kteří byli přítomni na jednání.
3. V souladu s čl. 17 prvním pododstavcem statutu a čl. 5 prvním pododstavcem přílohy I uvedeného statutu může Soud platně rozhodovat jen v lichém počtu soudců.

Je-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců senátu, v němž zasedá pět soudců, nebo pléna počet soudců sudý, neúčastní se porady soudce postavený nejnižší v pořadí, podle pořadí stanoveného v článku 5, pokud ovšem není soudcem zpravodajem. V takovém případě se porady neúčastní soudce, který soudci zpravodají v uvedeném pořadí bezprostředně předchází.

4. Každý soudce, který se účastní porady, vyjádří svůj názor a důvody na jeho podporu.

Kterýkoli soudce může požádat, aby před hlasováním byla jakákoliv otázka položena v jím zvoleném jazyce a aby byla písemně sdělena ostatním soudcům.

Závěry, na nichž se většina soudců po závěrečné rozpravě shodla, jsou pro rozhodnutí Soudu určující. Soudci hlasují v opačném pořadí, než je pořadí stanovené v článku 5.

V případě rozdílných názorů na předmět, znění a pořadí otázek nebo na výklad hlasování rozhodne o těchto otázkách Soud.

5. Poradám Soudu o správních záležitostech je přítomen vedoucí soudní kanceláře, nerozhodne-li Soud jinak.

6. Zasedá-li Soud v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře, pověří Soud soudce na nejnižším místě pořadí podle článku 5, aby, je-li to třeba, sepsal protokol, který podepisují předseda a uvedený soudce.

Článek 28

Soudní prázdniny

1. S výhradou zvláštního rozhodnutí Soudu se soudní prázdniny stanovují takto:

- od 18. prosince do 10. ledna,
- od neděle před Velikonocemi do druhé neděle po Velikonocích,
- od 15. července do 15. září.

2. Předsednictví Soudu je v průběhu soudních prázdnin zajišťováno v místě sídla Soudu buď předsedou Soudu, který je ve spojení s vedoucím soudní kanceláře, nebo některým předsedou senátu nebo jiným soudcem, kterého pověří zastupováním.

Předseda Soudu může v naléhavém případě svolat soudce.

3. Soud dodržuje úřední svátky místa, v němž sídlí.
4. Soud může v odůvodněných případech poskytnout kterémkoli soudci dovolenou.

Kapitola 5

JAZYKOVÝ REŽIM

Článek 29

Jazykový režim

Na základě čl. 257 šestého pododstavce SFEU, článku 64 statutu a čl. 7 odst. 2 přílohy I uvedeného statutu se na Soud vztahují ustanovení jednacího řádu Tribunálu týkající se jazykového režimu.

Kapitola 6

PRÁVA A POVINNOSTI ZÁSTUPCŮ ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ

Článek 30

Výsady, imunity a výhody

1. Zástupci účastníků řízení, kteří vystupují před Soudem nebo před jiným soudním orgánem, na který se Soud obrátil s dožádáním, požívají imunity, pokud jde o jejich ústní a písemná vyjádření týkající se věci nebo účastníků řízení.

2. Zástupci účastníků řízení navíc požívají následujících výsad a výhod:

- a) veškeré písemnosti a dokumenty týkající se řízení nepodléhají prohlídce a nesmí být zabaveny. V případě pochybností mohou příslušníci celní správy nebo policie dotyčné písemnosti a dokumenty zapečetit; ty jsou poté neprodleně

předány Soudu a za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře a dotyčné osoby prověřeny;

b) zástupci účastníků řízení mají nárok na přidělení prostředků v zahraniční měně nezbytných k plnění svých úkolů;

c) zástupci účastníků řízení požívají svobody cestovat v míře nezbytné k plnění svých úkolů.

3. Výsady, imunity a výhody uvedené v odstavcích 1 a 2 se přiznávají výhradně v zájmu řádného průběhu řízení.

4. Soud může odejmout imunitu, usoudí-li, že se tím nenaruší řádný průběh řízení.

Článek 31

Postavení zástupců účastníků řízení

Oprávněné osoby mohou požívat výsad, imunit a výhod uvedených v článku 30 jen tehdy, když prokážou své postavení:

a) zmocněnci úředním dokladem vystaveným účastníkem, za kterého jednají a jenž neprodleně doručí jeho opis vedoucímu soudní kanceláře;

b) poradci a advokáti průkazem podepsaným vedoucím soudní kanceláře. Platnost tohoto průkazu je omezena na

určitou dobu; ta může být prodloužena nebo zkrácena podle délky řízení.

Článek 32

Vyloučení z řízení

1. Má-li Soud za to, že chování zástupce účastníka řízení ve vztahu k Soudu, předsedovi, soudci nebo vedoucímu soudní kanceláře se neslučuje s důstojností Soudu nebo s požadavky řádného výkonu spravedlnosti anebo že tento zástupce užívá práv vyplývajících z jeho funkce k jiným účelům, než pro které mu byla přiznána, informuje o tom dotčenou osobu. Soud o tom může informovat příslušné orgány, kterým dotčená osoba podléhá; kopie dopisu zasláního těmto orgánům se předá dotčené osobě.

Ze stejných důvodů může Soud usnesením kdykoli dotčenou osobu po jejím vyslechnutí z řízení vyloučit. Toto usnesení je okamžitě vykonatelné.

2. Je-li zástupce účastníka řízení vyloučen z řízení, řízení se přerušuje na dobu stanovenou předsedou k tomu, aby si dotčený účastník řízení mohl zvolit jiného zástupce.

3. Rozhodnutí přijatá podle ustanovení tohoto článku mohou být zrušena.

HLAVA II

ŘÍZENÍ

Kapitola 1

PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 33

Obecná ustanovení

1. Písemná část řízení zahrnuje podání žaloby a žalobní odpovědi, jakož i, za podmínek stanovených v článku 41, repliky a dupliky.

2. Předseda stanoví lhůty pro předkládání podání.

2. Orgány musí navíc předložit ve lhůtách stanovených Soudem překlad každého svého podání do ostatních jazyků uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1. Použije se přitom odst. 1 druhý pododstavec.

3. Každé podání musí být datováno. Pro počítání procesních lhůt je rozhodný pouze den doručení do soudní kanceláře.

4. Ke každému podání musí být přiložena složka obsahující písemnosti a dokumenty, na něž se účastník řízení odvolává, včetně jejich seznamu.

5. Jsou-li z důvodu obsáhlosti některé písemnosti nebo některého dokumentu přiloženy k podání pouze výňatky z nich, uloží se celá písemnost nebo celý dokument anebo jejich úplný opis v soudní kanceláři.

Doručování podání

1. Prvopis každého podání musí být podepsán zástupcem účastníka řízení.

Tento prvopis a všechny přílohy v něm uvedené se předkládají společně s pěti stejnopisy pro Soud a se stejnopisem pro každého z účastníků řízení. Stejnopisy osvědčuje účastník řízení, který je předkládá.

6. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavců 1 až 4, je den, kdy je stejnopis podepsaného prvopisu podání včetně seznamu písemností a dokumentů uvedeného v odstavci 4 doručen do kanceláře jakýmkoli technickým prostředkem, jímž Soud disponuje, rozhodný pro účely zachování procesních lhůt, a to za podmínky, že podepsaný prvopis podání spolu s přílohami a stejnopisy uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci je doručen

do kanceláře do deseti dnů od obdržení kopie prvopisu.
Článek 100 odst. 3 se na tuto desetidenní lhůtu nepoužije.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení prvního pododstavce odstavce 1 a odstavců 2 až 4, Soud může rozhodnutím stanovit podmínky, za nichž je podání zaslané soudní kanceláři elektronicky považováno za originál tohoto podání. Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 35

Žaloba

1. Žaloba uvedená v článku 21 statutu musí obsahovat:
 - a) jméno (název) a bydliště (sídlo) žalobce;
 - b) uvedení postavení a adresy podepsaného;
 - c) označení strany, proti níž žaloba směřuje;
 - d) předmět sporu a návrhová žádání žalobce;
 - e) žalobní důvody a uplatňované právní a skutkové argumenty;
 - f) popřípadě označení navrhovaných důkazů.
2. K žalobě se v případě potřeby připojí:
 - a) akt, jehož zrušení je navrhováno;
 - b) stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a rozhodnutí o odpovědi na tuto stížnost s uvedením dne podání stížnosti a dne oznámení rozhodnutí;
3. Pro účely řízení musí žaloba obsahovat:
 - doručovací adresu v místě sídla Soudu s uvedením osoby zmocněné k tomu, aby přijímala všechny doručované písemnosti;
 - nebo uvedení jakéhokoli technického prostředku, jímž Soud disponuje, s jehož užitím k přijímání všech doručovaných písemností zástupce žalobce souhlasí;
 - nebo oba výše uvedené způsoby doručování.
4. Pokud žaloba nesplňuje podmínky uvedené v třetím odstavci, jsou všechny doručované písemnosti pro účely řízení pro dotyčného účastníka do doby, než je uvedený nedostatek odstraněn, zasílány doporučenou poštovní zásilkou adresovanou zástupci uvedeného účastníka řízení. Odchylně od čl. 99 odst. 1 se za řádné doručení považuje uložení doporučené zásilky u pošty v místě sídla Soudu.
5. Advokát žalobce musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Článek 36

Odstranění vad

Nesplňuje-li žaloba podmínky stanovené v čl. 35 odst. 1 písm. a), b) a c), odst. 2 nebo odst. 5, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby vady odstranil. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad, rozhodne Soud, zda nedodržení těchto formálních podmínek činí žalobu nepřipustnou.

Článek 37

Doručování žaloby a oznámení v Úředním věstníku

1. Žaloba se doručuje žalovanému. V případech uvedených v článku 36 je doručení provedeno, jakmile jsou odstraněny vady nebo jakmile Soud prohlásí, že žaloba je přípustná.
2. Oznámení o každém návrhu na zahájení řízení se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením data jeho doručení, účastníků řízení, předmětu a popisu sporu a návrhového žádání žalobce.

Článek 38

Počáteční přidělení věci soudnímu kolegiu

Jakmile byla podána žaloba, přidělí předseda Soudu věc jednomu ze senátů, v němž zasedají tři soudci, v souladu s kritérii uvedenými v čl. 12 odst. 2.

V každé věci přidělené senátu navrhne jeho předseda předsedovi Soudu určení soudce zpravodaje; o návrhu rozhodne předseda Soudu.

Článek 39

Žalobní odpověď

1. Ve lhůtě dvou měsíců od doručení žaloby podá žalovaný žalobní odpověď, která musí obsahovat:
 - a) jeho jméno (název) a bydliště (sídlo);
 - b) uvedení postavení a adresy podepsaného;
 - c) návrhové žádání žalovaného;
 - d) důvody a uplatňované právní a skutkové argumenty;
 - e) popřípadě označení navrhovaných důkazů.

Použije se čl. 35 odst. 3 a 4.

Advokát žalovaného musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

2. Předseda může za výjimečných okolností k odůvodněné žádosti žalovaného prodloužit lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 40

Předání Radě a Evropské komisi

Nejsou-li Rada nebo Evropská komise účastníky řízení, zašle jim Soud stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi s výjimkou jejich příloh, aby měl dotýčný orgán možnost posoudit, zda je namítána nepoužitelnost některého jeho právního aktu ve smyslu článku 277 SFEU.

Článek 41

Druhá výměna spisů

Na základě čl. 7 odst. 3 přílohy I statutu může Soud bez návrhu nebo na odůvodněný návrh žalobce rozhodnout, že je pro doplnění soudního spisu nezbytná druhá výměna spisů.

Článek 42

Označení nových důkazů

Účastníci řízení mohou až do konce jednání navrhnout na podporu své argumentace další důkazy za podmínky, že je prodloužení s jejich předložením řádně odůvodněno.

Článek 43

Nové důvody

1. Nové důvody nelze předkládat po první výměně spisů, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

2. Předloží-li účastník v průběhu řízení nový důvod, může předseda po uplynutí běžných procesních lhůt určit na základě zprávy soudce zpravodaje druhému účastníku řízení lhůtu k tomu, aby se k takovému důvodu vyjádřil.

Posouzení přípustnosti důvodu se provede až v rámci rozhodnutí, jímž se končí řízení.

Článek 44

Dokumenty a písemnosti – Důvěrnost – Anonymita

1. S výhradou ustanovení čl. 109 odst. 5 Soud přihlédne pouze k těm dokumentům a písemnostem, s nimiž měli zástupci účastníků řízení možnost se seznámit a k nimž se mohli vyjádřit.

2. Pokud má Soud ověřit s ohledem na jednoho nebo více účastníků řízení důvěrnost určitého dokumentu, který by mohl být důležitý pro rozhodnutí ve věci, uvedený dokument není před ukončením tohoto ověřování předán účastníkům řízení. Soud může usnesením požadovat předložení uvedeného dokumentu.

3. Pokud byl Soudu předložen dokument, k němuž orgán odepřel přístup, v rámci řízení, které se týká legality tohoto

odepření, není uvedený dokument předán ostatním účastníkům řízení.

4. Soud může na odůvodněný návrh nebo i bez návrhu odstranit v publikacích týkajících se dané věci jméno (název) žalobce nebo jiných osob, zmíněných v rámci řízení, nebo určité údaje, existují-li oprávněné důvody k tomu, aby totožnost osoby nebo obsah těchto údajů zůstaly důvěrnými.

Článek 45

Předběžná zpráva

1. Po poslední výměně spisů účastníků řízení předseda stanoví den, ke kterému soudce zpravodaj předloží Soudu předběžnou zprávu.

2. Předběžná zpráva zahrnuje návrhy, zda je třeba provést organizační procesní opatření nebo důkazní opatření, zda existují možnosti smírného narovnání sporu, jakož i zda je případně třeba věc přidělit plénu, senátu, v němž zasedá pět soudců, nebo soudci zpravodaji jako samosoudci.

3. Soud rozhodne o návrzích soudce zpravodaje.

Článek 46

Souvislost věcí – Spojení věcí

1. V zájmu řádného výkonu spravedlnosti může předseda po vyslechnutí účastníků řízení kdykoliv usnesením spojit několik věcí pro účely písemné nebo ústní části řízení nebo rozhodnutí, jímž se končí řízení, a to z důvodu, že tyto věci spolu souvisí. Věci mohou být později vyloučeny k samostatnému řízení. Předseda může předat tyto otázky k rozhodnutí Soudu.

2. Mohou-li být věci přidělené různým soudním kolegiím spojeny z důvodu, že spolu souvisí, předseda Soudu rozhodne o jejich novém přidělení.

3. Zástupci účastníků řízení ve spojených věcech mohou nahlížet v soudní kanceláři do písemností týkajících se procesních úkonů doručených účastníkům řízení v ostatních dotčených věcech. Předseda však může na žádost účastníka řízení, aniž je dotčen čl. 44 odst. 1 a 2, vyloučit z práva nahlížet tajné nebo důvěrné písemnosti.

Článek 47

Pořadí vyřizování věcí

1. Soud vyřizuje věci, jež mu jsou předloženy, v pořadí, v jakém jsou způsobilé k projednání.

2. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti rozhodnout o přednostním projednání věci.

3. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout bez návrhu nebo na návrh

účastníka řízení o pozdějším projednání věci, zejména za účelem usnadnění smírného narovnání sporu.

Kapitola 2

ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 48

Konání jednání

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení tohoto řádu, která Soudu umožňují rozhodnout usnesením, a s výhradou odstavce 2 tohoto článku, zahrnuje řízení před Soudem jednání.

2. Uskutečnila-li se druhá výměna spisů a má-li Soud za to, že konání jednání není nezbytné, může se souhlasem účastníků řízení rozhodnout bez jednání.

Článek 49

Den jednání

Předseda stanoví den jednání.

Článek 50

Nepřítomnost účastníků řízení na jednání

Zástupci účastníků řízení, kteří byli řádně obesláni, aby se dostavili na jednání, jsou povinni včas uvědomit soudní kancelář o tom, že se jednání nehodlají účastnit.

Uvedli-li zástupci všech účastníků řízení, že se jednání nezúčastní, může Soud rozhodnout, že ústní část řízení je skončena.

Článek 51

Průběh jednání

1. Jednání zahajuje a řídí předseda, který odpovídá za pořádek při jednání.

2. Jestliže bylo ve věci jednáno s vyloučením veřejnosti, obsah jednání se nezveřejňuje.

3. Účastníci řízení mohou před Soudem vystupovat pouze prostřednictvím svého zástupce.

4. Předseda a ostatní soudci mohou v průběhu jednání:

- a) klást otázky zástupcům účastníků řízení;
- b) vyzvat samotné účastníky řízení, aby se vyjádřili k určitým aspektům sporu.

Článek 52

Skončení ústní části řízení

1. Na konci jednání prohlásí předseda ústní část řízení za skončenou.

2. Soud může nařídit znovuvotevení ústní části řízení.

Článek 53

Protokol o jednání

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Soudu nahlížet do veškerých protokolů a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3

ORGANIZAČNÍ PROCESNÍ OPATŘENÍ A DŮKAZNÍ OPATŘENÍ

Článek 54

Obecná ustanovení

1. Účelem organizačních procesních opatření a důkazních opatření je zajistit za nejlepších možných podmínek přípravu věci pro rozhodování, průběh řízení a řešení sporů.

Organizační procesní opatření a důkazní opatření mohou být nařízena nebo změněna v každém stadiu řízení.

2. Každý účastník řízení může v každém stadiu řízení navrhnout přijetí nebo změnu organizačních procesních opatření a důkazních opatření. V tom případě je nutno před nařízením těchto opatření vyslechnout ostatní účastníky řízení.

3. Pokud to okolnosti řízení vyžadují, soudce zpravodaj nebo případně Soud uvědomí účastníky o zamýšlených opatřeních, aby jim umožnil předložit ústně nebo písemně vyjádření.

Oddíl 1 – Organizační procesní opatření

Článek 55

Účel a druhy

1. Účelem organizačních procesních opatření je:

- a) zajistit řádný průběh písemné a ústní části řízení a usnadnit provádění důkazů;
- b) určit body, ke kterým musí účastníci řízení doplnit své argumenty nebo které vyžadují důkazní opatření;

c) upřesnit dosah návrhových žádání účastníků řízení, jejich důvodů a argumentů a vyjasnit otázky, jež jsou mezi nimi sporné.

2. Organizační procesní opatření mohou spočívat zejména v:

- a) kladení otázek účastníkům řízení;
- b) výzvách účastníkům řízení, aby předložili svá písemná nebo ústní stanoviska k určitým aspektům sporu;
- c) vyžádání informací nebo podrobnějších objasnění od účastníků řízení;
- d) vyžádání předložení dokumentů nebo jakýchkoli písemností týkajících se dané věci od účastníků řízení;
- e) předvolání účastníků řízení ke schůzkám.

Článek 56

Řízení

Aniž by byl dotčen čl. 44 odst. 2, rozhoduje o organizačních procesních opatřeních soudce zpravodaj, ledaže předloží tuto otázku Soudu z důvodu dosahu zamýšlených opatření nebo jejich významu pro řešení sporu. Vedoucí soudní kanceláře zajistí jejich oznámení účastníkům řízení.

Oddíl 2 – Důkazní opatření

Článek 57

Druhy důkazních opatření

Aniž jsou tím dotčena ustanovení článků 24 a 25 statutu, lze dokazování provést:

- a) předvoláním samotných účastníků řízení;
- b) vyžádáním sdělení informací nebo údajů od třetích osob;
- c) vyžádáním předložení dokumentů nebo jakýchkoli písemností týkajících se dané věci od třetích osob;
- d) výsledkem svědků;
- e) znaleckým posudkem;
- f) ohledáním místa nebo předmětu.

Článek 58

Řízení

1. O důkazních opatřeních rozhoduje Soud.

2. Rozhodnutí o opatřeních uvedených v čl. 57 písm. d), e) a f) se přijímá usnesením, které uvede dokazované skutečnosti, a po vyslechnutí účastníků řízení.

Rozhodnutí o opatřeních uvedených v čl. 57 písm. a), b) a c) oznámí vedoucí soudní kanceláře účastníkům řízení.

3. Účastníci řízení mohou být přítomni provádění důkazů.

4. Pokud Soud rozhodne o důkazním opatření a pokud k němu nepřikročí sám, pověří jeho provedením soudce zpravodaje.

5. Účastníci řízení mohou vždy předkládat protidůkazy nebo rozšiřovat původní důkazní návrhy.

Oddíl 3 – Předvolávání a výslech svědků a znalců

Článek 59

Předvolávání svědků

1. Soud může bez návrhu nebo na návrh některého účastníka řízení nařídit, aby určité skutečnosti byly zjištěny výsledkem svědků.

Účastník řízení ve své žádosti o výslech svědka přesně uvede, kterých skutečností se má výslech týkat a z jakých důvodů má být svědek vyslechnut.

2. Svědkové jsou předvoláni Soudem na základě usnesení, které obsahuje:

- a) příjmení, jméno, postavení a bydliště svědků;
- b) den a místo výslechu;
- c) uvedení skutečností, k nimž budou svědkové vyslechnuti;
- d) případně odkaz na opatření Soudu v otázkách náhrady výdajů vzniklých svědkům a na sankce, které lze svědkům uložit, pokud se nedostaví.

3. Soud může ve výjimečných případech podmínit předvolání svědků, kteří mají být vyslechnuti na žádost účastníka řízení, tím, že dotyčný účastník řízení složí do pokladny Soudu peněžitou jistotu k pokrytí předpokládaných výdajů ve výši, kterou určí Soud.

Svědci, kteří byli předvoláni bez návrhu, obdrží z pokladny Soudu nezbytnou zálohu.

Článek 60

Výslech svědků

1. Předseda poučí svědka po ověření jeho totožnosti o tom, že bude muset potvrdit pravdivost své výpovědi způsobem, který stanoví odstavec 2 a článek 63.

Soud svědka vyslechne poté, kdy k tomu předvolal účastníky řízení. Po ukončení výpovědi mohou předseda a jakýkoli soudce na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu klást svědkovi otázky.

Zástupci účastníků řízení mohou svědkům klást otázky s přivolením předsedy.

2. S výhradou ustanovení článku 63 složí svědek před svou výpovědí tuto přísahu:

„Přisahám, že budu říkat pravdu, celou pravdu a nic než pravdu.“

Soud může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy svědka upustit.

3. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje protokol, v němž jsou zachyceny výpovědi svědků.

Protokol podepíší předseda nebo soudce zpravodaj pověřený výsledkem a rovněž vedoucí soudní kanceláře. Dříve, než ho podepíší, musí být svědkovi dána možnost, aby obsah protokolu ověřil a podepsal jej.

Protokol je veřejnou listinou.

Článek 61

Povinnosti svědků

1. Řádně předvolaní svědci jsou povinni vyhovět předvolání a dostavit se k výsledku.

2. Nedostaví-li se řádně předvolaný svědek k Soudu, může mu Soud uložit peněžitou pokutu až do výše 5 000 eur a nařídít nové předvolání svědka na jeho vlastní náklady.

Stejná pokuta může být uložena svědkovi, který nedůvodně odepře výpověď, odmítne složit přísahu, případně učinit místopřísežné prohlášení.

3. Svědkovi, který předloží odůvodněnou omluvu, může Soud pokutu prominout. Pokutu lze na žádost svědka snížit, pokud prokáže, že pokuta je neúměrná jeho příjmům.

4. Nucený výkon rozhodnutí o uložení pokuty nebo o jiných opatřeních vydaných podle tohoto článku se provádí v souladu s ustanoveními článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

Článek 62

Znalecký posudek

1. Soud může bez návrhu nebo na návrh některého účastníka řízení nařídít vypracování znaleckého posudku. Usnesení, kterým je znalec ustanoven, vymezí jeho úkol a určí lhůtu k odevzdání posudku.

2. Znalec obdrží stejnopis usnesení i veškerou dokumentaci nezbytnou k provedení svého úkolu. Podléhá soudci zpravodaji, který může být přítomen znaleckému šetření a je průběžně informován o pokroku při plnění úkolu, který byl znalci uložen.

Soud může požadovat, aby účastníci řízení nebo některý z nich složili peněžitou jistotu k pokrytí nákladů na vypracování znaleckého posudku.

3. Soud může na žádost znalce nařídít výslech svědků, kteří jsou vyslechnuti v souladu s ustanoveními článku 60.

4. Znalec se může vyjádřit pouze k bodům, které mu byly v zadání výslovně označeny.

5. Soud může nařídít výslech znalce poté, kdy znalec odevzdal posudek a kdy k jeho výsledku předvolal účastníky řízení.

Zástupci účastníků řízení mohou klást znalci otázky s přivolením předsedy.

6. S výhradou ustanovení článku 63 složí znalec po odevzdání posudku před Soudem tuto přísahu:

„Přisahám, že jsem svůj úkol splnil podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně.“

Soud může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy znalce upustit.

Článek 63

Přísaha

1. Předseda vyzve osoby, jimž je uloženo složit před Soudem přísahu jako svědkové nebo znalci, aby vypovídaly pravdivě nebo aby plnily svůj úkol podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně, a poučí je o trestních následcích stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

2. Svědkové a znalci skládají přísahu buď v souladu s čl. 60 odst. 2 prvním pododstavcem a čl. 62 odst. 6 prvním pododstavcem, nebo způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

3. Pokud vnitrostátní právní předpisy jejich domovského státu umožňují svědkům nebo znalcům, aby v soudním řízení vedle přísahy nebo namísto ní učinili místopřísežné prohlášení, mohou svědkové a znalci toto prohlášení učinit způsobem a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy svého domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy domovského státu svědka neumožňují ani složit přísahu, ani učinit místopřísežné prohlášení, postupuje se podle odstavce 1.

Článek 64

Nepravdivé svědectví – Nepravdivé prohlášení znalce

1. Pokud svědek nebo znalec pod přísahou vypovídal nepravdivě, může Soud rozhodnout, že to oznámí příslušnému orgánu uvedenému v příloze III doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora toho členského státu, jehož soudy jsou příslušné k trestnímu stíhání; přihlédně se k ustanovením článku 63.

2. Vedoucí soudní kanceláře je odpovědný za předání rozhodnutí Soudu. Rozhodnutí uvádí skutečnosti a okolnosti, na nichž se uvedené oznámení zakládá.

Článek 65

Odmítnutí svědka či znalce

1. Vysloví-li se některý účastník řízení proti svědkovi nebo znalci z důvodů jeho nezpůsobilosti, nevěrohodnosti či z kteréhokoli jiného důvodu nebo odmítnou-li svědek či znalec vypovídat, složit přísahu nebo učinit místopřísežné prohlášení, rozhodne Soud usnesením s odůvodněním.

2. Námitka ohledně svědka nebo znalce musí být vznesena ve lhůtě dvou týdnů poté, kdy bylo doručeno usnesení o předvolání svědka nebo o ustanovení znalce; prohlášení o námitce musí být odůvodněno a obsahovat označení důkazů.

Článek 66

Náhrada výdajů – Náhrady

1. Svědci a znalci mají právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt. Pokladna Soudu jim může na tyto výdaje poskytnout zálohu.

2. Svědci mají dále právo na náhradu ušlého výdělku a znalci na odměnu za svou práci. Pokladna Soudu vyplácí svědkům a znalcům tyto náhrady poté, kdy splnili své povinnosti.

Článek 67

Dožádání

1. Soud může na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu dožádat o provedení výsledku svědků nebo znalců.

2. Dožádání se vydává ve formě usnesení, které obsahuje příjmení, jméno, postavení a adresu svědka nebo znalce, stanoví skutečnosti, o kterých má svědek nebo znalec vypovídat, a uvádí jména účastníků řízení, jejich zástupců, jejich adresy a stručný popis předmětu řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře zašle usnesení příslušnému orgánu uvedenému v příloze I doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora toho členského státu, na jehož území má být svědek nebo znalec vyslechnut. Přiloží k tomuto usnesení popřípadě překlad do úředního jazyka nebo úředních jazyků členského státu, kterému je určeno.

Orgán uvedený v prvním pododstavci předá usnesení soudnímu orgánu, který je příslušný podle právních předpisů jeho státu.

Příslušný soudní orgán vyřídí dožádání v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy. Po vyřízení dožádání předá příslušný soudní orgán orgánu uvedenému v prvním pododstavci usnesení o dožádání, veškeré písemnosti o jeho vyřízení a výkaz nákladů. Tyto dokumenty se zasílají vedoucímu soudní kanceláře.

Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad písemností do jednacího jazyka.

4. Soud uhradí výdaje spojené s dožádáním, aniž by tím bylo dotčeno právo uložit případně jejich náhradu účastníkům řízení.

Kapitola 4

SMÍRNÉ NAROVNÁNÍ SPORŮ

Článek 68

Podmínky

1. V každém stadiu řízení může Soud zkoumat možnosti smírného narovnání celého sporu mezi žalobcem a žalovaným či jeho částí, navrhnout jedno či více řešení vedoucích k ukončení sporu a přijmout vhodná opatření za účelem usnadnění tohoto narovnání.

Může zejména:

- vyzvat účastníky řízení nebo třetí osoby, aby poskytli informace nebo údaje;
- vyzvat účastníky řízení nebo třetí osoby, aby předložili dokumenty;
- zvát ke schůzkám zástupce účastníků řízení, samotné účastníky řízení nebo jakéhokoli úředníka či zaměstnance orgánu oprávněného k vyjednání případné dohody.

2. Odstavec 1 se použije rovněž v rámci řízení o předběžných opatřeních.

3. Soud může pověřit soudce zpravodaje ve spolupráci s vedoucím soudní kanceláře, aby usiloval o dosažení smírného narovnání sporu nebo aby provedl opatření, o kterých za tímto účelem rozhodl.

Článek 69

Dohoda účastníků řízení

1. Dohodnou-li se žalobce a žalovaný před Soudem nebo soudcem zpravodajem na řešení svého sporu, může být znění této dohody zaznamenáno v protokolu, který je podepsaný předsedou nebo soudcem zpravodajem, jakož i vedoucím soudní kanceláře. Dohoda je, tak jak byla zaznamenána v protokolu, veřejnou listinou.

Věc se vyškrtne z rejstříku usnesením předsedy s odůvodněním.

Předseda konstatuje na návrh žalobce a žalovaného znění této dohody v usnesení o vyškrtnutí.

2. Oznámí-li žalobce a žalovaný Soudu, že se dohodli mimo Soud na řešení svého sporu a upřesní-li, že upouští od všech svých nároků, nařídí předseda vyškrtnutí věci.

3. Předseda rozhodne o náhradě nákladů řízení podle dohody nebo, není-li dohody, podle svého volného uvážení.

Článek 70

Smírné narovnání a soudní řízení

Soud a účastníci řízení nemohou v rámci soudního řízení použít vyjádřená stanoviska, nastíněné nabídky, předložené návrhy, učiněné ústupky nebo dokumenty předložené pro účely smírného narovnání.

Kapitola 5

PRERUŠENÍ ŘÍZENÍ A ROZHODNUTÍ SOUDU O UPUŠTĚNÍ OD PROJEKTNÍ VĚCI VE PROSPĚCH SOUDNÍHO DVORA A TRIBUNÁLU

Článek 71

Podmínky pro přerušování a řízení

1. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 117 odst. 4, čl. 118 odst. 4 a čl. 119 odst. 4, probíhající řízení může být přerušeno:

- a) jsou-li Soudu i Tribunálu nebo Soudu i Soudnímu dvoru předloženy věci, které se týkají stejné otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného právního aktu, dokud Tribunál nebo Soudní dvůr nevynesou rozsudek;
- b) pokud je k Tribunálu podán kasační opravný prostředek proti rozhodnutí Soudu ve věci samé o části předmětu sporu, proti rozhodnutí o námitce nebo překážce v průběhu řízení týkajícímu se námitek nepřislušnosti nebo nepřipustnosti, anebo proti rozhodnutí, kterým se zamítá vedlejší účastenství;
- c) na základě společného návrhu účastníků řízení;
- d) v ostatních zvláštních případech, vyžaduje-li to řádný výkon spravedlnosti.

2. Rozhodnutí o přerušování řízení se přijímá usnesením předsedy obsahujícím odůvodnění, a to po vyslechnutí účastníků řízení; předseda může předat tuto otázku Soudu.

3. Každé rozhodnutí o pokračování v řízení před koncem přerušování nebo rozhodnutí podle čl. 72 odst. 2 se přijímá stejným postupem.

Článek 72

Délka trvání a účinky přerušování řízení

1. Účinky přerušování řízení nastanou dnem označeným v usnesení o přerušování nebo, není-li takový den označen, dnem tohoto usnesení.

2. Není-li v usnesení o přerušování určen konec přerušování, je přerušování ukončeno dnem označeným v usnesení o pokračování v řízení nebo, není-li takový den označen, dnem usnesení o pokračování v řízení.

3. V době přerušování nemůže doběhnout žádná procesní lhůta s výjimkou lhůty stanovené v čl. 109 odst. 1 pro podání návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

Procesní lhůty počínají běžet znovu od počátku ode dne, kdy je přerušování ukončeno.

Článek 73

Upuštění od projednání věci

1. Zjistí-li Soud, že pro žalobu, která mu byla předložena, je příslušný Soudní dvůr nebo Tribunál, postoupí ji v souladu s čl. 8 odst. 2 přílohy I statutu Soudnímu dvoru nebo Tribunálu.

2. Soud rozhodne usnesením s odůvodněním.

Kapitola 6

ZPĚTVZETÍ NÁVRHU, NEROZHODNUTÍ VE VĚCI A NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ

Článek 74

Zpětvzetí návrhu

Oznámí-li navrhovatel Soudu písemně nebo na jednání zpětvzetí návrhu, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 89 odst. 5.

Článek 75

Nevydání rozhodnutí ve věci

Pokud Soud určí, že se návrh stal bezpředmětným a že ve věci již nerozhodne, může kdykoliv bez návrhu vydat po vyslechnutí účastníků řízení usnesení s odůvodněním.

Článek 76

Zjevné důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí návrhu

Je-li Soud zjevně nepřislušný k projednání určitého návrhu nebo některých jeho návrhových žádání nebo je-li určitý návrh zcela nebo zčásti zjevně nepřipustný nebo zjevně postrádá jakýkoli právní základ, může Soud, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 77

Nepominutelné podmínky řízení

Soud může kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení posoudit, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení. Pokládá-li Soud věc za dostatečně objasněnou, může, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění.

Článek 78

Návrh na vydání rozhodnutí bez projednání věci samé

1. Požaduje-li některý účastník řízení, aby Soud vydal rozhodnutí o nepřipustnosti, nepříslušnosti nebo překážce, aniž by se zabýval věcí samou, předloží svůj návrh samostatným podáním. Návrh na vydání rozhodnutí o nepřipustnosti musí být předložen ve lhůtě jednoho měsíce od doručení žaloby.

Návrh musí obsahovat skutkové a právní důvody, na nichž je založen, návrhové žádání a musí k němu být přiloženy písemnosti, jichž se dovolává.

2. Jakmile je návrh podán, určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu pro písemné předložení návrhového žádání a skutkových a právních argumentů.

Nerozhodne-li Soud jinak, projedná se návrh ústně.

3. Soud o návrhu rozhodne usnesením s odůvodněním nebo si vyhradí rozhodnout o něm spolu s věcí samou.

Zamítne-li Soud návrh nebo vyhradí-li si rozhodnout o něm spolu s věcí samou, určí předseda nové lhůty pro pokračování v řízení

4. Spadá-li věc do příslušnosti Soudního dvora nebo Tribunálu, Soud ji postoupí Soudnímu dvoru nebo Tribunálu.

Kapitola 7

ROZSUDKY A USNESENÍ

Článek 79

Rozsudek

Rozsudek obsahuje:

- údaj o tom, že byl vydán Soudem,
- datum vyhlášení,
- jména předsedy a zúčastněných soudců s uvedením soudce zpravodaje,
- jméno vedoucího soudní kanceláře,

- označení účastníků řízení,
- jména zástupců účastníků řízení,
- návrhové žádání účastníků řízení,
- stručný popis skutkového stavu,
- odůvodnění,
- výrok včetně rozhodnutí o nákladech řízení.

Článek 80

Vyhlášení rozsudku

1. Rozsudek se vyhláší na veřejném zasedání. Účastníci řízení jsou o datu vyhlášení řádně vyrozuměni.

2. Písemné vyhotovení rozsudku podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se opatřuje pečeti a ukládá se v kanceláři Soudu; vedoucí soudní kanceláře zajistí doručení jeho ověřeného stejnopisu všem účastníkům řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře uvede na písemném vyhotovení rozsudku datum jeho vyhlášení.

Článek 81

Usnesení

1. Každé usnesení obsahuje:

- údaj o tom, že bylo vydáno Soudem, předsedou Soudu nebo soudního kolegia,
- datum svého vydání,
- jméno předsedy a případně soudců zúčastněných na jeho vydání s uvedením soudce zpravodaje,
- jméno vedoucího soudní kanceláře,
- označení účastníků řízení,
- jména zástupců účastníků řízení,
- výrok, včetně případného rozhodnutí o nákladech řízení.

2. Pokud tento řád stanoví, že usnesení musí být odůvodněno, obsahuje navíc:

- návrhové žádání účastníků řízení,
- stručný popis skutkového stavu,
- odůvodnění.

Článek 82

Vydání usnesení

Písemné vyhotovení usnesení podepsané předsedou se opatřuje pečeti a ukládá se v kanceláři Soudu; vedoucí soudní kanceláře zajistí doručení jeho ověřeného stejnopisu všem účastníkům řízení.

Článek 83

Nabytí právní moci

1. S výhradou ustanovení čl. 12 odst. 1 přílohy I statutu nabývá rozsudek právní moci dnem vyhlášení.
2. S výhradou odchylných ustanovení tohoto řádu a ustanovení čl. 12 odst. 1 přílohy I statutu nabývají usnesení právní moci dnem doručení.

Článek 84

Oprava rozhodnutí

1. Soud může bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení, byl-li tento návrh podán ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozhodnutí, jež má být opraveno, usnesením po vyslechnutí účastníků řízení opravit chyby v psaní, v počtech i zjevné nesprávnosti.
2. Písemné vyhotovení opravného usnesení se připojuje k písemnému vyhotovení opraveného rozhodnutí. Na toto usnesení se odkáže na okraji písemného vyhotovení opraveného rozhodnutí.

Článek 85

Nevydání rozhodnutí o nákladech řízení

1. Nerozhodl-li Soud o nákladech řízení, může kterýkoli účastník řízení do jednoho měsíce od doručení rozhodnutí navrhnout jeho doplnění.
2. Návrh se doručuje druhému účastníkovi řízení, jemuž předseda určí lhůtu k písemnému vyjádření.
3. Poté, kdy toto vyjádření dojde, rozhodne Soud současně o přípustnosti i důvodnosti návrhu.

Kapitola 8

NÁKLADY ŘÍZENÍ A SOUDNÍ VÝDAJE

Článek 86

Rozhodnutí o nákladech řízení

Soud rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž končí řízení.

Článek 87

Uložení nákladů řízení – Obecná pravidla

1. S výhradou ostatních ustanovení této kapitoly se účastníkovi řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
2. V souladu s požadavky ekvity může Soud rozhodnout, že se účastníkovi řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží pouze částečná náhrada nákladů řízení nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží.

Článek 88

Náklady způsobené bezdůvodně nebo zlovolně

Soud může uložit účastníkovi, a to i když měl ve věci úspěch, částečnou nebo i úplnou náhradu nákladů, odůvodňuje-li to jeho chování, včetně před zahájením řízení, zejména pokud je uvedený účastník způsobil druhému účastníkovi řízení bezdůvodně nebo zlovolně.

Článek 89

Uložení nákladů řízení – Zvláštní případy

1. Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Soud o rozdělení nákladů.
2. Pokud každý účastník řízení měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, může Soud rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady.
3. Nebyla-li náhrada nákladů požadována, nese každý účastník řízení vlastní náklady.
4. Vedlejší účastník nese vlastní náklady.
5. Vezme-li účastník řízení svoji žalobu nebo návrh zpět, uloží se mu náhrada nákladů řízení, jestliže to druhý účastník řízení požadoval ve svém vyjádření ke zpětvzetí. Nicméně na návrh účastníka, který oznámil zpětvzetí, se náhrada nákladů uloží druhému účastníkovi, odůvodňuje-li to chování tohoto druhého účastníka.
6. Není-li vydáno rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení Soud podle volného uvážení.
7. Dojde-li mezi účastníky řízení k dohodě o náhradě nákladů řízení, rozhodne se o nákladech v souladu s touto dohodou.

Článek 90

Náklady vzniklé při nuceném výkonu rozhodnutí

Náklady, které vznikly účastníkovi řízení při nuceném výkonu rozhodnutí, mu nahradí druhý účastník řízení podle sazebníku platného ve státě, kde se takový výkon uskutečnil.

Článek 91

Nahraditelné náklady řízení

Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 94, lze přiznat náhradu těchto nákladů řízení:

- a) částek určených svědkům a znalcům na základě článku 66;
- b) výdajů vynaložených účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdajů na cestu a pobyt a odměn zástupce, jsou-li tyto výdaje nutné.

Článek 92

Spor o přiznání náhrady nákladů řízení

1. V případě sporu o částku a povahu nahraditelných nákladů řízení rozhodne na návrh dotčeného účastníka řízení a po vyjádření druhého účastníka řízení Soud, a to usnesením s odůvodněním.

V souladu s čl. 11 odst. 2 přílohy I statutu nelze proti tomuto usnesení podat kasační opravný prostředek.

2. Účastníci řízení mohou pro účely výkonu rozhodnutí požádat o vyhotovení stejnopisu usnesení.

Článek 93

Úhrada

1. Pokladna Soudu a její dlužníci provádějí své platby v eurech.
2. Pokud byly náklady, které lze přiznat, vynaloženy v jiné měně, než je euro, nebo pokud úkony, které mají být uhrazeny, byly provedeny v zemi, jejíž měnou není euro, přepočít měn se provádí podle úředního směnného kursu Evropské centrální banky platného ke dni platby.

Článek 94

Soudní výdaje

Řízení před Soudem je bezplatné, s výhradou těchto ustanovení:

- a) vynaložil-li Soud náklady, kterým bylo možno předejít, zejména má-li žaloba zjevně zneužívající charakter, může účastník řízení, který je způsobil, uložit jejich úplnou nebo částečnou náhradu, aniž by výše této náhrady mohla přesáhnout částku 2 000 eur;
- b) náklady spojené s pořizováním opisů a překladů na žádost účastníka řízení, které pokládá vedoucí soudní kanceláře za mimořádné, uhradí dotyčný účastník řízení podle platného sazebníku uvedeného v článku 20.

Kapitola 9

PRÁVNÍ POMOC

Článek 95

Hmotněprávní podmínky

1. K zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti je v řízeních před Soudem poskytována právní pomoc podle následujících pravidel.

Právní pomoc kryje zcela nebo zčásti náklady spojené s pomocí a právním zastupováním před Soudem. Tyto náklady nese pokladna Soudu.

2. Každá fyzická osoba, která není z důvodu své hospodářské situace zcela nebo zčásti schopna nést náklady uvedené v odstavci 1, má právo na poskytnutí právní pomoci.

Hospodářská situace se hodnotí s ohledem na objektivní faktory, jako jsou příjmy, majetek a rodinná situace.

3. Právní pomoc bude odmítnuta, pokud se žaloba, pro kterou je žádána, jeví zjevně nepřipustnou nebo zjevně neopodstatněnou.

Článek 96

Procesněprávní podmínky

1. Právní pomoc může být požadována před nebo po podání žaloby.

Žádost je vyňata z povinnosti být zastoupen advokátem.

2. K žádosti se přikládají všechny informace a doklady umožňující zhodnotit hospodářskou situaci žadatele, například osvědčení příslušného vnitrostátního orgánu potvrzující tuto hospodářskou situaci.

Je-li žádost podána před podáním žaloby, musí žadatel stručně vyložit předmět zamýšlené žaloby, skutkové okolnosti případu a argumentaci na podporu žaloby. K žádosti musí být přiloženy doklady v tomto ohledu.

3. Soud může stanovit v souladu s článkem 120, že pro podání žádosti o právní pomoc musí být použit formulář.

Článek 97

Řízení

1. Před rozhodnutím o žádosti o právní pomoc Soud vyzve druhého účastníka řízení k předložení písemného vyjádření, s výjimkou případu, kdy je s přihlédnutím k předloženým skutečnostem zřejmé, že podmínky stanovené čl. 95 odst. 2 nejsou splněny nebo že jsou splněny podmínky odstavce 3 téhož článku.

2. O žádosti o právní pomoc rozhodne usnesením předseda Soudu nebo, byla-li již věc přidělena senátu, předseda. Může tuto otázku předat Soudu.

Usnesení o zamítnutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

3. V usnesení o poskytnutí právní pomoci musí být určen advokát, který bude zastupovat dotčenou osobu.

Nezvolila-li si dotčená osoba advokáta sama nebo není-li namíste přijmout její volbu, zašle vedoucí soudní kanceláře usnesení o poskytnutí právní pomoci a kopii žádosti příslušnému orgánu dotčeného členského státu uvedenému v příloze II doplňkového řádu k jednacímu řádu Soudního dvora. Advokát pověřený zastupováním bude určen s přihlédnutím k návrhům předloženým tímto orgánem.

V usnesení o poskytnutí právní pomoci může být uvedena částka, která má být zaplacená advokátovi pověřenému zastupováním dotčené osoby, nebo stanovena horní hranice, kterou nesmí výlohy a odměna advokáta v zásadě překročit. Může být stanoven příspěvek dotčené osoby na úhradu nákladů uvedených v čl. 95 odst. 1 s přihlédnutím k její hospodářské situaci.

4. Podání žádosti o právní pomoc staví lhůtu stanovenou pro podání žaloby až do doručení usnesení o rozhodnutí o této žádosti nebo, v případech uvedených v druhém pododstavci odst. 3, usnesení o určení advokáta pověřeného zastupováním žadatele.

5. Změní-li se v průběhu řízení podmínky, na jejichž základě byla právní pomoc poskytnuta, předseda může kdykoli bez návrhu nebo na návrh po vyslechnutí dotčené osoby právní pomoc odejmout. Může tuto otázku předat Soudu.

Usnesení o odejmutí právní pomoci musí obsahovat odůvodnění.

6. Proti usnesením vydaným na základě tohoto článku nelze podat opravný prostředek.

Článek 98

Zálohy – Hrazení nákladů řízení

1. V případě poskytnutí právní pomoci může předseda na návrh advokáta dotčené osoby rozhodnout o poskytnutí zálohy advokátovi.

2. Ponese-li příjemce právní pomoci na základě rozhodnutí, jímž se končí řízení, vlastní náklady řízení, předseda stanoví výlohy a odměnu advokáta, které ponese pokladna Soudu, usnesením s odůvodněním, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Může tuto otázku předat Soudu.

3. Uloží-li Soud v rozhodnutí, jímž se končí řízení, náhradu nákladů řízení příjemce právní pomoci druhému účastníku řízení, tento účastník řízení je povinen uhradit pokladně Soudu zálohy vyplacené z titulu pomoci.

V případě námitek nebo nevyhoví-li účastník řízení žádosti vedoucího soudní kanceláře o úhradu těchto záloh, rozhodne předseda usnesením s odůvodněním, proti kterému nelze podat opravný prostředek. Předseda může tuto otázku předat Soudu.

4. Nemá-li příjemce právní pomoci úspěch ve věci, může Soud v souladu s požadavky ekvity nařídít v rámci rozhodování o nákladech řízení v rozhodnutí, jímž se řízení končí, že některý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení nebo že tyto náklady ponese zcela nebo zčásti pokladna Soudu z titulu právní pomoci.

Kapitola 10

DORUČOVÁNÍ

Článek 99

Doručování

1. Doručování stanovené tímto řádem zajišťuje vedoucí soudní kanceláře:

- uvedl-li příjemce doručovací adresu v místě sídla Soudu, doporučeně s doručenkou, nebo osobně předáním proti potvrzení o převzetí, nebo,
- pokud v souladu s čl. 35 odst. 3 nebo čl. 39 odst. 1 druhým pododstavcem dal příjemce souhlas k doručování určitým technickým prostředkem, jímž Soud disponuje, tímto technickým prostředkem.

Stejnopisy písemností určených k doručení jsou vyhotovovány a ověřovány vedoucím soudní kanceláře kromě případů, kdy tyto stejnopisy předložili sami účastníci řízení v souladu s čl. 34 odst. 1 druhým pododstavcem.

2. Je-li to nutné z technických důvodů souvisejících zejména s rozsáhlostí písemnosti nebo je-li doručovanou písemností rozsudek nebo usnesení, je písemnost doručena, neuvedl-li příjemce adresu pro doručování, na jeho adresu v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1 první odrážce. Příjemce je o tom vyzooměn telefaxem nebo jakýmkoli jiným technickým prostředkem, jímž Soud disponuje. Doporučená poštovní zásilka se pak považuje za předanou příjemci desátý den po svém podání na poště v místě sídla Soudu, ledaže doručenka osvědčuje, že zásilka byla přijata jiného dne, nebo ledaže příjemce uvědomí vedoucího soudní kanceláře ve lhůtě tří týdnů od vyzoomění telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, že mu doručovaná zásilka nedošla.

Kapitola 11

LHŮTY

Článek 100

Počítání lhůt – Jednotná lhůta z důvodu vzdálenosti

1. Procesní lhůty uvedené ve Smlouvách, ve statutu i v tomto řádu se počítají takto:

- a) je-li lhůta vyjádřena ve dnech, týdnech, měsících nebo letech počítána od okamžiku, kdy nastala určitá skutečnost nebo se uskutečnilo určité jednání, nezapočítá se do běhu lhůty den, v němž ke skutečnosti nebo jednání došlo;
- b) lhůta vyjádřená v týdnech, měsících nebo letech končí uplynutím dne, který se v posledním týdnu, měsíci nebo roce svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo se uskutečnilo jednání, od nichž se lhůta počítá. Není-li v případě lhůty vyjádřené v měsících nebo letech v posledním měsíci den, který je pro uplynutí lhůty rozhodný, končí lhůta uplynutím posledního dne uvedeného měsíce;
- c) je-li lhůta vyjádřena v měsících a ve dnech, počítají se nejprve celé měsíce a poté dny;

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ

Kapitola 1

ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ
PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 102

Návrh na předběžná opatření

1. Návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 278 SFEU a článku 157 SESAE je přípustný pouze tehdy, napadl-li navrhovatel dotýčný akt u Soudu žalobou.

Návrh na kterékoli z ostatních předběžných opatření uvedených v článku 279 SFEU je přípustný pouze tehdy, je-li podán účastníkem řízení ve věci, kterou Soud projednává, a souvisí-li s touto věcí.

Tyto návrhy mohou být předkládány od okamžiku podání stížnosti upravené v čl. 90 odst. 2 služebního řádu za podmínek stanovených v čl. 91 odst. 4 uvedeného služebního řádu.

2. Návrhy uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření.

d) lhůty zahrnují úřední svátky, neděle a soboty;

e) lhůty nepřestávají běžet po dobu soudních prázdnin.

2. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo úřední svátek, končí lhůta uplynutím nejbližší následujícího pracovního dne.

Na Soud se vztahuje seznam úředních svátků sestavený Soudním dvorem zveřejněný v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.

Článek 101

Prodloužení – Udělení podpisového práva

1. Lhůty stanovené na základě tohoto řádu může prodloužit ten, kdo je stanovil.

2. Předseda může udělit vedoucímu soudní kanceláře podpisové právo pro stanovení některých lhůt, které mu přísluší na základě tohoto řádu určit, nebo pro jejich prodloužení.

3. Návrh se předkládá samostatným podáním a v souladu s články 34 a 35.

Článek 103

Pravomoc předsedy Soudu

1. O návrzích předkládaných na základě čl. 102 odst. 1 rozhoduje předseda Soudu.

2. V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Soudu jej nahradí jiný soudce za podmínek stanovených v rozhodnutí Soudu, které se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 104

Řízení

1. Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda Soudu určí krátkou lhůtu k písemnému nebo ústnímu vyjádření.

2. Předseda Soudu případně nařídí organizační procesní opatření a důkazní opatření.

3. Předseda Soudu může vyhovět návrhu dříve, než druhý účastník řízení předloží své vyjádření. Toto rozhodnutí může být

později změněno nebo zrušeno, a to i bez návrhu.

Článek 105

Rozhodnutí o předběžných opatřeních

1. O návrhu se rozhoduje usnesením obsahujícím odůvodnění.
2. Výkon usnesení může být podmíněn tím, že navrhovatel složí jistinu, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem.
3. V usnesení může být označen den, jímž předběžné opatření pozbývá účinků. Není-li takový den označen, pozbývá předběžné opatření účinků vyhlášením rozsudku, jímž se končí řízení.
4. Usnesení má pouze předběžnou povahu a nikterak nepředjímá rozhodnutí Soudu v hlavním řízení.

Článek 106

Změna okolností

Usnesení může být na návrh účastníka řízení v důsledku změny okolností kdykoliv změněno nebo zrušeno.

Článek 107

Nový návrh

Zamítnutí návrhu na předběžné opatření nebrání účastníku řízení, který jej podal, v podání dalšího návrhu založeného na nových skutečnostech.

Článek 108

Odklad nuceného výkonu rozhodnutí

Ustanovení této kapitoly se použijí na návrhy na odklad nuceného výkonu rozhodnutí aktu orgánu, které byly podány na základě článků 280 a 299 SFEU a článku 164 SESAE.

V usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, se případně označí den, kdy předběžné opatření pozbývá účinků.

Kapitola 2

VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ

Článek 109

Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení

1. Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení musí být podán ve lhůtě čtyř týdnů ode dne zveřejnění oznámení uvedeného v čl. 37 odst. 2.
2. Návrh musí obsahovat:
 - a) označení věci;
 - b) označení hlavních účastníků řízení;

- c) jméno (název) a bydliště (sídlo) vedlejšího účastníka;
 - d) doručovací adresu vedlejšího účastníka řízení v místě sídla Soudu nebo uvedení technického prostředku, jímž Soud disponuje, s jehož užitím k přijímání všech doručovaných písemností zástupce vedlejšího účastníka řízení souhlasí;
 - e) návrhové žádání vedlejšího účastníka, které směřuje k podpoře nebo k zamítnutí návrhového žádání žalobce;
 - f) popis okolností zakládajících právo vstoupit do řízení na základě čl. 40 druhého pododstavce statutu nebo zvláštního ustanovení.
3. Použijí se ustanovení článků 34 a 35.
 4. Vedlejší účastník musí být zastoupen v souladu s ustanoveními článku 19 statutu.
 5. Návrh na vstup do řízení se doručuje účastníkům řízení, aby jim bylo umožněno předložit písemná nebo ústní vyjádření a uvést případně kanceláři Soudu písemnosti, které považují za tajné nebo důvěrné, a jejichž předání vedlejším účastníkům si proto nepřejí.
 6. Předseda rozhoduje o návrhu usnesením nebo předá návrh k rozhodnutí Soudu. V případě zamítnutí návrhu musí usnesení obsahovat odůvodnění.

Článek 110

Podmínky vstupu vedlejšího účastníka do řízení

1. Je-li povolen vstup vedlejšího účastníka do řízení, určí předseda lhůtu, v níž vedlejší účastník může předložit spis vedlejšího účastníka.
2. Vedlejší účastník obdrží veškeré procesní písemnosti, které byly doručeny účastníkům řízení. Na žádost účastníka však předseda může vyloučit předání tajných nebo důvěrných písemností.
3. Spis vedlejšího účastníka musí obsahovat:
 - a) návrhové žádání vedlejšího účastníka;
 - b) důvody a argumenty vedlejšího účastníka;
 - c) označení případných důkazů.
4. Návrhové žádání vedlejšího účastníka je přípustné pouze tehdy, směřuje-li k úplné nebo částečné podpoře návrhového žádání jednoho z účastníků řízení.
5. Po doručení spisu vedlejšího účastníka určí předseda lhůtu, v níž se účastníci řízení mohou k tomuto spisu písemně vyjádřit, nebo účastníky řízení vyzve, aby se k němu vyjádřili během ústní části řízení.

6. Pro účely tohoto řádu se vedlejší účastník považuje za účastníka řízení, není-li stanoveno jinak.

Článek 111

Výzva ke vstupu do řízení

1. Předseda může v kterémkoli stadiu řízení po vyslechnutí účastníků řízení vyzvat kteroukoli osobu, kterýkoli orgán nebo kterýkoli členský stát, jež jsou řešením sporu dotčeny, aby Soudu sdělily, zda si přejí vstoupit do řízení. Oznámení uvedené v čl. 37 odst. 2 je uvedeno ve výzvě.

2. Oznámí-li dotyčná osoba, orgán nebo členský stát Soudu ve lhůtě určené předsedou, že si přeje vstoupit do řízení, předseda o tom vyrozumí účastníky řízení, aby jim umožnil uvést případně kanceláři Soudu písemnosti, které považují za tajné nebo důvěrné, a jejichž předání dotyčné osobě, orgánu nebo členskému státu si proto nepřejí.

Použijí se ustanovení čl. 110 odst. 2.

3. Dotyčná osoba, orgán nebo členský stát předloží spis vedlejšího účastníka ve lhůtě jednoho měsíce ode dne předání procesních písemností.

Použijí se ustanovení článků 34 a 35, čl. 109 odst. 2 písm. a) až e) a odst. 4 a čl. 110 odst. 3 až 6.

Kapitola 3

KASAČNÍ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY A VĚCI VRÁCENÉ PO ZRUŠENÍ

Článek 112

Podmínky pro podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Soudu

Za podmínek stanovených v člancích 9 až 12 přílohy I statutu lze k Tribunálu podat kasační opravný prostředek proti rozsudkům a usnesením Soudu.

Článek 113

Vrácení věci po zrušení – Přidělení vrácené věci

1. Pokud Tribunál poté, co zrušil rozsudek nebo usnesení Soudu, vrátí věc Soudu na základě článku 13 přílohy I statutu, je řízení před Soudem zahájeno rozsudkem o vrácení.

2. Předseda Soudu přidělí věc buď soudnímu kolegiu, které vydalo zrušené rozhodnutí, nebo jinému soudnímu kolegiu.

Bylo-li však zrušené rozhodnutí vydáno samosoudcem, předseda Soudu přidělí věc senátu, v němž zasedají tři soudci, jehož členem není uvedený soudce.

Článek 114

Projednání vrácené věci

1. Žalobce může do dvou měsíců od doručení rozsudku Tribunálu podat písemné vyjádření.

2. Žalovaný může do měsíce poté, kdy mu bylo doručeno vyjádření žalobce, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má žalovaný k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Tribunálu.

3. Vedlejší účastník může do měsíce poté, co mu byla současně doručena písemná vyjádření žalobce a žalovaného, podat písemné vyjádření. Lhůta, kterou má vedlejší účastník k jeho předložení, nesmí být v žádném případě kratší než dva měsíce ode dne, kdy mu byl doručen rozsudek Tribunálu.

4. Odchylně od ustanovení odstavců 1 až 3, nebyla-li písemná část řízení před Soudem v době vydání rozsudku o vrácení věci Soudu ukončena, pokračuje řízení ve stadiu, ve kterém se nacházelo, prostřednictvím organizačních procesních opatření přijatých Soudem.

5. Odůvodňují-li to okolnosti, může Soud povolit doplňující písemná vyjádření.

6. Řízení se vede podle ustanovení hlavy II tohoto řádu.

Článek 115

Náklady

Soud rozhoduje o nákladech souvisejících s řízeními zahájenými před ním a s řízením o kasačním opravném prostředku před Tribunálem.

Kapitola 4

ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR

Článek 116

Řízení

1. Jestliže žalovaný, proti němuž byla řádně vznesena žaloba, nepředloží žalobní odpověď ve stanovené formě a lhůtě, může žalobce navrhnout vydání rozsudku pro zmeškání.

Návrh se doručuje žalovanému. Soud může rozhodnout o zahájení ústní části řízení o návrhu.

2. Dříve, než vydá rozsudek pro zmeškání, přezkoumá Soud, zda je žaloba přípustná, zda byly splněny veškeré formální náležitosti a zda se návrhové žádání jeví opodstatněným. Může nařídit dokazování.

3. Rozsudek pro zmeškání je vykonatelný.

Soud však může pozastavit jeho výkon do doby, než rozhodne o odporu podaném podle odstavce 4, nebo výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem; jistota se vrací, nebyl-li odpor podán anebo byl-li zamítnut.

4. Proti rozsudku pro zmeškání lze podat odpor.

Odpor musí být podán do jednoho měsíce od doručení rozsudku.

Odpor musí splňovat formální náležitosti stanovené v člancích 34 a 35.

5. Po doručení odporu určí předseda soudního kolegia druhému účastníku řízení lhůtu k písemnému vyjádření.

V dalším průběhu řízení se použije hlava II tohoto řádu.

6. Soud rozhodne rozsudkem, proti kterému je další odpor nepřijatelný. Písemné vyhotovení tohoto rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení rozsudku pro zmeškání. Na rozsudek vydaný k odporu se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku pro zmeškání.

Kapitola 5

MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 117

Námítka třetí osoby

1. V souladu s článkem 42 statutu mohou třetí osoby vznést námitku proti rozhodnutí, jestliže toto rozhodnutí poškozuje jejich práva a jestliže bylo vydáno bez jejich účasti.

Bylo-li napadené rozhodnutí zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*, musí být námitka podána do dvou měsíců po zveřejnění.

2. Na námitku třetí osoby se použijí ustanovení článků 34 a 35; námitka musí dále:

- označit napadené rozhodnutí;
- uvést, v čem napadené rozhodnutí poškozuje práva třetí osoby;
- uvést důvody, pro něž se třetí osoba nemohla zúčastnit hlavního řízení před Soudem.

Námitka se podává proti všem účastníkům hlavního řízení.

Námitka třetí osoby se přidělí soudnímu kolegiu, které vydalo napadené rozhodnutí.

3. Napadené rozhodnutí se pozmění v rozsahu, v němž se vyhová námitce třetí osoby.

Písemné vyhotovení rozsudku vydaného k námitce třetí osoby se připojí k písemnému vyhotovení napadeného rozhodnutí. Na rozsudek vydaný k námitce třetí osoby se odkáže na okraji písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí.

4. Je-li rozhodnutí Soudu napadeno kasačním opravným prostředkem u Tribunálu a zároveň je proti němu podána námitka třetí osoby u Soudu, může Soud po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Tribunálu.

5. Na návrh třetí osoby lze odložit výkon napadeného rozhodnutí. Použijí se ustanovení hlavy III kapitoly 1.

Článek 118

Výklad rozhodnutí Soudu

1. V souladu s článkem 43 statutu je v případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozhodnutí Soud příslušný podat jeho výklad na žádost kteréhokoli účastníka řízení nebo orgánu, jestliže prokáže, že má na věci oprávněný zájem.

Žádost o výklad nepodléhá žádným lhůtám.

2. Na žádost o výklad se použijí články 34 a 35; žádost musí dále:

- označit dotyčné rozhodnutí;
- uvést části textu, jejichž výklad je požadován.

Žádost se podává proti všem účastníkům řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výklad se žádá.

Žádost o výklad rozsudku je přidělena soudnímu kolegiu, které vydalo rozhodnutí, které je předmětem uvedené žádosti.

3. Soud rozhodne rozsudkem poté, kdy poskytl účastníkům řízení příležitost k vyjádřením.

Písemné vyhotovení rozsudku se připojuje k písemnému vyhotovení vykládaného rozhodnutí. Na rozsudek provádějící výklad se odkáže na okraji písemného vyhotovení vykládaného rozhodnutí.

4. Je-li rozhodnutí Soudu napadeno kasačním opravným prostředkem u Tribunálu a zároveň je k němu podána u Soudu žádost o výklad, může Soud po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Tribunálu.

Článek 119

Obnova řízení

1. Obnovu řízení lze v souladu s článkem 44 statutu žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které

před vyhlášením nebo přijetím rozhodnutí nebyly známy Soudu ani účastníku řízení, který o obnovu žádá.

Aniž by tím byla dotčena desetiletá lhůta stanovená v čl. 44 třetím pododstavci statutu, obnovu řízení lze navrhnout do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnosti, na níž je návrh založen.

2. Na návrh na obnovu řízení se použijí ustanovení článků 34 a 35; návrh musí dále označit:

- a) napadené rozhodnutí;
- b) body, v nichž je rozhodnutí napadáno;
- c) skutečnosti, na nichž je návrh založen;
- d) důkazní prostředky, jež mají prokázat existenci skutečností odůvodňujících obnovu řízení a dodržení lhůt uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Návrh na obnovu řízení se podává proti všem účastníkům řízení ve věci, v níž bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Návrh na obnovu řízení se přidělí soudnímu kolegiu, které vydalo napadené rozhodnutí.

3. Soud rozhodne rozsudkem o přípustnosti návrhu s ohledem na písemná vyjádření účastníků řízení.

Shledá-li Soud, že návrh je přípustný, projedná se návrh ústně, nerozhodne-li Soud jinak. Soud rozhodne rozsudkem.

Písemné vyhotovení nového rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení původního rozhodnutí. Na nový rozsudek se odkáže na okraji písemného vyhotovení původního rozhodnutí.

4. Je-li rozhodnutí Soudu napadeno kasačním opravným prostředkem u Tribunálu a zároveň je proti němu podán návrh na obnovu řízení u Soudu, může Soud po vyslechnutí účastníků řízení přerušit řízení do vyhlášení rozsudku Tribunálu.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 120

Praktické pokyny Soudu

Soud může vydat praktické pokyny zejména k přípravě a průběhu ústního jednání před ním, ke smírnému narovnání sporů, jakož i k úpravě a předkládání spisů a písemných vyjádření účastníků řízení.

Článek 121

Zveřejnění jednacího řádu

Tento jednací řád, který je závazný v jednacích jazycích uvedených v jednacím řádu Tribunálu, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*. Vstoupí v platnost prvním dnem třetího měsíce po svém zveřejnění.

Článek 122

Přechodná ustanovení k nákladům řízení

Ustanovení hlavy II kapitoly 8 týkající se nákladů řízení a soudních výdajů se použijí pouze na věci zahájené před Soudem, a to po vstupu tohoto řádu v platnost.

Příslušná ustanovení jednacího řádu Tribunálu se i nadále použijí obdobně na věci projednávané před Soudem před tímto datem.

OBSAH

	<i>Strana</i>
ÚVODNÍ USTANOVENÍ	73
Článek 1 Definice	73
HLAVA I ORGANIZACE SOUDU	73
Kapitola 1 PŘEDSEDA A ČLENOVÉ SOUDU	73
Článek 2 Funkční období soudce	73
Článek 3 Složení přísahy	73
Článek 4 Odvolání a pozbytí funkce soudce	74
Článek 5 Pořadí	74
Článek 6 Volba předsedy Soudu	74
Článek 7 Pravomoci předsedy Soudu	74
Článek 8 Nahrazení předsedy Soudu	74
Kapitola 2 SOUDNÍ KOLEGIA	74
Článek 9 Soudní kolegia	74
Článek 10 Zřizování senátů	74
Článek 11 Předsedové senátů	74
Článek 12 Běžné soudní kolegium – Přidělování věcí senátům	75
Článek 13 Předání věci k projednání a rozhodnutí plénu nebo senátu, v němž zasedá pět soudců	75
Článek 14 Předání věci k projednání a rozhodnutí samosoudci	75
Kapitola 3 SOUDNÍ KANCELÁŘ A OBSLUŽNÉ ÚTVARY	75
Oddíl 1 – Soudní kancelář	75
Článek 15 Jmenování vedoucího soudní kanceláře	75
Článek 16 Ukončení funkce vedoucího soudní kanceláře	75
Článek 17 Náměstek vedoucího soudní kanceláře	75
Článek 18 Nepřítomnost nebo překážka na straně vedoucího soudní kanceláře	75
Článek 19 Funkce vedoucího soudní kanceláře	76
Článek 20 Vedení rejstříku	76
Oddíl 2 – Obslužné útvary	76
Článek 21 Úředníci a ostatní zaměstnanci	76
Článek 22 Správa a finanční řízení Soudu	76

	<i>Strana</i>
Kapitola 4 ČINNOST SOUDU	76
Článek 23 Den, hodina a místo zasedání Soudu	76
Článek 24 Počet soudců potřebný pro usnášeníschopnost	76
Článek 25 Nepřítomnost či překážka na straně soudce	76
Článek 26 Nepřítomnost nebo překážka na straně soudce senátu, v němž zasedá pět soudců, před jednáním	77
Článek 27 Porada	77
Článek 28 Soudní prázdniny	77
Kapitola 5 JAZYKOVÝ REŽIM	77
Článek 29 Jazykový režim	77
Kapitola 6 PRÁVA A POVINNOSTI ZÁSTUPCŮ ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ	77
Článek 30 Výsady, imunity a výhody	77
Článek 31 Postavení zástupců účastníků řízení	78
Článek 32 Vyloučení z řízení	78
HLAVA II ŘÍZENÍ	78
Kapitola 1 PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ	78
Článek 33 Obecná ustanovení	78
Článek 34 Doručování podání	78
Článek 35 Žaloba	79
Článek 36 Odstranění vad	79
Článek 37 Doručování žaloby a oznámení v Úředním věstníku	79
Článek 38 Počáteční přidělení věci soudnímu kolegiu	79
Článek 39 Žalobní odpověď	79
Článek 40 Předání Radě a Evropské komisi	80
Článek 41 Druhá výměna spisů	80
Článek 42 Označení nových důkazů	80
Článek 43 Nové důvody	80
Článek 44 Dokumenty a písemnosti – Důvěrnost – Anonymita	80
Článek 45 Předběžná zpráva	80
Článek 46 Souvislost věcí – Spojení věcí	80
Článek 47 Pořadí vyřizování věcí	80

	<i>Strana</i>
Kapitola 2 ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ	81
Článek 48 Konání jednání	81
Článek 49 Den jednání	81
Článek 50 Nepřítomnost účastníků řízení na jednání	81
Článek 51 Průběh jednání	81
Článek 52 Skončení ústní části řízení	81
Článek 53 Protokol o jednání	81
Kapitola 3 ORGANIZAČNÍ PROCESNÍ OPATŘENÍ A DŮKAZNÍ OPATŘENÍ	81
Článek 54 Obecná ustanovení	81
Oddíl 1 – Organizační procesní opatření	81
Článek 55 Účel a druhy	81
Článek 56 Řízení	82
Oddíl 2 – Důkazní opatření	82
Článek 57 Druhy důkazních opatření	82
Článek 58 Řízení	82
Oddíl 3 – Předvolávání a výslech svědků a znalců	82
Článek 59 Předvolávání svědků	82
Článek 60 Výslech svědků	82
Článek 61 Povinnosti svědků	83
Článek 62 Znalecký posudek	83
Článek 63 Přísaha	83
Článek 64 Nepravdivé svědectví – Nepravdivé prohlášení znalce	84
Článek 65 Odmítnutí svědka či znalce	84
Článek 66 Náhrada výdajů – Náhrady	84
Článek 67 Dožádání	84
Kapitola 4 SMÍRNÉ NAROVNÁNÍ SPORŮ	84
Článek 68 Podmínky	84
Článek 69 Dohoda účastníků řízení	84
Článek 70 Smírné narovnání a soudní řízení	85

	<i>Strana</i>
Kapitola 5 PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ A ROZHODNUTÍ SOUDU O UPUŠTĚNÍ OD PROJEDNÁNÍ VĚCI VE PROSPĚCH SOUDNÍHO DVORA A TRIBUNÁLU	85
Článek 71 Podmínky pro přerušení a řízení	85
Článek 72 Délka trvání a účinky přerušení řízení	85
Článek 73 Upuštění od projednání věci	85
Kapitola 6 ZPĚTVZETÍ NÁVRHU, NEROZHODNUTÍ VE VĚCI A NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ	85
Článek 74 Zpětvzetí návrhu	85
Článek 75 Nevydání rozhodnutí ve věci	85
Článek 76 Zjevné důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí návrhu	85
Článek 77 Nepominutelné podmínky řízení	86
Článek 78 Návrh na vydání rozhodnutí bez projednání věci samé	86
Kapitola 7 ROZSUDKY A USNESENÍ	86
Článek 79 Rozsudek	86
Článek 80 Vyhlášení rozsudku	86
Článek 81 Usnesení	86
Článek 82 Vydání usnesení	87
Článek 83 Nabytí právní moci	87
Článek 84 Oprava rozhodnutí	87
Článek 85 Nevydání rozhodnutí o nákladech řízení	87
Kapitola 8 NÁKLADY ŘÍZENÍ A SOUDNÍ VÝDAJE	87
Článek 86 Rozhodnutí o nákladech řízení	87
Článek 87 Uložení nákladů řízení – Obecná pravidla	87
Článek 88 Náklady způsobené bezdůvodně nebo zlovolně	87
Článek 89 Uložení nákladů řízení – Zvláštní případy	87
Článek 90 Náklady vzniklé při nuceném výkonu rozhodnutí	87
Článek 91 Nahraditelné náklady řízení	88
Článek 92 Spor o přiznání náhrady nákladů řízení	88
Článek 93 Úhrada	88
Článek 94 Soudní výdaje	88
Kapitola 9 PRÁVNÍ POMOC	88
Článek 95 Hmotněprávní podmínky	88
Článek 96 Procesněprávní podmínky	88

	<i>Strana</i>
Článek 97 Řízení	88
Článek 98 Zálohy – Hrazení nákladů řízení	89
Kapitola 10 DORUČOVÁNÍ	89
Článek 99 Doručování	89
Kapitola 11 LHŮTY	90
Článek 100 Počítání lhůt – Jednotná lhůta z důvodu vzdálenosti	90
Článek 101 Prodloužení – Udělení podpisového práva	90
HLAVA III ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ	90
Kapitola 1 ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ	90
Článek 102 Návrh na předběžná opatření	90
Článek 103 Pravomoc předsedy Soudu	90
Článek 104 Řízení	90
Článek 105 Rozhodnutí o předběžných opatřeních	91
Článek 106 Změna okolností	91
Článek 107 Nový návrh	91
Článek 108 Odklad nuceného výkonu rozhodnutí	91
Kapitola 2 VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ	91
Článek 109 Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení	91
Článek 110 Podmínky vstupu vedlejšího účastníka do řízení	91
Článek 111 Výzva ke vstupu do řízení	92
Kapitola 3 KASAČNÍ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY A VĚCI VRÁCENÉ PO ZRUŠENÍ	92
Článek 112 Podmínky pro podání kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Soudu	92
Článek 113 Vrácení věci po zrušení – Přidělení vrácené věci	92
Článek 114 Projednání vrácené věci	92
Článek 115 Náklady	92
Kapitola 4 ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR	92
Článek 116 Řízení	92
Kapitola 5 MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY	93
Článek 117 Námitka třetí osoby	93
Článek 118 Výklad rozhodnutí Soudu	93
Článek 119 Obnova řízení	93

	<i>Strana</i>
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	94
Článek 120 Praktické pokyny Soudu	94
Článek 121 Zveřejnění jednacího řádu	94
Článek 122 Přechodná ustanovení k nákladům řízení	94
Obsah	95

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS